

Besluit
van Gedeputeerde Staten van Limburg

Omgevingsvergunning

**Korte keten vleeskuikenhouderij en
bioenergiecentrale**

Kuijpers onroerend goed B.V. te Grubbenvorst,
gemeente Horst a/d Maas

Zaaknummer: 2013-0423

Kenmerk: 2014/71206 d.d. 16 december 2014

Verzonden: **22 DEC. 2014**

INHOUDSOPGAVE

1	Besluit	1
2	Procedure	1
2.1	De aanvraag	1
2.2	Concept Nieuw gemengd Bedrijf (concept NGB)	1
2.3	Één inrichting	1
2.4	Huidige vergunning- en meldingsituatie	1
2.5	Bevoegd gezag	1
2.6	Ontvankelijkheid en opschorting procedure	1
2.7	Procedure	1
2.8	Adviezen	1
3	Samenhang overige wetgeving	1
3.1	Coördinatie Waterwet	1
3.2	Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur	1
3.3	Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer	1
3.4	Besluit milieueffectrapportage (Besluit mer)	1
3.5	Verordening dierlijke bijproducten	1
3.6	European pollutant release and transfer register	1
3.7	Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)	1
3.8	Natuurbeschermingswet en Flora- en faunawet	1
3.9	Woningwet en Wet ruimtelijke ordening	1
4	Overwegingen	1
4.1	Milieu algemeen	1
4.2	Afvalstoffen	1
4.3	Afvalwater	1
4.4	Bodem	1
4.5	Energie	1
4.6	(Externe) veiligheid	1
4.7	Geluid en trillingen	1
4.8	Geur	1
4.9	Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik	1
4.10	Lucht	1
4.11	Verkeer en vervoer	1
4.12	Visuele hinder	1
5	Overwegingen in relatie tot de volksgezondheid	1
5.1	Algemene informatie volksgezondheid en veehouderijen	1
5.2	Ontwikkelingen LOG Witveldweg	1
5.3	Beoordeling en toetsing	1

6	Zienswijzen	1
6.1	Zienswijzen dhr. Rechsteiner	1
6.2	Zienswijzen dhr. Wösten namens diverse omwonenden	1
6.3	Zienswijzen dhr. Wösten namens Wakker Dier, Vereniging Leefmilieu en Coöperatie Mobilisation for the Environment	1
6.4	Zienswijzen Boels Zanders namens Vereniging Behoud de Parel en diverse omwonenden	1
7	Voorschriften	1
7.1	Milieu	1
7.2	Begrippenlijst	1

Bijlagen:

Bijlage A:	Procedureverloop en toetsingsadvies Commissie voor de milieueffectrapportage
Bijlage B:	Belanghebbenden die in de mer-procedure adviezen en/of zienswijzen hebben ingebracht
Bijlage C:	Berekeningen N-depositie
Bijlage D:	Zienswijzen dhr. Rechsteiner
Bijlage E:	Zienswijzen dhr. Wösten namens diverse omwonenden
Bijlage F:	Zienswijzen dhr. Wösten namens Wakker Dier e.a.
Bijlage G:	Zienswijzen Boels Zanders

1 Besluit

Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 9 januari 2014 een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen van Kuijpers onroerend goed B.V. (hierna: Kuijpers).

Het betreft het oprichten van een korte keten vleeskuikenhouderij en een bioenergiecentrale (BEC).

De aanvraag betreft de inrichting Kuijpers gelegen aan de Witveldweg 35, 5971 NS Grubbenvorst, kadastraal bekend als gemeente Grubbenvorst, sectie L, nr. 361.

De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2013-0423.

Besluit

Gedeputeerde Staten van Limburg besluiten, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze omgevingsvergunning (verder te noemen: vergunning) en gelet op artikel 2.1 en 2.2 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo):

1. aan Kuijpers onroerend goed B.V. de vergunning te verlenen. Deze vergunning wordt verleend voor de inrichting gelegen aan Witveldweg 35, 5971 NS Grubbenvorst;
2. dat de vergunning verleend wordt voor het oprichten en het in werking hebben van een inrichting;
3. dat de volgende stukken onderdeel uit maken van deze vergunning, tenzij daarvan op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften mag of moet worden afgeweken:

Behorende bij aanvraag en aanvullingen op de aanvraag:

- OLO-formulier ingediend 9 januari 2014, gewijzigd 25 april 2014;
- Bijlage 1A: Milieutekening blad 01/02 d.d. 9 januari 2014, gewijzigd 23 april 2014;
- Bijlage 1B: Milieutekening blad 02/02 d.d. 9 januari 2014, gewijzigd 23 april 2014;
- Bijlage 2: Onderbouwing aanvraag omgevingsvergunning d.d. 25 april 2014;
- Bijlage 3: Dimensioneringsplannen d.d. 25 april 2014;
- Bijlage 6: Beschrijving slachterij;
- Bijlage 8: Balansen d.d. 25 april 2014;
- Bijlage 9: Geuronderzoek, G&O-consult d.d. 25 april 2014, rapportnummer 0354o0214;
- Bijlage 11: Bodemrisico checklist, historisch onderzoek en bodemonderzoek;
- Bijlage 12: Energieonderzoek d.d. 25 april 2014;
- Bijlage 13: Brandveiligheidsonderzoek en fire safety 2013;
- Bijlage 15: Acceptatie- en verwerkingsbeleid;
- Bijlage 16: Info groen gas;
- Bijlage 17: Beschrijving biologische afvalwaterzuivering;
- Bijlage 23: Luchtonderzoek G&O-consult d.d. 25 april 2014, rapportnummer 3054lu0113;
- Erratum bij Luchtonderzoek, G&O-consult d.d. 5 juni 2014;
- Bijlage 27: Onderbouwing ammoniakemissie BEC d.d. 25 april 2014;
- Bijlage 29: Beschrijving BEC;
- Bijlage 30: Uitwerking BREF en REF d.d. 25 april 2014.

Behorende bij MER:

- Paragraaf 7.7.2 van de milieueffectrapportage: Habitatsgeschiktheidsbeoordeling;
- Bijlage 5 van de aanvulling op het MER: Het initiatief in relatie tot volksgezondheid;

4. dat aan deze vergunning de in hoofdstuk 7 vermelde voorschriften en begrippen verbonden zijn;
5. dat de vergunning voor onbepaalde tijd wordt verleend.

Gedeputeerde Staten van Limburg

voorzitter

secretaris

Procedure

De besluitvormingsprocedure is uitgevoerd overeenkomstig het bepaalde in paragraaf 3.3 van de Wabo (de uitgebreide voorbereidingsprocedure).

Ambtshalve wijzigingen ten opzichte van ontwerpbesluit

In het ontwerpbesluit zijn een aantal fouten vastgesteld. Deze zijn ambtshalve gecorrigeerd. Het betreft de volgende wijzigingen:

- In hoofdstuk 1 is onder "Onderwerp" de typefout in de kadastrale aanduiding veranderd. De inrichting wordt gerealiseerd op het perceel gemeente Grubbenvorst, sectie L, nr. 361;
- In hoofdstuk 1 is onder punt 3 "Bijlage 3: dimensioneringsplannen d.d. 25 april 2014" toegevoegd als onderdeel van de vergunning;
- In hoofdstuk 1 is onder punt 3 "Bijlage 5 van de aanvulling op het MER: Het initiatief in relatie tot volksgezondheid" toegevoegd als onderdeel van de vergunning;
- In hoofdstuk 2 zijn onder de tabel de meest recente versie van de Regeling ammoniak en veehouderij en de meest recente versie van de publicatie van het ministerie van Infrastructuur en Milieu genoemd. Het betreft slechts een administratieve wijziging, de betreffende emissiefactoren zijn ten opzichte van de vorige versie niet veranderd;
- In paragraaf 4.2.2 is in de 2^e alinea de volgende wijziging doorgevoerd:
"Deze afvalstoffen worden echter volledig verwerkt..." is veranderd in "Alle mest en het overgrote deel van het slachtafval worden echter verwerkt...";
- In paragraaf 4.10.1 is voor NO₂ per ongeluk "aantal overschrijdingsdagen" vermeld in plaats van "aantal overschrijdingen van de uurgemiddelde concentratie". Dit is ambtshalve hersteld. Deze tekstuele wijziging heeft geen consequenties voor de beoordeling aangezien het aantal overschrijdingen van de uurgemiddelde concentratie gelijk is aan 0;
- In voorschrift 9.3 is een verkeerde verwijzing gecorrigeerd (9.2 in plaats van 9.1).

Afschriften

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- Kuijpers onroerend goed B.V.
Kuikenvlaas 2b
5763 PZ Milheeze;
- Geling advies B.V.
Postbus 12
5845 ZG St. Anthonis;
- KnowHouse B.V.
De heer Pothoven
Venrayseweg 182
Industrienummer 3814
5828 RH Venlo
- Commissie voor de m.e.r.
De heer G. Elbertsen
Postbus 2345
3500 GH Utrecht
- het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas
Postbus 6005
5960 AA Horst;

- Waterschap Peel en Maasvallei
Postbus 3390
5902 RJ Venlo
- de inspectie voor Leefomgeving en Transport
Postbus 16191
2500 BD Den Haag
- Ministerie van Economische Zaken
Mevrouw A. Spierings
Postbus 20401
2500 EK Den Haag
- Bezirksregierung Düsseldorf
Dezernat 32
Postfach 300865
40408 Düsseldorf
Deutschland
- Belanghebbenden die in de mer-procedure zienswijzen en/of adviezen hebben ingediend (zie bijlage B);
- Belanghebbenden die zienswijzen hebben ingebracht tegen het ontwerpbesluit van 6 juli 2014.

Rechtsbescherming

Beroep

Belanghebbenden die zienswijzen over het ontwerpbesluit hebben ingediend, belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, belanghebbenden die willen opkomen tegen de wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp zijn aangebracht en adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid advies uit te brengen over het ontwerpbesluit, kunnen tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Rechtbank Limburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ Roermond.

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Rechtbank Limburg, www.rechtspraak.nl.

Het indienen van een beroepschrift heeft geen schorsende werking. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening indienen bij de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg, sector Bestuursrecht, Postbus 950, 6040 AZ Roermond.

U kunt uw beroep en een eventueel verzoek om voorlopige voorziening ook digitaal instellen bij genoemde rechtbank via <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Daarvoor moet u wel beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op de genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken.

Indien binnen de beroepstermijn tegen het besluit bij de Voorzieningenrechter een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, treedt het besluit niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

2 Procedure

2.1 De aanvraag

Op 9 januari 2014 hebben wij een aanvraag voor een omgevingsvergunning ontvangen van Kuijpers. Het verzoek is ingediend door Geling Advies B.V. De gemachtigde is vermeld op het aanvraagformulier en er is tevens een machtiging bij de aanvraag gevoegd.

De aanvraag betreft de oprichting van een korte keten vleeskuikenhouderij (vermeerdering, broederij, vleeskuikenhouderij, slachterij en verwerking van vleeskuikens) en een BEC (vergistinginstallatie, compostering, biogasopwerkingsunit en warmtekrachtkoppeling (WKK)-installaties) binnen het concept Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB). In paragraaf 2.2 is het concept NGB toegelicht.

Binnen de inrichting wordt de volgende dierbezetting aangevraagd:

AANGEVRAAGDE DIERBEZETTING

Stal- nr.	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestingssysteem ^d	NH ₃ ^a (kg/jaar)	Geur ^b OU _E /s	Fijn stof ^c (kg/jaar)
2	(groot)ouder- dieren	74.448	E4.1: BWL 2009.23 + BWL 2007.05.V4	1.295,4	41.690,9	387,13
4	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
5	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
6	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
7	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
Totaal		1.134.288		3.839,0	190.068,5	15.542,85

^{a)} emissie in kg NH₃ per jaar berekend met emissiefactoren uit bijlage 1 van de gewijzigde Regeling ammoniak en veehouderij van 9 september 2014 (Staatscourant 2014, 25403) voor het genoemde staltype met chemische luchtwasser;

^{b)} aantal odour units per seconde berekend met de emissiefactoren uit bijlage 1 van de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij van 13 december 2013 (Staatscourant 2013, 35932) voor het genoemde staltype met chemische luchtwasser;

^{c)} emissie in kilogram per jaar berekend met de op 15 maart 2014 op de website van het ministerie van Infrastructuur en Milieu gepubliceerde emissiefactoren voor het genoemde staltype met chemische luchtwasser;

^{d)} BWL 2009.23 + BWL 2007.05.V4: groepskooi met mestbandbeluchting en scharrelgelegenheid, min. 1.300 cm²/dier voorzien van chemisch luchtwassysteem met 90% ammoniakreductie, 40% geurreductie en 35% fijn stofreductie;
BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4: etagesysteem met mestband en strooiseldroging, min. 417 cm² en max. 556 cm² per dier (18-24 dieren per m²) voorzien van chemisch luchtwassysteem met 90% ammoniakreductie, 40% geurreductie en 35% fijn stofreductie.

De BEC verwerkt de vrijkomende mest uit de korte keten vleeskuikenhouderij maar ook mest van buiten de inrichting in een vergistingsinstallatie. Dit wordt aangevuld met coproducten van de positieve lijst. Daarnaast wordt het slachtafval apart vergist. Alleen het huishoudelijk afvalwater wordt geloosd op de riolering. Het overige afvalwater wordt binnen de inrichting gereinigd en opnieuw ingezet voor de (stal)reiniging, de compostering, de luchtwassers en de koeling.

Door een koppeling van technieken wordt er biogas, warmte, compost en een mineralenconcentraat geproduceerd. Het biogas wordt ofwel opgewerkt en direct geleverd aan het aardgasnetwerk of middels WKK-installaties omgezet in elektrische energie en als groene stroom terug geleverd aan het elektriciteitsnet. De geproduceerde warmte wordt gedeeltelijk binnen de inrichting gebruikt (broederij, verwarming van stallen en gebouwen, slachterij, waterzuivering en vergisting). De rest is beschikbaar voor levering aan derden. Voor de beoordeling van de milieueffecten is in de berekeningen uitgegaan van de situatie dat de WKK's volcontinu in bedrijf zijn (worst case).

Fasering

De oprichting van de inrichting Kuijpers zal gefaseerd plaatsvinden. Na het verkrijgen van de benodigde vergunningen wordt gestart met de bouw van de eerste 4 afdelingen van de in totaal 16 van de vleeskuikenstal. Na in gebruik name hiervan wordt gestart met de bouw van de volgende 12 afdelingen, de slachterij en de broederij. Tot slot wordt gestart met de bouw van de vleeskuikenouderdierenstal. Het totale tijdsbestek is maximaal 3 jaar. De bouw van de BEC wordt net als de eerste delen van de vleeskuikenstal gestart direct na het verkrijgen van de benodigde vergunningen. Het tijdsbestek hiervoor wordt geschat op ongeveer een jaar. In de vergunning zijn een aantal voorschriften gekoppeld aan de in gebruik name van (een deel van) de inrichting. Hierin worden 5 fasen onderscheiden:

- in gebruik name 1^e vleeskuikenstal;
- in gebruik name overige vleeskuikenstallen en broederij;
- in gebruik name slachterij;
- in gebruik name BEC;
- in gebruik name vleeskuikenouderdierenstal.

Deze tijdstippen moeten elk afzonderlijk aan het bevoegd gezag worden gemeld.

Voor de besluitvorming over de omgevingsvergunning is de procedure van milieueffectrapportage (m.e.r.) doorlopen. Gelet op bovenstaande omschrijving wordt vergunning gevraagd voor de in de Wabo omschreven activiteit het oprichten en het in werking hebben van een inrichting (artikel 2.1, eerste lid, onder e, van de Wabo).

2.2 Concept Nieuw gemengd Bedrijf (concept NGB)

De initiatiefnemers Heideveld Beheer B.V. te Grubbenvorst, Kuijpers Onroerend Goed B.V. te Milheeze en Christiaens Engineering and Development B.V. te Horst zijn voornemens om in de gemeente Horst aan de Maas een 3-tal bedrijven te ontwikkelen binnen het concept NGB. Deze drie bedrijven zullen binnen het NGB bestaan uit een 2-tal inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer, te weten:

- Heideveld: de uitbreiding van een bestaande varkenshouderij (inclusief brijvoerinstallatie) met in totaliteit 10.836 biggen, 600 kraamzeugen, 2.436 guste- en dragende zeugen, 45 dekberen, 720 opfokzeugen en 20.580 vleesvarkens;
- Kuijpers: de oprichting van een korte keten vleeskuikenhouderij (vermeerdering, broederij, vleeskuikenhouderij, slachterij en verwerking van vleeskuikens) met in totaliteit 1.059.840 vleeskuikens en 74.448 ouderdieren, inclusief de oprichting van een (BEC) voor de be- en verwerking (o.a. vergisting, compostering, ultrafiltratie en omgekeerde osmose) van mest en (afval)stoffen van plantaardige en dierlijke herkomst.

Voor beide bovenstaande inrichtingen zijn vergunningen benodigd in het kader van de Wabo. Voor de besluitvorming over de beide omgevingsvergunningen is de procedure van milieueffectrapportage (m.e.r.) doorlopen. De effecten van elk van de afzonderlijke onderdelen van het NGB en van het NGB als geheel zijn in één Milieueffectrapport (MER) beschreven.

De beide inrichtingen zijn gelegen in een aangewezen zoekgebied voor een Landbouw ontwikkelingsgebied (LOG), dat als zodanig deel uitmaakt van het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg. Deze gebieden zijn door de provincie Limburg specifiek aangewezen als zijnde gebieden waar landbouwbedrijven, waaronder veehouderijen, zich kunnen vestigen en verder ontwikkelen.

2.3 Één inrichting

Ingevolge artikel 1.1, eerste en derde lid van de Wabo jo. artikel 1, vierde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) worden als één inrichting beschouwd de tot eenzelfde onderneming of instelling behorende installaties die onderling technische, organisatorische of functionele bindingen hebben en in elkaars onmiddellijke nabijheid zijn gelegen.

Binnen het concept NGB is sprake van een tweetal inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer (zie paragraaf 2.2 van de considerans). De aanvraag van Kuijpers betreft de oprichting van een korte keten vleeskuikenhouderij met BEC.

Uit de aanvraag blijkt duidelijk dat de vergunning is aangevraagd door Kuijpers onroerend goed B.V. Aan deze rechtspersoon wordt dan ook de vergunning verleend. Volgens het systeem van de Wabo is het niet mogelijk om de vergunning te verlenen aan iemand anders dan de aanvrager van de vergunning. Er is naar onze mening geen reden om te twifelen over de zeggenschap over de toekomstige inrichting door Kuijpers onroerend goed B.V. In het opgestelde MER zijn de twee afzonderlijke inrichtingen (Kuijpers respectievelijk Heideveld) samen beoordeeld. In die rapportage staan de mogelijke milieueffecten van de activiteiten centraal en niet wie als mogelijke aanvrager van de beide inrichtingen zijn aan te merken. Uit het vorenstaande volgt dat de exploitatie van de bedrijven en daarmee de daadwerkelijke zeggenschap binnen de bedrijven volledig is gescheiden.

Van technische bindingen, zoals gemeenschappelijke voorzieningen zoals de bedrijfsriolering of de nutsvoorzieningen tussen Kuijpers en Heideveld is evenmin sprake. Van functionele bindingen is pas sprake als er een daadwerkelijk uitwisseling is van personeel, diensten, materieel of goederen. Hiervan is ook geen sprake.

Wel is middels brief van 10 juni 2010 bij de gemeente Horst aan de Maas een verzoek ingediend om medewerking te verlenen aan en indien nodig de benodigde vergunningen te verlenen ten behoeve van de aanleg van transportleidingen (o.a. mest en warmte) tussen de inrichting van Heideveld en de inrichting van Kuijpers. Met haar brief van 24 juni 2010 heeft de gemeente aangegeven deze in behandeling te nemen. Het is altijd de wens geweest van zowel de ondernemers binnen het concept NGB als van de gemeente Horst aan de Maas om het mesttransport per pijpleiding mogelijk te maken, waardoor het vrachtverkeer over de Laagheide en Witveldweg wordt beperkt.

Het voormalig ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (nu ministerie van Economische Zaken) heeft ingestemd om mesttransport per pijpleiding onder voorwaarden mogelijk te maken, door dit per 1 oktober 2011 in de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet op te nemen.

Het transporteren van warmte vanuit de BEC binnen de inrichting van Kuijpers naar de inrichting van Heideveld is als zodanig wel in het MER genoemd, maar verder niet geconcretiseerd. Voor het transport van varkensmest vanuit de inrichting van Heideveld wordt er in de toekomst een ondergrondse leiding aangelegd langs de openbare weg (Laagheide en Witveldweg). In de huidige aanvraag van Kuijpers wordt ervan uitgegaan dat alle dunne varkensmest per ondergrondse leiding wordt aangevoerd. De niet verpompbare fractie wordt aangevoerd per as.

Deze eenzijdige transportleidingen zijn naar onze mening niet te kwalificeren als een uitwisseling van door beide bedrijven te gebruiken diensten, personeel of goederen. Het gebruik van een mestleiding als op zichzelf staand feit, leidt overigens net zo min tot een technische binding als een riolering dat doet tussen een bedrijf en een afvalwaterzuiveringsinstallatie. De mestleiding is namelijk gepland als een nutsvoorziening en zal te zijner tijd worden uitgebreid naar andere bedrijven in het LOG. Ondanks het aanleggen van een mestleiding is Heideveld vrij om de mest naar een andere verwerkingsinstallatie te brengen, indien er geen overeenstemming met de BEC is over de leveringsvoorwaarden (die marktconform dienen te zijn). Hetzelfde geldt voor de energie: er is geen afnameplicht voor energie van de BEC. Er is derhalve geen sprake van algemene, gemeenschappelijke voorzieningen tussen de verschillende inrichtingen.

De wens van individuele ondernemers om zo veel mogelijk samen te werken ten einde kringlopen waar mogelijk te sluiten en energie duurzaam op te wekken kan naar onze mening niet worden aangemerkt als een vorm van organisatorische binding. Het is vergelijkbaar met initiatieven op bedrijventerreinen, waarbij bijvoorbeeld door separate bedrijven gezamenlijk wordt gekozen over te gaan tot de aanleg van glasvezel en andere faciliteiten.

Tot slot is relevant dat het varkensbedrijf van Heideveld niet in de onmiddellijke nabijheid is gelegen van de inrichting Kuijpers (vleeskuikenbedrijf en BEC). De kortste afstand van de inrichting Kuijpers tot de inrichting Heideveld bedraagt 780 meter (bron: site Ruimtelijke plannen). Verder bedraagt de afstand via de openbare weg circa 1.400 meter en liggen tussen beide inrichtingen nog een andere veehouderij en meerdere percelen van derden.

De inrichting Kuijpers en de inrichting Heideveld hebben weliswaar enkele bindingen met elkaar zoals de aanvoer mest per pijpleiding naar de BEC en mogelijk afname energie BEC, maar deze bindingen zijn naar onze mening onvoldoende om beide bedrijven tezamen als één inrichting te beschouwen. Daarnaast is het voldoen aan slechts één van drie bindingen onvoldoende om van één inrichting te spreken volgens bestendige jurisprudentie van de ABRS.

2.4 Huidige vergunning- en meldings situatie

Het betreft een nieuw op te richten inrichting. Op 14 augustus 2012 hebben Gedeputeerde Staten van Limburg aan Kuijpers een oprichtingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wm verleend.

Tegen dit besluit is door diverse appellanten beroep ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS). Op 2 april 2013 heeft de ABRS het bestreden besluit wegens strijd met artikel 3:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) vernietigd.

Na deze uitspraak heeft Kuijpers de aanvraag op een aantal aspecten herzien. Op 9 januari 2014 is een nieuwe aanvraag ingediend onder intrekking van de aanvraag van 30 september 2010.

2.5 Bevoegd gezag

De inrichting is genoemd in de categorieën 7.4 (bewerken, verwerken van dierlijke meststoffen), 8.1a (kweken, fokken, mesten, houden, verhandelen, verladen of wegen van dieren), 8.1b (slachten van dieren), 8.1d (bewerken, verwerken, opslaan of overslaan van producten die bij het slachten van dieren vrijkomen), 9.1a (vervaardigen, bewerken, verwerken, opslaan of overslaan van vlees of vleeswaren), 9.1e (bewerken, verwerken, opslaan of overslaan van voedingsmiddelen voor dieren of grondstoffen daarvoor), 28.4.a6 (opslaan van van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen met een capaciteit van 1.000 m³ of meer) en 28.4.c1 (bewerken van van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen met een capaciteit van 15.000 ton of meer van onderdeel C van bijlage 1 van het Besluit omgevingsrecht (Bor). Verder bevat de inrichting één of meerdere IPPC-installaties. Daarom zijn wij het bevoegd gezag voor de integrale omgevingsvergunning.

2.6 Ontvankelijkheid en opschorting procedure

Na ontvangst van de aanvraag hebben wij deze aan de hand van de Mor getoetst op ontvankelijkheid. Daarbij is gebleken dat een aantal gegevens ontbrak. Naar aanleiding hiervan hebben wij de aanvrager op 27 maart 2014 in de gelegenheid gesteld om uiterlijk op 25 april 2014 aanvullende gegevens in te dienen. Op 25 april 2014 hebben wij de aanvullende gegevens ontvangen. Wij zijn van oordeel dat de aanvraag alsmede de latere aanvulling daarop voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van de gevolgen van de activiteit op de fysieke leefomgeving. De aanvraag is dan ook ontvankelijk en in behandeling genomen. De termijn voor het nemen van het besluit is daardoor opgeschort met 29 dagen. Op 6 juni 2014 zijn op initiatief van de aanvrager nog twee documenten verstrekt: erratum bij het rapport akoestisch onderzoek en erratum bij het rapport luchtonderzoek.

2.7 Procedure

Dit besluit is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet op artikel 3.10, eerste lid, van de Wabo is deze procedure van toepassing omdat de aanvraag geheel betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e (milieu).

Omdat bij de voorbereiding van de beslissing op de aanvraag een milieueffectrapport (MER) moet worden gemaakt, hebben wij op grond van artikel 3.1, vijfde lid van de Wabo jo. artikel 13.2 van de Wm kennis gegeven van de aanvraag op de site van de provincie Limburg (www.limburg.nl/bekendmakingen) en in een plaatselijk huis aan huisblad.

2.8 Adviezen

In de Wabo en het Bor worden bestuursorganen vanwege hun specifieke deskundigheid of betrokkenheid aangewezen als adviseur. Gelet op het bepaalde in artikel 2.26 van de Wabo, alsmede de artikelen 6.1 tot en met 6.4 van het Bor, hebben wij de aanvraag ter advies verzonden aan:

- het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas;
- het waterschap Peel en Maas;
- de Inspectie Leefomgeving en Transport;
- het ministerie van Economische Zaken.

Naar aanleiding van de aanvraag hebben wij alleen een advies ontvangen van het Waterschap Peel en Maasvallei. In haar brief van 16 april 2014, ingekomen 17 april 2014 stelt het Waterschap het volgende:

"Volgens de aanvraag word er uitsluitend huishoudelijk afvalwater op het gemeentelijk vuilwaterriool geloosd. Hiervoor hoeven geen voorschriften in de omgevingsvergunning te worden opgenomen ter bescherming van de rwzi Venlo en het ontvangende oppervlaktewater de Maas".

3 Samenhang overige wetgeving

3.1 Coördinatie Waterwet

Binnen de inrichting Kuijpers is geen sprake van directe lozingen. Een Waterwetvergunning is niet aan de orde.

3.2 Wet bevordering integriteitsbeoordelingen openbaar bestuur

De Wet Bibob (Wet Bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegde gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob op 15 maart 2011 een beleidslijn vastgesteld waarin de werkwijze wordt beschreven ten aanzien van de inzet van het Bibob-instrumentarium met betrekking tot vergunningen op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Op basis van de beleidslijn worden bedrijven in de hieronder genoemde gevallen gescreend op het mogelijk faciliteren van criminele activiteiten.

Toepassing Wet Bibob

In het kader van vergunningverlening passen Gedeputeerde Staten de Wet Bibob toe op aanvragen om een omgevingsvergunning die betrekking hebben op een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, voor zover de aanvraag geheel of gedeeltelijk strekt tot het uitvoeren van de volgende activiteiten:

- het bouwen van een bouwwerk als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder a, van de Wabo, indien de bouwkosten van het betreffende bouwwerk volgens de tarieventabel behorende bij de Legesverordening provincie Limburg 2010 € 250.000,= bedragen of meer;
- het oprichten van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 1°, van de Wabo;
- het veranderen van een inrichting of van de werking daarvan als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, onder 2° of 3° van de Wabo en overeenkomstig artikel 2.6, eerste lid, van die wet door Gedeputeerde Staten wordt bepaald dat een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot die verandering en het in werking hebben van de betrokken inrichting na die verandering;
- het verrichten van een activiteit binnen een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder i, van de Wabo juncto artikel 2.2a, eerste lid onder b, tweede lid onder c t/m d en vierde lid van het Bor.

Gedeputeerde Staten kunnen toepassing van de Wet Bibob binnen bovengenoemd toepassingsgebied achterwege laten indien:

- een omgevingsvergunning wordt aangevraagd met betrekking tot een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 tot en met 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, die wordt gedreven door een overheidsdienst;

- een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, kan worden onderscheiden in meerdere deelinrichtingen, die (deels) door verschillende (rechts)personen worden gedreven (deeldrijvers) en de aanvraag om een omgevingsvergunning niet (mede) betrekking heeft op een deelinrichting, waarbij daadwerkelijk sprake is van werkzaamheden als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor;
- onmiskenbaar duidelijk is dat er geen Bibob-screening nodig is omdat dit geen nieuwe informatie op zal leveren ten opzichte van de informatie die al bij Gedeputeerde Staten bekend is. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn als met zekerheid bekend is hoe de bedrijfsstructuur en financiering van een bedrijf in elkaar steekt en wie de drijver van de inrichting zal zijn.

Het bovengenoemde toepassingsgebied sluit overigens uitdrukkelijk niet uit dat met betrekking tot een inrichting, niet zijnde een (afvalstoffen)inrichting als bedoeld in categorie 28, onder 28.4 t/m 28.6 van bijlage 1, onderdeel C van het Bor, en/of in een andere situatie als hiervoor aangehaald, wordt besloten tot toepassing van de Wet Bibob. Tot zodanige toepassing van de Wet Bibob kan onder meer aanleiding bestaan op basis van handhavinginformatie of indicaties die het bevoegd gezag krijgt bij de (concept)aanvraag om een omgevingsvergunning. Daarnaast zal in principe in alle gevallen waarin de Officier van Justitie ingevolge artikel 26 van de Wet Bibob een zogenaamde tip geeft om in het kader van een aanvraag om een omgevingsvergunning een advies aan Bureau Bibob te vragen, toepassing worden gegeven aan de voornoemde wet.

Afweging

Wij hebben, in het kader van de Wet Bibob, de aangeleverde stukken met betrekking tot de bedrijfsvoering en de financiering getoetst. Naar aanleiding van deze toets zien wij geen aanleiding tot verdere stappen.

3.3 Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer

Het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) bevat algemene regels voor bedrijven. Veel bedrijven vallen in zijn geheel onder deze algemene regels. Een beperkt deel van de bedrijven blijft vergunningplichtig. Voor deze bedrijven geldt het Activiteitenbesluit slechts voor een deel van de activiteiten. Het Activiteitenbesluit en de bijbehorende regeling (Rarim) bevatten algemene regels. Wel is het mogelijk voor een aantal aspecten maatwerkvoorschriften aan de vergunning te verbinden. Het is afhankelijk van de activiteit en het milieuonderwerp welke mogelijkheden wij als bevoegd gezag hebben om maatwerk te stellen. Er zijn twee soorten maatwerk mogelijk:

1. Op grond van een maatwerkbepaling bij een activiteit:
Een aantal artikelen vermeldt expliciet dat het bevoegd gezag maatwerkvoorschriften kan stellen. Het voorschrift benoemt de onderwerpen waarvoor maatwerk mogelijk is en de bandbreedte waarin het bevoegd gezag kan afwijken;
2. Op grond van de zorgplichtbepaling (art. 2.1):
Maatwerk op grond van de zorgplicht is alleen mogelijk indien een aspect niet uitputtend is geregeld in het Activiteitenbesluit (zie §6.5 Nota van toelichting, Staatsblad 2007, nummer 215).
Op de website van Infomil is een overzicht te vinden waarbij voor elke activiteit per milieuonderwerp is aangegeven welke maatwerkmogelijkheden er zijn.

Type C inrichtingen

Op grond van het Activiteitenbesluit en bijlage 1, onderdeel C van het Bor wordt de inrichting Kuijpers aangemerkt als een type C-inrichting met IPPC-installatie. Voor de activiteiten binnen deze inrichting die onder het Activiteitenbesluit vallen, worden in de vergunning geen voorschriften opgenomen.

Hieronder is opgesomd welke bepalingen uit het Activiteitenbesluit van toepassing zijn op de inrichting Kuijpers. Tevens is aangegeven of maatwerkvoorschriften zijn opgesteld.

Hoofdstuk 1

- afdeling 1.1;
- afdeling 1.2 (melding) voor zover deze afdeling betrekking heeft op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit van toepassing is.

Voor de activiteiten die onder het Activiteitenbesluit vallen, moet vooraf of gelijktijdig met de aanvraag voor een omgevingsvergunning een melding worden ingediend. Wij beschouwen de vergunningaanvraag tevens als een melding op grond van het Activiteitenbesluit.

Hoofdstuk 2

- afdeling 2.1 (zorgplicht), afdeling 2.2 (lozingen) en afdeling 2.3 (lucht) voor zover deze afdelingen betrekking hebben op activiteiten die verricht worden binnen de inrichting waarop hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit van toepassing is;

Voor de binnen de inrichting van Kuijpers vrijkomende lozingen en luchtmissies die samenhangen met de in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit genoemde activiteiten, hebben wij geen maatwerkvoorschriften opgesteld.

- afdeling 2.4 (bodem);

Het aspect bodembescherming is volledig geregeld in het Activiteitenbesluit. Hiervoor zijn geen maatwerkvoorschriften opgenomen in vergunning.

In artikel 2.8 a lid 2 van het Activiteitenbesluit is echter opgenomen dat voor een inrichting type C waartoe een IPPC-installatie behoort, in afwijking van het eerste lid onder a, artikel 2.11 eerste lid, niet van toepassing is. Dit artikel heeft als consequentie dat voor de inrichting Kuijpers geen bodemnulsituatieonderzoek hoeft te worden overgelegd. In tegenstelling tot het gestelde in het Activiteitenbesluit vinden wij het wenselijk, gelet op bestendige jurisprudentie, om wel inzicht te krijgen in de kwaliteit van de bodem voordat de inrichting Kuijpers met haar activiteiten start. Wij hebben dan ook aan Kuijpers verzocht om een rapport van een bodemnulsituatieonderzoek toe te voegen aan de aanvraag. Het betreffende rapport is toegevoegd als bijlage 11 van de aanvraag. Het is derhalve niet nodig om een maatwerkvoorschrift op te nemen voor het indienen van een bodemnulsituatieonderzoek.

Hoofdstuk 3

- § 3.1.3. Lozen van hemelwater, niet afkomstig van een bodembeschermende voorziening;
Uit bijlage 26 van de aanvraag blijkt dat alle hemelwater van daken en verhardingen via een infiltratievoorziening wordt geïnfiltreerd in de bodem. Deze lozing valt onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit. Wij hebben hiervoor geen maatwerkvoorschriften opgenomen.

- § 3.1.4. Behandelen van huishoudelijk afvalwater op locatie;
Uit bijlage 2 van de aanvraag blijkt dat het huishoudelijk afvalwater wordt geloosd op het gemeentelijk riool. Deze lozing valt onder de regels van het Activiteitenbesluit. Wij hebben hiervoor conform het advies van het Waterschap Peel en Maasvallei geen maatwerkvoorschriften opgenomen.

▪ § 3.2.1. Het in werking hebben van een stookinstallatie, niet zijnde een grote stookinstallatie;
Uit paragraaf 19 van bijlage 2 van de aanvraag blijkt dat alle stookinstallaties binnen de inrichting Kuijpers vallen onder de regels van het Activiteitenbesluit. In het Activiteitenbesluit zijn emissie-eisen en voorschriften ten aanzien van het rendement van de installatie, keuring en onderhoud en bij te houden registraties opgenomen. Maatwerkvoorschriften zijn hiervoor niet opgenomen. In verband met het bijzondere karakter van biogas zijn in deze vergunning overeenkomstig de handreiking covergisting van mest wel een aantal specifieke voorschriften opgenomen ten aanzien van veiligheid bij biogasinstallaties.

▪ § 3.2.6. In werking hebben van een koelinstallatie;
Uit paragraaf 15.4 van bijlage 2 van de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting Kuijpers 6 koelinstallaties aanwezig zijn. Er zijn twee installaties met ammoniak als koelmiddel en 4 installaties met propaan als koelmiddel. De koelinstallaties met ammoniak vallen onder de regels van het Activiteitenbesluit. De koelinstallaties met propaan vallen allemaal buiten de reikwijdte van het Activiteitenbesluit omdat de inhoud van de afzonderlijke koelinstallaties minder is dan 12 kilogram (Activiteitenbesluit artikel 3.16c). Voor deze koelinstallaties zijn derhalve voorschriften opgenomen in dit besluit. Wij hebben hiervoor aansluiting gezocht bij de eisen voor koelinstallaties uit het Activiteitenbesluit.

▪ § 3.4.3. Opslaan en overslaan van goederen;
Deze paragraaf is van toepassing op het op- en overslaan van inerte goederen. In het Activiteitenbesluit zijn inerte goederen gedefinieerd als "goederen die geen bodembedreigende stoffen, gevaarlijke stoffen of CMR-stoffen zijn". In de Rarim is een niet limitatieve opsomming gegeven van goederen die in ieder geval worden aangemerkt als inerte goederen.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting diverse opslagen aanwezig zijn die vallen onder deze paragraaf van het Activiteitenbesluit. Naar onze mening betreft het in ieder geval:

- a. Opslag van coproducten genoemd in bijlage Aa bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet;
- b. Opslag van strooisel;
- c. Opslag van structuurdelen.

Wij hebben hiervoor geen maatwerkvoorschriften opgenomen.

▪ § 3.4.5. Opslaan van agrarische bedrijfsstoffen;
Deze paragraaf is van toepassing op het opslaan van agrarische bedrijfsstoffen met een totaal volume van meer dan 3 m³. In het Activiteitenbesluit zijn agrarische bedrijfsstoffen gedefinieerd als "dierlijke meststoffen die niet verpompbaar zijn, kuilvoer, bijvoedermiddelen die niet verpompbaar zijn, gebruikt substraatmateriaal en restmateriaal afkomstig van de teelt van gewassen".

Uit de aanvraag blijkt dat de opslag van krachtvoer en tarwe in silo's en de opslag van restmateriaal van gewassen (gebruikt in de covergisting) valt onder deze paragraaf van het Activiteitenbesluit. Wij hebben hiervoor geen maatwerkvoorschriften opgenomen.

De opslag van vaste mest valt niet onder het Activiteitenbesluit omdat de totale opslaghoeveelheid groter is dan 600 m³ (Activiteitenbesluit artikel 3.45 lid 2). Zoals beschreven in de aanvraag wordt de vaste mest uitsluitend in pandig opgeslagen in gebouwen waarvan de lucht wordt afgezogen en gereinigd in een luchtwasser. Het bodemaspect is volledig geregeld in het Activiteitenbesluit. In deze vergunning is derhalve uitsluitend nog in een voorschrift vastgelegd dat de opslag in pandig moet plaatsvinden in een gebouw waarvan de lucht wordt afgezogen en gereinigd in een luchtwasser.

▪ § 3.4.6. Opslaan van drijfmest en digestaat;
De opslagen van drijfmest en digestaat binnen de inrichting van Kuijpers vallen niet onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit omdat de totale opslaghoeveelheid drijfmest groter is dan 2.500 m³ (Activiteitenbesluit artikel 3.50 lid 1) en de totale opslaghoeveelheid digestaat groter is dan 2.500 m³ (Activiteitenbesluit artikel 3.50 lid 2). Voor deze opslagen zijn voorschriften opgenomen in dit besluit. Wij hebben hiervoor aansluiting gezocht bij de eisen uit het Activiteitenbesluit.

- § 3.4.9. Opslaan van gasolie, smeerolie of afgewerkte olie in een bovengrondse opslagtank;
Uit de aanvraag blijkt dat de diverse dieseltanks en de tank met afgewerkte olie vallen onder de reikwijdte van het Activiteitenbesluit. Wij hebben hiervoor geen maatwerkvoorschriften opgenomen. Hierbij wordt wel opgemerkt dat uitsluitend de opslag is geregeld in het Activiteitenbesluit. Het afleveren van brandstof valt niet onder de regels van het Activiteitenbesluit omdat binnen de inrichting geen brandstof wordt geleverd aan motorvoertuigen voor het wegverkeer. Er worden uitsluitend voertuigen getankt voor intern transport binnen de inrichting (artikel 3.17 lid 2 Activiteitenbesluit). Voor het afleveren van diesel aan voertuigen zijn derhalve voorschriften opgenomen in dit besluit.

- § 3.5.4. Waterbehandeling voor agrarische activiteiten;
In het Activiteitenbesluit zijn agrarische activiteiten gedefinieerd als "het geheel van activiteiten dat betrekking heeft op gewassen of landbouwdieren voor zover deze geteeld of gekweekt onderscheidenlijk gefokt, gemest, gehouden of verhandeld worden". Uit de aanvraag blijkt dat Kuijpers jaarlijks 87.500 m³ grondwater oppompt en opwerkt (ontijzert) tot drinkwater voor de vleeskuikens en ouderdieren. Het debiet van de grondwaterpomp is maximaal 10 m³/uur. Een waterwetvergunning is derhalve niet noodzakelijk. Voor het ontijzeren van het grondwater gelden de regels uit het Activiteitenbesluit. Hiervoor zijn geen maatwerkvoorschriften opgenomen.

- § 3.5.8. Houden van landbouwhuisdieren in dierenverblijven;
Uit het Activiteitenbesluit volgt dat deze paragraaf van toepassing is voor het houden van landbouwhuisdieren in een type C-inrichting met uitzondering van de artikelen 3.113 t/m 3.121. De toets aan de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) en de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) dient plaats te vinden in de vergunning. Overeenkomstig het bovenstaande is de toets aan de Wgv en de Wav opgenomen in de considerans van deze vergunning en zijn er geen voorschriften opgenomen ten aanzien van bodem, stalbeschrijvingen, de luchtwassers van de stallen en lozingen. De eisen hiervoor staan in het Activiteitenbesluit. Wij hebben ten aanzien van deze onderdelen geen maatwerkvoorschriften opgenomen.

3.4 Besluit milieueffectrapportage (Besluit mer)

In Nederland is de mer geregeld in de Wet milieubeheer (Wm) en in de uitvoeringswetgeving in de vorm van een algemene maatregel van bestuur (het Besluit mer). Ook andere wetgeving heeft invloed op de mer, zoals de Crisis- en Herstelwet (Chw). Er is een beperkte en een uitgebreide m.e.r.-procedure. Welke procedure van toepassing is, hangt af van het project.

Het Besluit mer maakt onderscheid naar activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan het maken van een milieueffectrapport verplicht is (onderdeel C van de bijlage behorende bij het Besluit mer) en activiteiten, plannen en besluiten, ten aanzien waarvan moet worden beoordeeld of een milieueffectrapport moet worden gemaakt (onderdeel D van de bijlage behorende bij het Besluit mer).

Mer-plicht (onderdeel C)

Uit de aanvraag blijkt dat er onder andere sprake is van de oprichting van een nieuwe vleeskuikenhouderij met in totaliteit 1.059.840 vleeskuikens (Rav cat. E5) en 74.448 (groot)ouderdieren van vleeskuikens (Rav cat. E4) en een vleeskuikenslachterij.

De voorgenomen activiteiten staan genoemd in de volgende categorieën van het Besluit mer:

- Vleeskuikenhouderij: categorie 14 van onderdeel C van het Besluit mer. Voor deze categorie is in kolom 2 een drempelwaarde opgenomen van 85.000 mesthoenders. Aangezien de drempelwaarde wordt overschreden is de voorgenomen activiteit mer-plichtig;
- BEC: categorie 18.1 van onderdeel D van het Besluit mer. Voor deze categorie is in kolom 2 een drempelwaarde opgenomen van 50 ton per dag voor de capaciteit. Aangezien de drempelwaarde wordt overschreden is de voorgenomen activiteit mer-beoordelingsplichtig;
- Vleeskuikenslachterij: categorie 39.1 van onderdeel D van het Besluit mer. Voor deze categorie is in kolom 2 een drempelwaarde opgenomen van 25.000 ton/jaar voor de productiecapaciteit. Aangezien de drempelwaarde wordt overschreden is de voorgenomen activiteit mer-beoordelingsplichtig.

Dit betekent concreet dat ten behoeve van het besluit over de omgevingsvergunning een milieueffectrapport (MER) is opgesteld. Het MER is bedoeld om de gevolgen van de voorgenomen activiteit voor het milieu inzichtelijk te maken en zo de milieubelangen een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming. Voor het procedureverloop en het toetsingsadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage verwijzen wij hier naar bijlage A.

Evaluatie van het MER

In de Wet milieubeheer is voor het bevoegd gezag de verplichting opgenomen een evaluatieonderzoek uit te voeren naar de gevolgen van dit besluit voor het milieu, wanneer de in dit besluit voorgenomen activiteit wordt ondernomen of nadat zij is ondernomen.

Wij zullen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.41 van de Wm, binnen 1 jaar na volledige ingebruikname van de inrichting Kuijpers, verslag doen van het onderzoek naar de werkelijke milieueffecten ten gevolge van het in werking zijn van de inrichting van Kuijpers.

In artikel 7.42 is bepaald dat indien uit het evaluatieonderzoek blijkt dat de activiteit in belangrijke mate nadeliger gevolgen voor het milieu heeft dan die welke bij het nemen van het besluit werden verwacht, het bevoegd gezag, indien naar zijn oordeel nodig is, de hem ter beschikking staande maatregelen neemt ten einde die gevolgen zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.

Tot slot wijzen wij er op dat degene die de activiteit onderneemt, de vergunninghouder, het bevoegd gezag alle medewerking moet verlenen en alle inlichtingen moet verstrekken, die redelijkerwijs benodigd zijn ten behoeve van het eerder genoemde evaluatieonderzoek.

Eindconclusie van het MER

Voor de beide inrichtingen binnen het concept NGB (zie paragraaf 2.2 van de considerans) is één MER opgesteld. Naar onze mening maakt het niet uit dat er maar één MER is opgesteld voor de twee inrichtingen binnen het concept NGB, zolang de inhoud van het MER de beide inrichtingen maar goed beschrijft en in de vergunningen ook rekening wordt gehouden met de inhoud van het MER.

Op basis van artikel 14.5, eerste lid van de Wm zijn wij verplicht om één MER op te laten stellen, aangezien voor twee met elkaar samenhangende activiteiten, zoals die in casu, waaronder die uit dit besluit, één MER moet worden gemaakt. Artikel 14.5, eerste lid van de Wm bevat immers een coördinatieregeling voor met elkaar samenhangende activiteiten die allemaal binnen een beperkte tijdsperiode tot stand zullen komen. Ondanks dat er sprake is van twee inrichtingen, hangen de activiteiten wel degelijk met elkaar samen. Fysiek is er zelfs een binding tussen beide afzonderlijke bedrijven. Het maken van één MER heeft voor de omgeving bovendien het voordeel dat beide activiteiten tezamen integraal worden beschouwd voor wat betreft hun milieuhygiënische inpasbaarheid. Dit impliceert dat de gevolgen van beide inrichtingen bij elkaar opgeteld inpasbaar zijn.

De in het MER beschreven effecten zijn actueel en niet anders als er voor de beide inrichtingen ieder één afzonderlijke MER zou zijn gemaakt. Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet naar onze mening niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de omgevingsvergunning. Relevante ontwikkelingen en wijzigingen in de milieuwet- en regelgeving die zich na het MER hebben voorgedaan zijn meegenomen in de vergunningaanvraag en in dit besluit.

Middels brief van 21 juni 2011 (kenmerk 1830-170/EI/lb), ingekomen 22 juni 2011, hebben wij van de Commissie voor de milieueffectrapportage het positieve toetsingsadvies ontvangen. Uit dit positieve toetsingsadvies blijkt dat het MER (inclusief de aanvullingen) een voldoende onderbouwing geeft van de milieugevolgen ten gevolge van de door Kuijpers aangevraagde activiteiten.

Het positieve toetsingsadvies van de Commissie voor de milieueffectrapportage speelt een belangrijke rol bij onze besluitvorming. Het is echter zeker niet zo dat de positieve besluitvorming, het afgeven van een omgevingsvergunning, in handen wordt gegeven van de Commissie voor de milieueffectrapportage. Immers uit de considerans van de omgevingsvergunning blijkt dat alle relevante milieuaspecten afzonderlijk zijn beschouwd. Verder blijkt duidelijk uit hoofdstuk 2 van de considerans dat de besluitvorming ligt bij Gedeputeerde Staten van Limburg.

Naar onze mening waarborgen de in deze vergunning opgenomen voorschriften in voldoende mate dat de milieugevolgen, als gevolg van de binnen de inrichting van Kuijpers uitgevoerde activiteiten, acceptabel zijn voor de omgeving.

3.5 Verordening dierlijke bijproducten

De Europese Verordening dierlijke bijproducten bestaat uit een 2-tal verordeningen:

- *basisverordening*: verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europese Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (PbEU L 300);
- *uitvoeringsverordening*: verordening (EG) nr. 142/2011 van de Commissie van 25 februari 2011 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot uitvoering van Richtlijn 97/78/EG van de Raad wat betreft bepaalde monsters en producten die vrijgesteld zijn van veterinaire controles aan de grens krachtens die richtlijn (PbEU L 54);

Deze Verordeningen zijn gericht op het scheiden en traceerbaar maken van dierlijk materiaal om te voorkomen dat deze producten een risico vormen voor de gezondheid van mens of dier. Om het risico van verspreiding van ziekteverwekkers en/of residuen te voorkomen, moeten dierlijke bijproducten in een erkende en onder toezicht staande inrichting worden verwerkt, opgeslagen en gescheiden bewaard of op een passende wijze worden verwijderd.

Deze Verordeningen zijn rechtstreeks van toepassing in alle lidstaten. Dat wil zeggen dat de eisen in deze Verordeningen rechtstreeks geldig zijn en niet in Nederlandse wetgeving geïmplementeerd hoeven te worden.

In de Verordeningen dierlijke bijproducten wordt een driedeling in dierlijke bijproducten gehanteerd op basis van gezondheids- en veterinaire risico's, te weten categorie 1-, 2- en 3-materiaal. Het onderscheid tussen de groepen is gebaseerd op een afnemend risico voor mens en dier.

Categorie 1-materiaal bevat het grootste risico voor mens en dier. Binnen deze categorie vallen onder andere gespecificeerd risicomateriaal (o.a. ruggenmerg, hersenen van herkauwers) en kadavers die dit materiaal bevatten, kadavers (en delen daarvan) van (wilde) dieren waarvan wordt vermoed dat die met een op mens of dier overdraagbare ziekte zijn besmet, keukenafval en etensresten uit internationale transport van vervoer en mengsels met categorie 1-materiaal.

Categorie 2-materiaal bevat materialen die minder gevaarlijk worden geacht, maar zeker niet in de voedselketen terecht moeten komen. Te denken valt aan mest en inhoud van het maag-darmkanaal en producten met residuen diergeneesmiddelen. Ook kadavers die niet onder categorie 1-materiaal vallen, worden beschouwd als categorie 2-materiaal.

Categorie 3-materiaal is materiaal dat, al dan niet na bewerking, in een aantal gevallen geschikt wordt geacht om als grondstof voor veevoer te dienen. Belangrijke stromen zijn onder andere vlees ongeschikt of (om commerciële redenen) niet bestemd voor menselijke consumptie, voormalige voedingsmiddelen van dierlijke oorsprong en keukenafval afkomstig van huishoudens en horeca.

In de Verordeningen zijn voorschriften vastgesteld voor het verzamelen, vervoeren, opslaan, hanteren, verwerken en gebruiken of verwijderen van dierlijke bijproducten en daarvan afgeleide producten teneinde te voorkomen dat deze producten een risico voor de gezondheid van mens of dier vormen. Enkele belangrijke elementen die de verordening introduceert betreffen:

- de indeling van dierlijke bijproducten in categorie 1-, categorie 2- en categorie 3-materiaal afhankelijk van de risico's voor de gezondheid van mens of dier;
- veterinaire en volksgezondheidsvoorschriften voor biogas- en composteerinstallaties;
- welke verwerkingsmethode dient te worden toegepast om categorie 1-, categorie 2- of categorie-3-materiaal onschadelijk te maken of, voor zover toegestaan, te verwerken tot een nuttig product;
- aan welke eisen producten (o.a. meststoffen en bodemverbeters) moeten voldoen om in de handel gebracht en gebruikt te mogen worden.

Alle inrichtingen die dierlijke bijproducten opslaan, be- of verwerken moeten (naast een milieuvergunning) in het bezit zijn van een erkenning op basis van de Verordening dierlijke bijproducten. De minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie is bevoegd gezag voor het afgeven en controleren van deze erkenningen. Om erkend te kunnen worden moet worden voldaan aan de eisen die in de Verordening dierlijke bijproducten aan de erkenning worden gesteld. Dit zijn eisen met betrekking tot onder meer de algemene hygiëne, inrichting van bedrijfsruimten en verwerkingsnormen, toezicht op de productie, de validatieprocedures, het afvalwater en de residuen.

De nieuwe Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) toetst, namens het ministerie van Economische Zaken, verwerkingsroutes aan de Verordening op veterinaire en volksgezondheidsvoorschriften en geeft de noodzakelijke erkenning af. De Algemene Inspectiedienst (AID) controleert bij primaire bedrijven en op transport.

De Verordening dierlijke bijproducten is in Nederland geïmplementeerd in de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren, het Besluit dierlijke bijproducten en de Regeling dierlijke bijproducten 2011. Nationale wetgeving (zoals het Besluit dierlijke bijproducten) voorziet in uitvoeringsvoorschriften, strafbaarstelling en overgangsmaatregelen. In aanvulling hierop, regelt de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren onderwerpen waar de Verordening dierlijke bijproducten niet in voorziet.

Beoordeling en toetsing

Binnen de inrichting is de Verordening dierlijke bijproducten van toepassing op de vergisting van slachtafval. Uit de aanvraag blijkt dat het in de vleeskuikenslachterij vrijkomende slachtafval uit de categorieën 2 en 3 van de Europese Verordening bijproducten wordt verwerkt in een slachtafvalvergistinginstallatie. Voor het verwerken van deze afvalstoffen in een vergistinginstallatie is een erkenning nodig van de Minister van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. De eisen uit de Verordening en het Besluit zijn direct werkend en worden daarom niet opgenomen in de voorschriften van deze vergunning.

3.6 European pollutant release and transfer register

In het kader van het VN-verdrag van Aarhus is in februari 2006 de Europese Pollutant Release and Transfer Register (E-PRTR) verordening vastgesteld. De (rechtstreeks werkende) E-PRTR verordening verplicht bedrijven hun emissies naar water, lucht en bodem en de verwijderingsroutes voor afval te rapporteren aan de overheid.

De activiteiten van de inrichting Kuijpers vallen onder het besluit en de uitvoeringsregeling op grond van de verwerking van dierlijk afval in de slachtafvalvergistinginstallatie (categorie 5e) en de aangevraagde aantallen vleeskuikens (categorie 7a).

De inrichting Kuijpers betreft een nieuw op te richten inrichting. Zodra de inrichting in werking is moet de vergunninghouder vaststellen of de emissies groter zijn dan de drempelwaarden en dit rapporteren.

3.7 Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd.

Beoordeling en toetsing

In paragraaf 4.2 van het POL (eveneens gepubliceerd op de provinciale site en voor een ieder aldaar permanent in te zien) komen aan de orde de verschillende milieuthema's waar wij als provincie waarde aan hechten, te weten: lucht, geluid, geur, externe veiligheid en bodem. Per milieuthema wordt ingegaan op het ambitieniveau, de context en de aanpak. Bij de aanpak wordt ingegaan op de rol van vergunningverlening.

Voor het milieuthema lucht is opgenomen dat wij bij vergunningverlening inzetten op het beperken van de emissies voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is. Hierbij schrijven wij doelen en/of maatregelen voor volgens Best Beschikbare Technieken (BBT, conform de daarvoor geldende richtlijnen en besluit). Wij controleren of met deze maatregelen minimaal aan de grens- en MTR-waarden voor luchtkwaliteit wordt voldaan. Zo niet, dan vragen wij aanvullende maatregelen.

Voor het milieuthema geluid is opgenomen dat bij bedrijven BBT wordt toegepast. Bij de vergunningverlening voor geur emitterende bedrijven is het van belang de fysieke ruimte zodanig in te richten respectievelijk de geuremissie zodanig te beperken dat hinder zoveel mogelijk wordt voorkomen. In onze rol als vergunningverlener leggen wij zo nodig voorschriften voor het beperken van geuremissie en/of geurhinder vast in de vergunning.

Hierbij wordt primair uitgegaan van BBT en de Nederlandse emissierichtlijnen (NeR), waarvan wij vinden dat deze redelijkerwijs gevraagd kunnen worden. Afhankelijk van de geurgevoeligheid van de omgeving en het eventuele klachtenpatroon kan hiervan worden afgeweken en stellen wij zo nodig strengere eisen. Wij borgen dat provinciale omgevingsvergunningen voldoen aan de meest actuele inzichten en nieuwe wetgeving op het gebied van externe veiligheid. Zo nodig saneren wij onveilige situaties (met name gemeentegrensoverstijgende vraagstukken) en actualiseren wij vergunningen. Voor bodembescherming bij bedrijfsmatige activiteiten hanteren wij de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming. In de omgevingsvergunningen zullen wij emissie- en effectgerichte eisen opnemen die gericht zijn op realisatie van een verwaarloosbaar bodemrisico.

Verder wordt in paragraaf 5.3.3 van het POL ingegaan op duurzaam ondernemen en de rol van vergunningverlening daarbij. Daarbij is opgenomen dat wij hierbij hanteren als een minimumniveau de BBT, zoals die in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. NeR, NRB, PGS) zijn aangegeven. De eisen voor de diverse milieuaspecten wegen wij integraal af in de vergunning en wij motiveren de keuze van de milieueisen. Wij sluiten hiermee aan op de richtlijn 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (IPPC installaties). Voor niet-IPPC installaties passen wij een vergelijkbaar principe toe.

Indien specifieke lokale omstandigheden dat nodig maken, nemen wij strengere eisen (zo nodig de BBT) op in de vergunning. Als een activiteit gepaard gaat met ernstige of onomkeerbare schade aan milieu of gezondheid die niet met de beste maatregelen te voorkomen is, dan staan wij die niet toe. Als we niet weten of iets dergelijks kan optreden, dan nemen we het zekere voor het onzekere en staan we de activiteit niet toe. Bij het beoordelen welke maatregelen redelijkerwijs haalbaar zijn gaat de provincie uit van de maatregelen die gangbaar zijn binnen de betreffende bedrijfstak.

Naast voorschriften voor het beperken van emissies nemen wij, mits relevant, ook voorschriften op voor grondstoffen-, water- en energiebesparing, afvalpreventie en mobiliteitsmanagement (zogenaamde verruimde reikwijdte). Waar nodig leggen wij hierbij een koppeling met de hiervoor genoemde convenanten.

Uit de considerans van het besluit blijkt naar onze mening duidelijk dat alle in het POL genoemde relevante milieuthema's worden meegenomen en beoordeeld overeenkomstig de uitgangspunten uit het POL.

POL2014

Op dit moment wordt het POL herzien. Op 6 mei 2014 hebben Gedeputeerde Staten het ontwerp POL2014, met bijbehorend Plan-MER, de ontwerp omgevingsverordening Limburg 2014 en het ontwerp Provinciaal verkeers- en vervoersprogramma vastgesteld. Allemaal als onderdeel van een integrale omgevingsvisie. De inspraak loopt van 16 mei tot en met 27 juni 2014 en staat voor iedereen open. Het POL2014 richt zich met name op ontwikkelingen op regionale schaal. Het POL doet geen uitspraken op perceelsniveau. Dat is pas aan de orde bij de verdere uitwerking in bestemmingsplannen. De omgevingsverordening bevat bepalingen die direct gelden voor burgers en bedrijven (bijvoorbeeld in milieubeschermingsgebieden) maar bevat daarnaast ook instructies voor inhoud van gemeentelijke bestemmingsplannen (bijvoorbeeld voor de goudgroene natuurzone). Ook daar geldt dat op bestemmingsplanniveau ruimte is voor maatwerkbegrenzing.

De oprichting van de inrichting Kuijpers vindt plaats in het LOG Witveldweg. Dit gebied is expliciet aangewezen als een van de locaties voor de vestiging en uitbreiding van veehouderijen. Het aangevraagde initiatief voldoet aan de uitgangspunten zoals genoemd in het POL2014 en de omgevingsverordening.

3.8 Natuurbeschermingswet en Flora- en faunawet

In Nederland zijn de gebiedsbescherming en de soortenbescherming in twee afzonderlijke wetten geregeld, respectievelijk de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbwet 1998) en de Flora- en Faunawet (Ffwet). Zowel de Nbwet 1998 als de Ffwet geven uitvoering aan richtlijn (EEG) nr.79/409 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand (Vogelrichtlijn) en richtlijn (EEG) nr. 92/43 van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn). Doel van deze richtlijnen is bij te dragen tot het waarborgen van de biologische diversiteit door het in stand houden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het Europese grondgebied van de lidstaten.

De Nbwet 1998 bevat maatregelen ten aanzien van de in Nederland aangewezen Natura 2000-gebieden en beschermde natuurmonumenten. De Ffwet bevat de op grond van de richtlijnen vereiste soortenbeschermende maatregelen en verboden. Gebiedsbeschermende maatregelen zijn niet gericht op individuele exemplaren van planten en dieren maar op instandhouding van de soorten via behoud of herstel van hun habitats. Bij de soortenbescherming daarentegen worden wel maatregelen opgelegd ten aanzien van de bescherming van individuele exemplaren.

3.8.1 Natuurbescherming (Habitattoets)

In de (directe) omgeving van de inrichting Kuijpers liggen een drietal Natura 2000 gebieden.

Op Nederlands grondgebied liggen op ca. 4,3 km de Maasduinen en op ca. 11 km de Deurnsche Peel & Mariapeel. Op Duits grondgebied ligt op ca. 10 km de Hangmoor Damerbruch.

Procedure

Kuijpers onroerend goed B.V. heeft op 23 december 2013 een aanvraag om een Nbwet 1998-vergunning ingediend bij de Provincie Limburg. Omdat deze aanvraag is ingediend voor de aanvraag om omgevingsvergunning haakt de toestemming op grond van de Nbwet 1998 niet aan en zullen de overwegingen in dit kader in een afzonderlijk besluit worden genomen. Hierbij dient wel een onderscheid gemaakt te worden tussen Nederlandse en buitenlandse Natura 2000-gebieden. De effecten op de Nederlandse Natura 2000-gebieden worden beoordeeld in de beschikking op de aanvraag om een Nbwet 1998-vergunning. Voor de buitenlandse Natura 2000-gebieden is de Habitatrichtlijn van belang.

In de Habitatrichtlijn is in artikel 6, derde lid, bepaald dat een bevoegd gezag slechts toestemming mag verlenen voor een project als zij de zekerheid heeft verkregen dat de natuurlijke kenmerken van het gebied niet worden aangetast. Nu uit de Nbwet 1998 niet voortvloeit welk gezag bevoegd is om met het oog op de effecten van een project of andere handeling een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 19d van de Nbwet 1998, is voor dat gedeelte de Habitatrichtlijn incorrect omgezet in de Nbwet 1998. Dat heeft als gevolg dat aan de Habitatrichtlijn voor wat betreft effecten op buitenlandse Natura 2000-gebieden rechtstreekse werking wordt toegekend. Dat betekent dat een bevoegd gezag een Nbwet 1998-vergunning of omgevingsvergunning niet mag verlenen dan nadat zij de zekerheid heeft verkregen dat de effecten van het project de natuurlijke kenmerken van in het buitenland gelegen Natura 2000-gebied niet worden aantast. Nu de Nbwet 1998-vergunning nog niet is verleend dienen de effecten van het project op buitenlandse Natura 2000-gebieden in de omgevingsvergunning te worden beoordeeld.

Beoordeling en toetsing gebied Hangmoor Damerbruch (HR)

De depositieberekeningen voor de Nederlandse en het Duitse natuurgebieden zijn niet toegevoegd aan de aanvraag voor de omgevingsvergunning milieu maar maken onderdeel uit van de aanvraag om Nb-wet 1998-vergunning. Overeenkomstig art. 4.4 lid 2 Bor is het niet nodig om gegevens die reeds in het bezit zijn van het bevoegd gezag opnieuw te verstrekken. De desbetreffende depositieberekeningen zijn door ons getoetst. Hieruit blijkt dat voor die berekeningen uitgegaan is van 5 emissiepunten voor de stallen en niet van 18 emissiepunten zoals bepaald door de Commissie voor de milieueffectrapportage. Wij hebben daarop besloten de depositieberekeningen opnieuw uit te voeren met het juiste aantal emissiepunten. De berekeningen zijn uitgevoerd met het programma AAgro-Stacks Versie 1.0 (stallen) en Kema stacks versie 2013.1 (overige activiteiten). De resultaten van deze berekeningen zijn toegevoegd als bijlage C aan dit besluit.

Uit de depositieberekeningen volgt voor het gebied Hangmoor Damerbruch het volgende:

Locatie	X	Y	Depositie stallen mol/ha/jaar	Depositie transport mol/ha/jaar	Depositie WKK's mol/ha/jaar	Depositie totaal mol/ha/jaar
08_Hangmoor	213860	380180	0,4	0,0	0,1	0,5
20_j Hangmoor Damerbruch	214030	380257	0,4	0,0	0,1	0,5

Tabel 1 Resultaten depositieberekeningen Duits gebied

Uit de tabel volgt dat de N-depositie vanuit de inrichting Kuijpers op het Natura 2000-gebied Hangmoor Damerbruch 0,5 mol/ha/jaar bedraagt.

Op basis van een door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) gedane uitspraak van 16 april 2014 (zaaknummer 201304768/1/R2) volgt dat voor de beoordeling van effecten op Duitse Natura 2000-gebieden de in Duitsland gehanteerde methode voor effectbeoordeling mag worden toegepast. Dit houdt in dat allereerst het onderzoeksgebied is begrensd tot het gebied waar de toename van stikstofdepositie 7,14 mol/ha/jaar of meer bedraagt. Onder die grens is naar Duits inzicht geen sprake van een causaal verband tussen de emissie vanwege het project en de berekende depositie. De depositie van het te beoordelen project is maatgevend. Bij het afbakeningscriterium wordt geen rekening gehouden met cumulatie met andere projecten.

Gezien het bovenstaande zijn als gevolg van de activiteiten van Kuijpers geen kans op significante negatieve effecten op het Duitse Natura 2000-gebied Hangmoor Damerbruch.

3.8.2 Ffwet

In het kader van het MER is op 30 januari 2009 door adviesbureau Arcadis een habitatgeschiktheidsbeoordeling uitgevoerd, met als doel vast te stellen of er habitat aanwezig is waar, conform de Ffwet, beschermde soorten voorkomen of gebruik van kunnen maken.

De resultaten hiervan zijn beschreven in paragraaf 7.7.2 van het MER. Voor het terrein waarop de inrichting van Kuijpers zal worden gevestigd treden vanuit het oogpunt van de Ffwet geen belemmeringen op bij de ontwikkeling van de locatie. Wel dienen de werkzaamheden te worden uitgevoerd buiten het vogelbroedseizoen om verstoring te voorkomen. Verder wordt aanbevolen om een strook van minimaal 30 meter breed langs de Rijksweg en langs de Gekkengraaf in te richten voorbroedvogels en de levendbarende hagedis.

Langs de Rijksweg zal dit worden uitgevoerd. Aan de zijde van de Gekkengraaf is een strook van 30 meter niet te realiseren omdat de gebouwen van de BEC op minder dan 30 meter van de Gekkengraaf zijn gelegen.

Uit de habitatgeschiktheidsbeoordeling blijkt dat als gevolg van de oprichting van de inrichting Kuijpers geen nadelige effecten te verwachten zijn op beschermde dier- en plantensoorten. Naar de mening van Arcadis is in het kader van de Ffwet geen ontheffingsprocedure noodzakelijk.

3.9 Woningwet en Wet ruimtelijke ordening

Voor het oprichten van de inrichting Kuijpers zijn omgevingsvergunningen nodig voor de onlosmakelijke activiteiten bouwen, ruimtelijke ordening en milieu.

De aanvraag voor omgevingsvergunning is ingekomen op 9 januari 2014. Al op 6 augustus 2010, ruim voor de inwerkingtreding van de Wabo, heeft Kuijpers onroerend goed B.V. aanvragen (vleeskuikenhouderij en BEC) om een bouwvergunning fase 1 ingediend bij de gemeente Horst aan de Maas. Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas hebben de aanvragen getoetst aan het bestemmingsplan en geconstateerd dat het bouwplan niet in overeenstemming is met het geldende bestemmingsplan.

Op grond van artikel 46, lid 3 sub b van de woningwet zijn de aanvragen om bouwvergunning tevens beschouwd als een verzoek om projectbesluit ex artikel 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Middels besluit van 30 oktober 2012 hebben burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas voor het initiatief van Kuijpers de reguliere bouwvergunningen fase 1 en projectbesluiten ex artikel 3.10 Wet voor ruimtelijke ordening verleend. De reguliere bouwvergunningen fase 1 en het projectbesluiten zijn gepubliceerd op 15 november 2012 en hebben inmiddels ter inzage gelegen van 16 november tot en met 27 december 2012.

Uit artikel 1.3 lid 1 van de invoeringswet Wabo volgt dat voor de bouwvergunning het recht van toepassing blijft zoals dat gold onmiddellijk voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel 2.1 van de Wabo. Zodra de fase 1 en fase 2 bouwvergunningen onherroepelijk zijn gelden ze samen als één omgevingsvergunning (artikel 1.3 lid 2 van de invoeringswet Wabo).

Overeenkomstig het bovenstaande hoeft het aspect bouwen en ruimtelijke ordening niet meegenomen te worden in deze procedure en kan uitsluitend een vergunning voor de activiteit milieu te worden verleend.

4 Overwegingen

4.1 Milieu algemeen

De aanvraag heeft betrekking op het oprichten en het in werking hebben van een inrichting als bedoeld in artikel 2.1, lid 1 aanhef en onder e van de Wabo. De Wabo omschrijft in artikel 2.14 het milieuhygiënische toetsingskader van de aanvraag. Een toetsing aan deze aspecten heeft plaatsgevonden.

Toetsingskader

Gelet op artikel 2.14, lid 1 onder a hebben wij de volgende aspecten betrokken bij de beslissing op de aanvraag:

- de bestaande toestand van het milieu, voor zover de inrichting daarvoor gevolgen kan veroorzaken;
- de gevolgen voor het milieu, mede in hun onderlinge samenhang bezien, die de inrichting kan veroorzaken, mede gezien de technische kenmerken en de geografische ligging daarvan;
- de met betrekking tot de inrichting en het gebied waar de inrichting zal zijn of is gelegen, redelijkerwijs te verwachten ontwikkelingen die van belang zijn met het oog op de bescherming van het milieu;
- de mogelijkheden tot bescherming van het milieu, door de nadelige gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, te voorkomen, of zoveel mogelijk te beperken, voor zover zij niet kunnen worden voorkomen;
- het systeem van met elkaar samenhangende technische, administratieve en organisatorische maatregelen om de gevolgen die de inrichting of het mijnbouwwerk voor het milieu veroorzaakt, te monitoren, te beheersen en, voor zover het nadelige gevolgen betreft, te verminderen, dat degene die de inrichting drijft, met betrekking tot de inrichting toepast, alsmede het milieubeleid dat hij met betrekking tot de inrichting voert.

Wij beperken ons tot die onderdelen van het toetsingskader die ook daadwerkelijk op onze beslissing van invloed (kunnen) zijn.

4.1.1 Best beschikbare technieken

In het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu moeten aan de vergunning voorschriften worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast. Voor het bepalen van de BBT moet rekening worden gehouden met de BBT-conclusies en de in het Mor aangewezen informatiedocumenten over BBT.

De BBT-conclusies worden vastgesteld door de Europese commissie en worden in de Nederlandse regelgeving niet meer apart aangewezen. Voor BBT Referentiedocumenten (BREF's) die zijn vastgesteld voor 6 januari 2011 geldt dat in afwachting van aanneming van nieuwe BBT-conclusies het hoofdstuk Best Available Techniques (BAT) dat in de desbetreffende BREF staat, geldt als BBT-conclusie.

Voor IPPC-installaties moeten de BBT-conclusies worden toegepast. Uitsluitend indien toepassing van de BBT-conclusies leidt tot buitensporige hoge kosten als gevolg van de geografische ligging, de lokale milieumomstandigheden of de technische kenmerken van de IPPC-installatie mogen in specifieke gevallen minder strenge emissiegrenswaarden worden vastgesteld. Een dergelijke afwijking moet in de vergunning uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Beoordeling

Binnen de inrichting worden één of meer van de activiteiten uitgevoerd die aangewezen zijn in bijlage 1 van richtlijn 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (RIE). Het betreft de volgende categorieën:

- 5.3b Nuttige toepassing of een combinatie van nuttige toepassing en verwijdering, van ongevaarlijke afvalstoffen met een capaciteit van meer dan 75 t per dag door middel van biologische behandeling;
- 6.4a Exploitatie van slachthuizen met een capaciteit van meer dan 50 t per dag;
- 6.5 Installaties voor de destructie of verwerking van kadavers en dierlijk afval met een verwerkingscapaciteit van meer dan 10 ton per dag;
- 6.6a Installaties voor intensieve pluimvee- of varkenshouderij met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee.

Voor deze installaties zijn de volgende BBT-conclusies en/of BREF's beschikbaar:

1. BREF intensieve veehouderij;
2. BREF slacht- en destructiehuizen;
3. BREF afvalbehandeling;
4. BREF op- en overslag bulkgoederen;
5. BREF energie-efficiency;
6. BREF koelsystemen.

De BREF's dienen als achtergronddocument ter verduidelijking van de BBT-conclusies dan wel gelden de in deze BREF's opgenomen hoofdstuk BAT als BBT-conclusies. In de aanvraag (paragraaf 22 van bijlage 2 en bijlage 30) is een toetsing aan bovengenoemde documenten opgenomen. Per BBT is aangegeven welke voorzieningen binnen de inrichting Kuijpers aanwezig zijn en welke maatregelen worden toegepast zodat wordt voldaan aan de vereiste BBT. De BBT-toets is door ons beoordeeld en in orde bevonden. Een aantal aspecten worden hieronder toegelicht:

Ad. 1 BREF intensieve veehouderij: de vleeskuikenhouderij voldoet, m.u.v. energiebesparing, op alle aspecten aan de BBT-conclusies. Ten aanzien van energiebesparing is als bijlage 12 van de aanvraag de checklist van het informatieblad veehouderijen E11 opgenomen. De energiebesparende maatregelen die tot BBT gerekend worden in de BREF intensieve veehouderij, krijgen voldoende aandacht als bij de vergunningverlening rekening wordt gehouden met het informatieblad E11. Uit een toets van de checklist blijkt dat niet alle relevante maatregelen worden doorgevoerd. Er zijn derhalve extra eisen opgenomen in de vergunningvoorschriften (zie ook paragraaf 4.5 van het besluit).

Tevens is hier de opslag van varkensmest getoetst omdat deze van buiten de inrichting wordt aangevoerd voor verwerking in de BEC. De opslag van varkensmest binnen de inrichting Kuijpers is overeenkomstig BBT.

Ad. 2 BREF slacht- en destructiehuizen: de vleeskuikenslachterij voldoet op alle aspecten aan de BBT-conclusies. Een aantal aspecten wordt toegelicht:

- BBT 5.1.5: vereist dat de slibben van het afvalwater waar mogelijk worden verwerkt volgens de dierlijke bijproductenverordening (zie paragraaf 3.5 van dit besluit). Slibben van de afvalwaterzuivering worden in de verordening aangemerkt als categorie-2-materiaal. In artikel 13 van de verordening is aangegeven op welke wijze categorie-2-materiaal mag worden verwerkt. Een van de aangegeven methoden is verwerken tot compost of omzetten in biogas.

Binnen de inrichting Kuijpers wordt het slachtafvalwater eerst gefilterd. De dikke fractie uit het filter gaat vervolgens samen met de slachtafvallen naar de sterilisator. De dunne fractie wordt verder gereinigd middels egalisatie en Dissolved Air Flotation (DAF). Het slib van dit proces wordt in de slachtafvalvergister gebracht. Het effluent wordt vervolgens verder gereinigd tot drinkwaterkwaliteit en hergebruikt binnen de inrichting. De verwerking van het slib voldoet derhalve aan BBT.

- BBT 5.3: vereist voor activiteiten met dierlijke bijproducten een biologische zuivering van de lucht ter voorkoming van geurhinder. Binnen de inrichting Kuijpers worden alle handelingen met dierlijke bijproducten in pandig uitgevoerd. De lucht wordt volledig afgezogen en gezuiverd middels de 3-traps luchtwasser met een verwijderingsrendement van 95% voor geur in gebouw 10. De bij Kuijpers toegepaste geurverwijderingsmethode is niet overeenkomstig BBT maar naar onze mening gelijkwaardig. In de vergunning zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van het rendement, het onderhoud en inspectie van de luchtwasser.

Ad. 3 BREF afvalbehandeling: de activiteiten van de BEC voldoen op alle aspecten aan de BBT-conclusies. Een aantal aspecten wordt toegelicht:

- BBT 5.1.49: vereist maximaal hergebruik van afvalwater en hemelwater in installaties. Binnen de inrichting Kuijpers wordt al het afvalwater, m.u.v. huishoudelijk afvalwater, binnen de inrichting gereinigd en vervolgens hergebruikt. In gebruik van schoon hemelwater wordt thans niet voorzien. Schoon hemelwater wordt apart opgevangen en geleid naar een infiltratiebekken. Kuijpers heeft aangegeven na oprichting van de vergunning een onderzoek te doen naar de mogelijkheden van gebruik van hemelwater binnen de inrichting teneinde het gebruik van drinkwater en grondwater nog verder te reduceren. Om te borgen dat dit onderzoek inderdaad wordt uitgevoerd is dit met een termijn verankerd in de voorschriften van de vergunning.

Ad. 4 BREF op- en overslag bulkgoederen: de activiteiten van Kuijpers voldoen op alle aspecten aan de BBT-conclusies.

Ad. 5 BREF energie-efficiency: de activiteiten van Kuijpers voldoen op alle aspecten aan de BBT-conclusies.

Ad. 6 BREF koelsystemen: de koelsystemen binnen de inrichting voldoen op alle aspecten aan de BBT-conclusies.

Verder hebben wij bij het bepalen van de beste beschikbare technieken rekening gehouden met onderstaande in de bijlage van de Mor aangewezen informatiedocumenten:

Handreiking (co-)vergisting van mest	september 2010	InfoMil.nl
NeR Nederlandse emissierichtlijn lucht	juli 2012	InfoMil.nl
NRB 2012; Nederlandse richtlijn bodembescherming	maart 2012	Agentschapnl.nl
Beleidslijn IPPC-omgevingstoetsing ammoniak en veehouderij	juni 2007	InfoMil.nl
PGS 9: Vloeibare zuurstof opslag van 0,45-100 m3 en erratum	oktober 2007	publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl
PGS 15: Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen	december 2011	publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl

PGS 30: Vloeibare brandstoffen – bovengrondse tankinstallaties en afleverinstallaties	december 2011	publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl
Oplegnotitie BREF Afgas- en afvalwaterbehandeling	augustus 2005	InfoMil.nl
Oplegnotitie BREF Afvalbehandeling	augustus 2006	Infomil.nl
Oplegnotitie BREF Intensieve pluimvee- en varkenshouderij	juli 2007	InfoMil.nl
Oplegnotitie BREF Industriële koelsystemen	februari 2009	Helpdeskwater.nl / Infomil.nl
Oplegnotitie BREF Emissies uit opslag	december 2010	InfoMil.nl

Conclusies BBT

De inrichting voldoet, met inachtneming van de in de aanvraag beschreven maatregelen en de aan dit besluit gehechte voorschriften, aan de beste beschikbare technieken (BBT) ter voorkoming van emissies naar de lucht, de bodem, het water, geluidemissies, afvalpreventie, externe veiligheid en energiebesparing. Voor de overwegingen per milieuthema wordt verwezen naar de desbetreffende paragraaf.

4.2 Afvalstoffen

4.2.1 Algemeen

Onderdeel van het begrip "bescherming van het milieu" is de zorg voor het doelmatig beheer van afvalstoffen. In artikel 1.1 Wm is aangegeven wat moet worden verstaan onder het doelmatig beheer van afvalstoffen. Op grond hiervan moeten wij rekening houden met het geldende afvalbeheersplan dan wel het bepaalde in de artikelen 10.4 en 10.5 van de Wm (artikel 10.14 van de Wm). In het bedoelde afvalbeheersplan (het Landelijk Afvalbeheersplan 2009-2021, hierna aangeduid als het LAP) is het afvalstoffenbeleid neergelegd.

4.2.2 Primaire ontdoeners van afvalstoffen

Preventie

Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid hiervoor uitgewerkt. Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

Een overzicht van de uit de inrichting af te voeren afvalstoffen en hoeveelheden is weergegeven in paragraaf 16 van bijlage 2 van de aanvraag. Naast deze afvalstoffen komen ook nog mest en slachtafval vrij bij de bedrijfsvoering. Alle mest en het overgrote deel van het slachtafval worden echter verwerkt in de eigen BEC. Middels good housekeeping en waar mogelijk intern hergebruik van afvalstoffen wordt de af te voeren hoeveelheid afval zo klein mogelijk gehouden. Wij achten het niet nodig om een preventieonderzoek dan wel aanvullende maatregelen voor te schrijven.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting huishoudelijk afval, papier, metaal, glas, hout, kunststoffen (emballage), GFT-/groenafval, kadavers, landbouwplastic, spuiwater pluimvee en spuiwater BEC als gescheiden afvalstromen vrijkomen. In een voorschrift hebben wij vastgelegd dat al deze afvalstromen, m.u.v. het spuiwater, gescheiden moeten worden opgeslagen en afgevoerd naar erkende verwerkers. Het spuiwater van de chemische en biologische luchtwassers is sinds 1 januari 2011 opgenomen in bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet en hoeft derhalve niet meer te worden beschouwd als afvalstof maar mag als meststof worden uitgereden op het land.

4.2.3 Afvalverwerkende bedrijven

Het doelmatig beheer van afvalstoffen wordt getoetst op basis van het LAP. De doelstellingen van het LAP geven invulling aan de voorkeursvolgorde voor afvalbeheer zoals die artikel 10.4 van de Wm is opgenomen en als volgt is samen te vatten:

- het stimuleren van preventie van afvalstoffen;
- het stimuleren van hergebruik/nuttige toepassing van afvalstoffen door het promoten van afvalscheiding aan de bron en nascheiden van afvalstromen. Afvalscheiding maakt producthergebruik en materiaalhergebruik (nuttige toepassing) mogelijk en beperkt de hoeveelheid te storten of in een afvalverbrandingsinstallatie (AVI) te verbranden afvalstoffen;
- het optimaal benutten van de energie-inhoud van afval dat niet kan worden hergebruikt (nuttig toepassen als brandstof);
- het verwijderen van afvalstoffen door verbranding;
- het verwijderen van afvalstoffen door storten.

Bij de vaststelling van het LAP is ook rekening gehouden met de in artikel 10.5 van de Wm vermelde aspecten van doelmatig afvalbeheer. Bijlage 4 bij het LAP bevat een invulling van het beleid voor specifieke afvalstoffen. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden.

Als de minimumstandaard bestaat uit verschillende be- en verwerkingshandelingen bij diverse inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een Wm-vergunning worden verleend.

Uitsluitend opslaan van afvalstoffen

In het LAP is aangegeven dat voor het uitsluitend opslaan van afvalstoffen (opslaan als zelfstandige activiteit) in beginsel vergunning verleend kan worden behalve voor de opslag van afvalmunitie, vuurwerkafval, overig explosief afval en dierlijke bijproducten. Wel dient het bedrijf te beschikken over de benodigde voorzieningen en moet in de vergunning een termijn worden opgenomen voor de duur van het opslaan. Ingevolge het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen wordt de opslag van afvalstoffen voorafgaand aan verwijdering gezien als storten indien de tijdsduur van 1 jaar wordt overschreden. Indien de opslag voorafgaat aan nuttige toepassing van de afvalstoffen is deze termijn drie jaar.

Aangezien binnen de inrichting van Kuijpers alleen sprake is van het opslaan van afvalstoffen voorafgaande aan de nuttige toepassing hebben wij in de vergunning een voorschrift opgenomen waarin een maximale opslagtermijn van 3 jaar is vastgelegd.

Be-/verwerking van afvalstoffen

De BEC verwerkt de mest uit het eigen vleeskuikenbedrijf en mest van buiten de inrichting. Ten behoeve van de (co)vergistingsinstallatie en de compostering worden structuurmateriaal en coproducten, zoals genoemd in onderdeel IV van de bijlage Aa behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet, aangevoerd.

compostering

Ten behoeve van de compostering is structuurmateriaal (verhakseld snoeihout, houtsnippers) benodigd. Volgens bijlage 8 en 15 van de vergunningaanvraag wordt ten behoeve van de compostering jaarlijks 5.000 ton structuurmateriaal van buiten de inrichting aangevoerd. De ten behoeve van de compostering te accepteren afvalstoffen van buiten de inrichting moeten getoetst worden aan de minimumstandaard uit het LAP. Het structuurmateriaal valt onder het volgende sectorplan van het LAP:

Sectorplan 8: be- en verwerken van gescheiden ingezameld snoeiafval

Dit sectorplan heeft betrekking op gescheiden ingezameld groenafval. Dit komt vrij bij de aanleg en onderhoud van openbaar groen, bos- en natuurterreinen. Het betreft tevens afval dat hiermee te vergelijken is, zoals grof tuinafval, berm- en slootmaaisel, afval van hoveniersbedrijven, agrarisch afval en afval dat vrijkomt bij aanleg en onderhoud van terreinen van instellingen en bedrijven.

Ook gescheiden ingezameld grof tuinafval van huishoudens valt onder dit sectorplan.

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van gescheiden ingezameld snoeiafval is nuttige toepassing. Naast:

- composteren met het oog op materiaalhergebruik;
 - vergisten met gebruik van het gevormde biogas als brandstof gevolgd door aërobe droging/narijping met het oog op materiaalhergebruik van het digestaat, en
 - verbranden als hoofdgebruik brandstof en externe levering van elektriciteit en/of warmte
- kunnen vormen van directe toepassing als bodemverbeteraar of gebruik voor het dempen van sloten in veenweidegebieden worden toegestaan wanneer ze uit milieuoogpunt minimaal gelijkwaardig zijn aan composteren en niet strijdig zijn met regelgeving.

covergisting

De Meststoffenwet regelt welke stoffen als meststof mogen worden verhandeld. In onderdeel IV van de bijlage Aa van de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet is een tabel opgenomen met daarin genoemd de stoffen die met ten minste 50 gewichtsprocenten uitwerpselen van dieren mogen worden covergist tot digestaat.

De tabel is ingedeeld in de categorieën A tot en F. Deze categorieën zijn weer onderverdeeld in de subcategorieën A1, A2 enz. Alleen de stoffen die specifiek worden genoemd onder de subcategorieën mogen worden covergist tot digestaat. Met uitzondering van een aantal in de subcategorieën A1 en A2 genoemde geteelde landbouwproducten moeten alle overige genoemde stoffen worden aangemerkt als een afvalstof.

Volgens bijlage 8 en 15 van de vergunningaanvraag worden ten behoeve van de (co)vergistingsinstallatie jaarlijks 42.808 ton mest en 10.120 ton aan coproducten van buiten de inrichting geaccepteerd, die moeten worden aangemerkt als een afvalstof.

De ten behoeve van de (co)vergistingsinstallatie te accepteren afvalstoffen van buiten de inrichting moeten getoetst worden aan de minimumstandaarden uit het LAP. De in bijlage 15 van de aanvraag vermelde afvalstoffen vallen onder de volgende sectorplannen van het LAP:

Sectorplan 3: be- en verwerken van procesafhankelijk industrieel afval

Dit sectorplan heeft betrekking op procesafhankelijk industrieel afval, voor zover dat afval niet valt onder een van de andere sectorplannen. Het zijn zowel gevaarlijke als niet gevaarlijke afvalstoffen die vrijkomen bij industriële productieprocessen o.a. diverse reststromen uit de voeding- en genotmiddelenindustrie. De minimumstandaard voor het be- en verwerken van procesafhankelijk industrieel afval is nuttige toepassing, tenzij nuttige toepassing niet mogelijk is op grond van de aard of samenstelling van de afvalstof of de meerkosten van nuttige toepassing substantieel hoger liggen dan de kosten voor verwijdering van de afvalstof.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van 1.100 kg/m^3 of minder wordt onder substantiële meerkosten verstaan "meer dan 150% van het verbrandingstarief in Nederland". In dergelijke gevallen is de minimumstandaard verbranden als vorm van verwijdering.

Voor afvalstoffen met een volumieke massa van meer dan 1.100 kg/m^3 wordt onder substantiële meerkosten verstaan "meer dan 150% van het tarief van storten in Nederland, inclusief stortbelasting". In dergelijke gevallen is de minimumstandaard storten op een daarvoor geschikte stortplaats.

Beoordeling

De aangevraagde activiteiten met afvalstoffen van buiten de inrichting betreffen compostering en (co)vergisting met hergebruik van het gevormde biogas als brandstof en hergebruik van het digestaat. Deze activiteiten zijn niet in strijd met het in het LAP geformuleerde algemene afvalstoffenbeleid en de minimumstandaarden. Daarom kunnen deze activiteiten als doelmatig worden aangemerkt.

Mengen van afvalstoffen

Afvalstoffen moeten met het oog op hergebruik en nuttige toepassing over het algemeen na het ontstaan zoveel mogelijk gescheiden worden gehouden van andere afvalstoffen. Verder is het ongewenst dat in afval gecumuleerde milieugevaarlijke stoffen door wegmenging ongecontroleerd in het milieu verspreid raken. Onder bepaalde condities kunnen verschillende afvalstromen echter net zo goed of soms zelfs beter samengesteld worden verwerkt. Het samenvoegen van qua aard, samenstelling en concentraties niet met elkaar vergelijkbare (verschillende) afvalstoffen alsmede het samenvoegen van afvalstoffen en niet-afvalstoffen wordt mengen genoemd. Mengen is niet toegestaan tenzij dat expliciet en gespecificeerd is aangevraagd en in de vergunning vastgelegd is.

De algemene uitgangspunten van het mengbeleid kunnen in de sectorplannen voor specifieke afvalstromen nader zijn ingevuld. Het specifieke beleid gaat boven het algemene beleid. Daarnaast worden in hoofdstuk 18 van het LAP aanvullende kaders gegeven voor enkele specifieke verwerkingsroutes en toepassingen (o.a. mengen van bouwstoffen, grond en baggerspecie en meststoffen).

Beoordeling

Ten aanzien van het mengen van meststoffen bepaalt het Uitvoeringsbesluit meststoffenwet dat meststoffen niet met afvalstoffen of reststoffen mogen worden gemengd en dat ze (met uitzondering van zuiveringsslib en compost) ook niet (deels) uit afvalstoffen of reststoffen mogen worden geproduceerd. Deze anti mengbepaling geldt overigens niet voor de afval- en reststoffen die zijn opgenomen in onderdeel IV van de bijlage Aa behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet. Door Kuipers wordt het mengen van meststoffen met coproducten, genoemd in onderdeel IV van bijlage Aa behorende bij de Uitvoeringsregeling Meststoffenwet, aangevraagd en het mengen van meststoffen met structuurmateriaal voor de productie van compost. Beide menghandelingen zijn toegestaan op grond van het Uitvoeringsbesluit meststoffen. Verder wordt als gevolg van het mengen geen van de afzonderlijke afvalstoffen laagwaardiger verwerkt dan de minimumstandaard. De aangevraagde menghandelingen zijn derhalve ook op grond van het LAP vergunbaar.

AV-beleid en AO/IC

In het LAP is aangegeven dat een inrichting die afvalstoffen accepteert over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (AV-beleid) en een systeem voor administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) moet beschikken. In het AV-beleid moet zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvinden. In de AO/IC is vastgelegd hoe door technische, administratieve en organisatorische maatregelen de relevante processen binnen een inrichting kunnen worden beheerst en geborgd om de risico's binnen de bedrijfsvoering te minimaliseren.

Beoordeling

Bij de aanvraag is een beschrijving van het AV-beleid en de AO/IC gevoegd. Daarin is per afvalstof aangegeven op welke wijze acceptatie en verwerking plaats zullen vinden. Hierbij is rekening gehouden met de specifieke bedrijfssituatie. Het beschreven AV-beleid en de AO/IC voldoen aan de randvoorwaarden zoals die in het LAP zijn beschreven. Op basis van het gestelde in de aanvraag kunnen wij met dit AV-beleid en de AO/IC instemmen.

Registratie

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid om afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Dergelijke inrichtingen vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen (Wm 8.14). In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van o.a. de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval-)stoffen opgenomen.

4.2.4 De Europese afvalstoffenlijst (EURAL)

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) bepaalt het onderscheid tussen gevaarlijk en niet-gevaarlijk afval. De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers. Daarbij wordt per afvalstof (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of als niet-gevaarlijk is ingedeeld terwijl sommige afvalstoffen (met "c" voor complementair) eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dienen te worden. Deze kunnen zowel gevaarlijk als niet-gevaarlijk zijn. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe.

In bijlage 15 van de aanvraag zijn de binnen de inrichting te accepteren en te verwerken afvalstoffen weergegeven. Het betreft de volgende afvalstoffen (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural):

02 07	Afval van de productie van alcoholische en niet alcoholische dranken (exclusief koffie, thee en cacao)
02 07 99	Niet elders genoemd afval
	G2 restproducten uit de graan verwerkende industrie zoals tarwe, voer, -gries, -vezel, -deeltjes, -kiemen en -gist
20 02	Tuin- en plantsoenafval (inclusief afval van begraafplaatsen)
20 02 01	Biologisch afbreekbaar afval

Naar onze mening zijn in bijlage 15 niet alle relevante euralcodes voor verhakseld snoeihout/snippers opgenomen. Het materiaal kan ook afkomstig zijn van bedrijven en valt dan onder de volgende euralcodes:

02 01	Afval van landbouw, tuinbouw, aquacultuur, bosbouw, jacht en visserij
02 01 07	Afval van de bosbouw
19 12	Afval van niet elders genoemde mechanische afvalverwerking
19.12 07c	Niet onder 19 12 06 vallend hout

Afvalstoffen met bovenstaande euralcodes mogen ook worden geaccepteerd ten behoeve van de compostering en (co)vergistinginstallatie. Dit is in een voorschrift vastgelegd.

4.3 Afvalwater

Binnen de inrichting ontstaan de volgende afvalwaterstromen:

- Niet verontreinigd hemelwater;
- Huishoudelijk afvalwater;
- Was- en schrobwater vleeskuikenstallen;
- Afvalwater slachterij.

Hemelwater

Uit bijlage 26 van de aanvraag blijkt dat het hemelwater van de gebouwen 1 t/m 8 geleid wordt naar een infiltratievoorziening. De infiltratievoorziening is gelegen aan de westelijke kant van de inrichting en heeft een capaciteit van 2419 m³. De gebouwen 9 t/m 11 worden voorzien van grasdaken. Hierdoor is afvoer van hemelwater niet nodig. Het hemelwater van de erfverharding wordt geïnfiltreerd in de bodem.

De lozing van niet verontreinigd hemelwater valt onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit.

Derhalve zijn voor deze lozing geen voorschriften opgenomen in de vergunning.

Huishoudelijk afvalwater

Het huishoudelijk afvalwater (douches, toiletten) wordt geloosd op de gemeentelijke riolering.

Deze lozing valt onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit. Derhalve zijn voor deze lozing geen voorschriften opgenomen in de vergunning.

Was- en schrobwater vleeskuikenstallen

Het was- en schrobwater van de vleeskuikenstallen (stal vleeskuikenouderdieren, broederij, stallen vleeskuikens) wordt afgevoerd naar de BEC. Dit water wordt volledig ingezet in het covergistingproces. Het afvalwater uit de covergisting wordt middels scheiding, ultrafiltratie en omgekeerde osmose gereinigd. Het gereinigde water wordt vervolgens binnen de inrichting hergebruikt voor de reiniging van de stallen en in de compostering, de luchtwassers en de koeling.

Afvalwater slachterij

Het afvalwater van de slachterij wordt binnen de inrichting middels diverse stappen (o.a. flotatie, biologische zuivering, zandfilter, actief koolfilter) gereinigd. Het gereinigde afvalwater wordt vervolgens binnen de inrichting volledig hergebruikt in de slachterij en de vleeskuikenhouderij.

Beoordeling en conclusie

Binnen de inrichting Kuijpers wordt uitsluitend huishoudelijk afvalwater op het gemeentelijk vuilwaterriool geloosd. Het overige afvalwater wordt binnen de inrichting gereinigd en hergebruikt. Omdat de lozing van huishoudelijk afvalwater is geregeld in het Activiteitenbesluit zijn hiervoor geen voorschriften opgenomen in de omgevingsvergunning. Dit is overeenkomstig het advies van het Waterschap Peel en Maasvallei.

4.4 Bodem

4.4.1 Onderzoek nulsituatie van de bodem

In het kader van de vergunning dient de kwaliteit van de bodem van de inrichting te worden vastgelegd. Het doel van het bepalen van deze zogenaamde nulsituatie is het referentieniveau van de feitelijke bodemkwaliteit (grond en grondwater) vast te leggen. Daarmee wordt een toetsingsgrondslag verkregen met het oog op toekomstige bodemverontreiniging. Ook bij een verwaarloosbaar bodemrisico is het verkrijgen van zo'n toetsingsgrondslag noodzakelijk om – middels een eindsituatieonderzoek – te kunnen bepalen of er een bodemverontreiniging is opgetreden, ondanks de getroffen bodembeschermende voorzieningen en maatregelen.

Voor het bodemonderzoek noodzakelijke werkzaamheden als vermeld in de Regeling bodemkwaliteit moeten zijn uitgevoerd door een erkende instantie als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit.

De vastlegging van de bodemkwaliteit is reeds verricht in het kader van de bestemmingsplanwijziging. De nulsituatie is vastgelegd in het door Arcadis opgestelde onderzoeksrapport van 17 november 2009 met kenmerk 110502/ZC9/065/201295.

4.4.2 Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB). Het uitgangspunt van de NRB is dat door een combinatie van voorzieningen en maatregelen (cvm) een verwaarloosbaar bodemrisico wordt gerealiseerd. Alleen in bepaalde bestaande situaties kan conform de NRB onder voorwaarden volstaan worden met een aanvaardbaar bodemrisico.

Op basis van de NRB worden de (voorgenomen) activiteiten beoordeeld en wordt bepaald welke cvm noodzakelijk is om tot een verwaarloosbaar bodemrisico te komen. Daarbij richt de NRB zich op de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten.

Voor wat betreft het aspect bodembescherming valt het bedrijf volledig onder het Activiteitenbesluit. In het kader van deze vergunning hoeft daarom geen nadere beoordeling plaats te vinden.

Op grond van het Activiteitenbesluit moeten alle bedrijfsactiviteiten (inclusief de bedrijfsriolering) worden verricht met cvm die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico.

4.5 Energie

Bouwbesluit en energiebesparing

Er zijn verschillende vormen van regelgeving, die het energiegebruik van een gebouw bepalen, waaronder het Bouwbesluit. In de omgevingsvergunning van nieuw te bouwen gebouwen en inrichtingen worden op grond van het Bouwbesluit 2012 eisen gesteld aan het gebruik van energie. Deze eisen gaan vóór andere energie-eisen in het Activiteitenbesluit of de vergunning. Deze laatste zijn aanvullend op de eisen in het Bouwbesluit 2012. Het bouwbesluit geeft twee belangrijke voorschriften voor het gebruik van energie die in de bouwvergunning moeten worden opgenomen, namelijk de thermische isolatie en de energieprestatiecoëfficiënt (Bouwbesluit hoofdstuk 5).

Energie en milieuvergunning

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan energiebesparing is beschreven in de Circulaire "Energie in de milieuvergunning" uitgegeven door de ministeries van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (nu: ministerie van Infrastructuur en Milieu) en Economische Zaken d.d. oktober 1999.

Uit dit document volgt dat als het energieverbruik meer is dan 50.000 kWh elektriciteit of 25.000 m³ aardgas (of aardgasequivalent) in elk geval aandacht moet worden besteed aan energiebesparing. De ondergrens van 25.000 m³ betreft het totaal aan aardgasequivalenten. Dit betekent dat de verbruiksgegevens van andere energiedragers (o.a. huisbrandolie, hout, butaan en propaan) moeten worden omgerekend naar aardgasequivalenten om deze vervolgens bij elkaar op te tellen. Ook het eventuele gebruik van biobrandstoffen moet in het totaalgebruik worden meegenomen.

Veehouderijen

Specifiek voor de sector veehouderijen is door Infomil het informatieblad E11 "Energiebesparing bij veehouderijen, herziene versie november 2004" uitgebracht. Dit informatieblad is gebaseerd op de Circulaire "Energie in de milieuvergunning". De energiebesparende maatregelen die tot BBT gerekend worden in de BREF intensieve veehouderij, krijgen voldoende aandacht als bij de vergunningverlening rekening wordt gehouden met het informatieblad E11. Om vast te stellen in hoeverre de stand der techniek (BBT) wordt toegepast is in het informatieblad een vragenlijst opgenomen. Wordt BBT niet toegepast dan kan vervolgens na worden gegaan of al dan niet wordt voldaan aan het toepassingscriterium.

Beoordeling en toetsing

De inrichting van Kuijpers betreft een nieuw op te richten korte keten vleeskuikenhouderij. Binnen de inrichting is sprake van vermeerdering, een broederij, vleeskuikenhouderij, slachterij en verwerking van het vlees (o.a. koelen, bakken, grillen). Daarnaast wordt binnen de inrichting een BEC gebouwd. De BEC verwerkt alle mest van het eigen kippenbedrijf, mest van andere bedrijven en organische stromen (uit de positieve lijst van covergisting) tot nuttige grondstromen. Daarnaast wordt ook het slachtafval en het afvalwater uit de slachterij gescheiden verwerkt. Door een koppeling van technieken wordt er energie (stroom, biogas en warmte), gecomposteerde vleeskuikenmest, dikke fractie van digestaat en een mineralenconcentraat geproduceerd. De vrijkomende warmte en elektriciteit wordt binnen de inrichting gebruikt in de broederij, voor de verwarming van stallen en gebouwen, in de slachterij, voor de waterzuivering en voor de vergisting. Daarnaast wordt ca. 1,5 miljoen m³ groen gas geproduceerd voor levering aan het gasnet.

Het gebruik van luchtwassers wordt vanwege het hoge energieverbruik niet automatisch als BBT beschouwd. Gezien de grote voordelen van de luchtwassers op de diverse luchtemissies en gezien het feit dat de benodigde elektriciteit binnen de inrichting wordt geproduceerd vinden wij een haalbaarheidstoets naar de toepassing van energiebesparingsmaatregelen bij luchtwassers niet nodig. Het energieverbruik is in onderhavig geval geen belemmering om een luchtwasser als gelijkwaardig aan BBT te beschouwen.

In bijlage 12 van de aanvraag is daarnaast de vragenlijst behorende bij het informatieblad E11 opgenomen. Hieruit blijkt dat de volgende in het informatieblad E11 genoemde maatregelen binnen de inrichting van Kuijpers worden toegepast:

- V3 centrale lichtschakelaar;
- V4 schakelklok en schemerschakelaar buiten- en terreinverlichting;
- V6 hoogfrequente verlichting met spiegeloptiekarmaturen;
- I2 dak/plafondisolatie;
- I4 isolatie van leidingen;
- VE1 warmteterugwinning op ventilatie;
- VE2 klimaatcomputer;
- VE8 lengteventilatie;
- VW3 HR-ketels;
- Extra WKK's.

In het informatieblad zijn echter een aantal maatregelen genoemd met een geringe terugverdientijd die niet door Kuijpers worden toegepast. Het betreft:

- V1 daglichtintreding;
- V2 aanwezigheidsdetectie;
- I3 (spouw)muurisolatie;
- VW1 optimaliseren en weersafhankelijke regeling verwarmingsinstallatie;
- VW2 eigen CV-groep of ketel voor afwijkende ruimtes;
- VW4 vloerverwarming gekoppeld aan warmtepompen.

De maatregelen VW1, VW2 en VW4 achten wij in de situatie van Kuijpers niet noodzakelijk aangezien alle stallen worden verwarmd met de vrijkomende warmte van de overige activiteiten binnen de inrichting. De maatregelen V1, V2 en I3 betreffen echter preventieve maatregelen ter beperking van het energieverbruik in het algemeen en worden in nieuwbouwsituaties wenselijk geacht. We hebben deze eisen opgenomen in de voorschriften van deze vergunning.

Op basis van bovenstaande gegevens zijn wij van mening dat met in achtneming van de in de aanvraag beschreven maatregelen en de eisen opgelegd in deze vergunning door het bedrijf adequaat zal worden omgegaan met energie.

4.6 (Externe) veiligheid

4.6.1 Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999)

Met het in werking treden van het Besluit risico's zware ongevallen 1999 (Brzo 1999) is de Europese Seveso II-richtlijn uit 1997 geïmplementeerd in de Nederlandse wetgeving. Het Brzo 1999 richt zich op het beheersen van zware ongevallen en heeft tot doel om het risico van (grote) ongevallen bij bedrijven zo klein mogelijk te maken. Dat gebeurt enerzijds door de kans dat dergelijke ongevallen plaatsvinden te verkleinen (proactie, preventie en preparatie) en anderzijds door de gevolgen van een eventueel ongeval voor mens en milieu te beperken (repressie).

In het BRZO worden voor diverse gevaarlijke stoffen en stofcategorieën een hoge en een lage drempelwaarde voor stofhoeveelheden genoemd. Als een bedrijf met zijn stofhoeveelheden de onderste drempel overschrijdt, dient het een kennisgeving in te dienen en te beschikken over een veiligheidsbeheerssysteem, een zogenaamd Preventie Beleid Zware Ongevallen (PBZO). Een dergelijk bedrijf wordt ook wel een PBZO-bedrijf genoemd. Bij overschrijding van de bovenste drempel is een bedrijf tevens verplicht een veiligheidsrapport (VR) te maken voor het bevoegd gezag. Zo'n bedrijf heet een VR-bedrijf.

Beoordeling en toetsing

Uit RIVM-rapport "Veiligheid grootschalige productie van biogas", rapport nummer 620201001 van 2010 blijkt dat bij opslag van meer dan 4.000 m³ biogas met 1 vol% H₂S de drempelwaarde uit bijlage 1 van het BRZO wordt overschreden. Binnen de inrichting wordt deze hoeveelheid niet gehaald.

Ook zijn binnen de inrichting geen andere opslagen aan gevaarlijke stoffen aanwezig waarvoor de in bijlage 1 van het BRZO genoemde drempelwaarden worden overschreden. De eisen uit het BRZO zijn niet van toepassing.

4.6.2 Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)

Het Bevi legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor personen buiten het bedrijfsterrein. Het gaat daarbij onder meer om bedrijven die onder het BRZO vallen, LPG-tankstations, opslagplaatsen (PGS), ammoniakkoelinstallaties en spoorwegemplacements. Het besluit bevat eisen voor het plaatsgebonden risico (PR) en regels voor het groepsrisico (GR). Het verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen hiermee rekening te houden.

Beoordeling en toetsing

Binnen de inrichting zijn een 2-tal ammoniakkoelinstallaties aanwezig met 750 kg ammoniak elk. Omdat het verschillende installaties betreft is binnen de inrichting geen insluitsysteem aanwezig met >1.500 kg ammoniak. De inrichting van Kuijpers valt niet onder de reikwijdte van het Bevi.

Veiligheidsafstanden biogasopslag

In het Bevi worden geen veiligheidsafstanden genoemd voor de opslag van biogas. Infomil adviseert om hiervoor aan te sluiten bij het RIVM-rapport "Veiligheid grootschalige productie van biogas", rapport nummer 620201001 van 2010 en het RIVM-document "Effect- en risicoafstanden bij de opslag van biogas" van 3 maart 2008. Uit deze documenten blijkt dat voor een biogasopslag tot 4.000 m³ een afstand van 50 meter, gerekend vanaf het midden van de biogasopslag voldoende is. Binnen deze afstand mogen geen kwetsbare objecten in de zin van het Bevi liggen. Uit de aanvraag blijkt dat binnen een straal van 50 meter rondom de (na)vergisters (opslag biogas) geen woningen of andere kwetsbare objecten gelegen zijn.

4.6.3 PGS richtlijnen voor de opslag en handling van gevaarlijke stoffen en opslag in tanks

Ten behoeve van de opslag van gevaarlijke stoffen zijn richtlijnen opgesteld in de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS) waarmee een aanvaardbaar beschermingsniveau voor mens en milieu wordt gerealiseerd.

Binnen de inrichting Kuijpers zijn de volgende opslagen aanwezig:

1. Opslag van diesel in een bovengrondse opslagtank van 1.000 liter, 2.000 liter (2x) en 5.000 liter;
2. Opslag van smeerolie in een bovengrondse opslagtank van 5.000 liter;
3. Opslag van afgewerkte olie in een bovengrondse tank van 5.000 liter;
4. Opslag van smeerolie, hydraulische olie en afgewerkte olie in vaten op het buitenterrein;

5. Opslag van bestrijdingsmiddelen, reinigingsmiddelen en diergeneesmiddelen in een opslagkasten in gebouw 1;
6. Opslag van zuurstof in een tank van 10 m³;
7. Opslag van koolzuur (CO₂) in een tank van 32 m³ en 24 m³;
8. Opslag van tetrahydrothiofeen (THT) in een gascilinder;
9. Opslag van medicijnen, zwavelzuur, natronloog, waterstofperoxide, kationisch polymeer, bloed en waswater in bovengrondse tanks.

- Ad. 1-3: Deze opslagen moeten voldoen aan hetgeen hiervoor geregeld is in het Activiteitenbesluit (zie ook paragraaf 3.3). Voor de opslag zijn geen voorschriften opgenomen in deze vergunning. Omdat geen voertuigen voor het wegverkeer worden afgetankt is het aftanken van diesel uit het Activiteitenbesluit niet van toepassing. Daarom zijn voor het aftanken wel voorschriften opgenomen in deze vergunning.
- Ad. 4: De opslag van smeermiddelen en condensaatolie valt in beginsel niet onder een PGS-richtlijn. Uit het oogpunt van bodembescherming spreekt het voor zich dat dit plaats vindt boven een bodembeschermende voorziening als beschreven in de NRB. De eisen ten aanzien van bodembescherming zijn geregeld in het Activiteitenbesluit. Er zijn derhalve geen voorschriften opgenomen in deze vergunning.
- Ad. 5: Deze opslag in brandveiligheidskasten moet voldoen aan de PGS 15. Uit de aanvraag blijkt dat de opslag voldoet aan deze PGS dan wel dat er een vergelijkbaar beschermingsniveau wordt bereikt. Dit is in de voorschriften van deze vergunning vastgelegd.
- Ad. 6 en 7: Deze opslagen moeten voldoen aan de PGS 9. Uit de aanvraag blijkt dat de opslag voldoet aan deze PGS dan wel dat er een vergelijkbaar beschermingsniveau wordt bereikt. Dit is in de voorschriften van deze vergunning vastgelegd.
- Ad. 8: De handreiking (co)vergiftiging van mest behandelt in paragraaf 5.5.4 de odorisatie van gas met THT. In de handreiking wordt geadviseerd om voor de opslag van THT aan te sluiten bij de Activiteitenregeling. Het betreffende voorschrift heeft echter betrekking op de opslag van THT in tanks. Binnen de inrichting Kuijpers is echter sprake van de opslag van THT in één gascilinder van 50 liter. We hebben bij het stellen van voorschriften hiervoor aansluiting gezocht bij het onderdeel gasflessen van de PGS 15.
- Ad. 9: Voor deze opslagen is nog geen PGS richtlijn beschikbaar. De PGS 31, Opslag chemische vloeistoffen, is nog in ontwikkeling. Voor deze tanks zijn een aantal meer algemene voorschriften opgenomen in deze vergunning.

4.6.4 Bouwbesluit

Het Bouwbesluit regelt het brandveilig gebruik van bouwwerken, het brandveilig opslaan van brandbare niet-milieugevaarlijke stoffen, het brandveilig opslaan van kleine hoeveelheden brand- en milieugevaarlijke stoffen en de aanwezigheid, controle en onderhoud van brandbestrijdingssystemen voor de hiervoor bedoelde situaties. Voor voornoemde situaties zijn daarom geen voorschriften in deze vergunning opgenomen.

4.6.5 Veiligheid opslag brandbare, niet gevaarlijke (afval)stoffen

Een brand in een grootschalige opslag van brandbare (afval)stoffen houdt verlies van grondstoffen in en kan een verspreiding van fijne roetdeeltjes en ander giftige rookbestanddelen tot gevolg hebben.

Milieuverontreiniging buiten de inrichting ontstaat door bijvoorbeeld verontreinigd bluswater en depositie van met de rookpluim meegevoerde stoffen. Afhankelijk van de locatie van de opslag en de omvang van de brand kunnen warmtestralingseffecten wellicht zelfs tot buiten het bedrijfsterrein reiken. In dat geval is de externe veiligheid in het geding. Dit betekent dat eventuele voorwaarden in de milieuvergunning zich met name moeten richten op preventie en de beheersbaarheid van een brand.

Overeenkomstig de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) en bestendige jurisprudentie (o.a. ABRS van februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607) acht ons college het noodzakelijk dat door de vergunninghouder een brandveiligheidsrapport wordt opgesteld indien de beheersbaarheid van een brand in het geding is. Dit brandveiligheidsrapport moet vóór vergunningverlening inzicht geven in (brand)risico's en de te nemen maatregelen om deze tot een minimum te beperken. Ook dient inzicht gegeven te worden in repressieve maatregelen (blusmiddelen en blusvoorzieningen) om de gevolgen voor het milieu zo beperkt als mogelijk te houden en bij de bron te kunnen bestrijden.

Dit brandveiligheidsrapport moet door de brandweer of een andere daartoe aangewezen deskundige beoordeeld zijn.

Beoordeling en toetsing

In bijlage 13 van de vergunningsaanvraag is een brandveiligheidsrapport (Geling Advies, projectnummer 3054WM0210 d.d. 5 november 2010) opgenomen. In het brandveiligheidsrapport zijn alle (brand)gevaarlijke opslagen weergegeven. Verder zijn de noodzakelijke compartimentering en de warmtestralingsberekeningen in het rapport opgenomen. Tot slot is vermeld dat de inrichting zal worden voorzien van een niet automatische brandmeldinstallatie zonder doormelding. Dit brandveiligheidsrapport is door de brandweer van de gemeente Horst aan de Maas beoordeeld en op 26 januari 2011 onder voorwaarden goedgekeurd. Door de brandweer zijn de volgende opmerkingen gemaakt:

- * de in dit rapport ontbrekende gegevens welke omschreven worden als nog nader uit te werken, moeten ter goedkeuring bij de brandweer worden ingediend;
- * boven de 2.500 m² dierverblijf mag alleen gebouwd worden als gelijkwaardigheid aangetoond kan worden middels gelijkwaardige onderbouwing volgens Fire Safety Engineering.

De door de brandweer bedoelde gegevens hebben betrekking op onder meer de volgende zaken:

- * de opslagruimte voor de zwavelzuurtanks dient een apart brandcompartiment te zijn;
- * de brandwerendheid van diverse gevels is onvoldoende en moet bij de bouw aanvraag nader worden uitgewerkt;
- * extra brandwerende scheiding met een WBDBO van 60 minuten bij zuurstoftank;
- * extra benodigde compartimentering i.v.m. een te lange vluchtweg voor de vleeskuikenstallen (gebouwen 3 tot en met 7).

Tevens is in bijlage 13 van de aanvraag een brandveiligheidsrapport van Cauberg Huygen (20122230-05 van 24 juni 2013) opgenomen. In dit rapport is de gelijkwaardigheid aangetoond van de stallen. Dit rapport is nog niet beoordeeld door de brandweer.

Omdat het een nog te bouwen inrichting betreft kunnen de door de brandweer geëiste voorzieningen worden meegenomen in de bouwvergunning(en). In een voorschrift is derhalve opgenomen dat voor het in gebruik nemen van de inrichting een door de brandweer beoordeelde aanvulling op het brandveiligheidsrapport moet worden overlegd waarin de ontbrekende gegevens zijn beschreven.

Het brandveiligheidsrapport besteedt geen specifieke aandacht aan de emissie en opslag van biogas. Wel is in het rapport aangegeven dat gebouw 11 waarin de gasopwerkingsinstallatie en de WKK-installaties worden geplaatst een afzonderlijk brandcompartiment moet worden.

Voor het beoordelen van de veiligheid van de biogasinstallaties en biogasopslag is aansluiting gezocht bij de Handreiking (co)vergisting van mest (Infomil). Het bij de vergisting geproduceerde biogas is vanwege het methaan brandbaar en explosief, zodat ongecontroleerde emissies van het biogas voorkomen moeten worden. Risicovolle onderdelen zijn die delen waar biogas ontstaat, leidingen waardoor transport plaatsvindt, de opslag en de fakkels. Tevens heeft het daadwerkelijke affakkelen van het biogas risico's. Gemengd met lucht kan het biogas brandbare mengsels vormen.

Er komt biogas vrij in het mestbassin en de (co)vergisters. Via leidingen wordt het biogas vervolgens naar gebouw 11 geleid waar het biogas hetzij wordt opgewerkt tot aardgaskwaliteit en wordt geleverd aan het aardgasnet, hetzij via WKK-units wordt omgezet in elektrische energie. Het biogas wordt in de (co)vergisters onder een folie drukloos opgeslagen. Als gevolg hiervan is het brand- en explosierisico gering. Verder is in de leiding naar de verbrandingsmotor een vlamdover aangebracht. In noodsituaties, bij storing of onderhoud aan de WKK-installatie en wanneer de gasproductie hoger ligt dan de benutting, treedt de fakkelinstallatie in werking. Voordat de installatie in gebruik wordt genomen moet door een deskundige worden gecontroleerd of de installatie op een veilige wijze in gebruik kan worden genomen. Vervolgens moet deze keuring van de installatie periodiek worden herhaald. Hiervoor moet een contract worden afgesloten met een onderhoudsbedrijf. Aangezien brand en/of explosies niet kunnen ontstaan zonder ontsteking, dienen ontstekingsbronnen (o.a. grondfakkel, elektrische apparatuur en open vuur en roken) binnen bepaalde gevarenczones te worden geweerd. Voorts dienen gasdetectievoorzieningen aanwezig te zijn voor methaan (CH_4) en zwavelwaterstof (H_2S). Tot slot dient een noodprocedure te worden opgesteld en moet zijn gewaarborgd dat bij storing in elk geval de ontzwaveling en de fakkels kunnen blijven draaien. In de vergunning hebben wij conform het voorgaande voorschriften opgenomen.

4.6.6 Warenwetbesluit Drukapparatuur

Bij Kuijpers is apparatuur in gebruik met een maximaal toelaatbare druk van meer dan 0,5 bar. Drukapparatuur wordt (samen)gebouwd en in gebruik genomen conform de van toepassing zijnde voorschriften van het Warenwetbesluit Drukapparatuur en / of de Europese Richtlijn Drukapparatuur (nieuwbouwphase en eerste ingebruikneming). Voor deze installaties gelden de eisen zoals die verwoord zijn in het Warenwetbesluit drukapparatuur. Dit besluit is van toepassing op het ontwerp, de fabricage, de overeenstemmingsbeoordeling, de ingebruikneming en periodieke keuring van drukapparatuur, samenstellen en druksystemen waarvan de maximaal toelaatbare druk (PS) meer dan 0,5 bar bedraagt. Het besluit is rechtstreeks werkend, zodat in deze vergunning geen nadere eisen gesteld (mogen) worden. Het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid is belast met de uitvoering van het toezicht op de naleving van het Warenwetbesluit Drukapparatuur.

4.6.7 Relatie met de ATEX richtlijn: Gasexplosie

Een gasexplosie kan ontstaan wanneer een ontstekingsbron een explosief mengsel van een brandbaar gas (verdampte vluchtige vloeistof) én zuurstof (lucht) tot ontsteking brengt. Bij Kuijpers zijn de risicovolle onderdelen die delen waar biogas ontstaat, leidingen waardoor transport plaatsvindt, de opslag en de fakkels. Tevens heeft het daadwerkelijke affakkelen van het biogas risico's.

De verplichtingen voor bedrijven ten aanzien van gas- en stofontploffingsgevaar zijn verankerd in de Arbowet en het Arbobesluit (ATEX). Concreet gaat het voor inrichtingen (bedrijven) dan met name om het explosie veiligheidsdocument, de RI&E voor de onderdelen gas- en stofontploffing, en de gevarenczone-indeling. De Arbeidsinspectie is de toezichthoudende instantie. Om deze reden worden ten aanzien van gasontploffingsgevaar geen voorschriften aan deze vergunning verbonden.

4.7 Geluid en trillingen

4.7.1 Representatieve bedrijfssituatie

De bedrijfsactiviteiten van Kuijpers hebben tot gevolg dat geluid wordt geproduceerd. Deze geluidemissie wordt vooral bepaald door de BEC, de koelingen en de ventilatoren. De activiteiten van het bedrijf vinden plaats gedurende de dagperiode (7.00-19.00 uur), de avondperiode (19.00-23.00 uur) en de nachtperiode (23.00-7.00 uur).

De door deze inrichting veroorzaakte geluidsbelasting in de omgeving is in kaart gebracht in een akoestisch rapport "Akoestisch onderzoek Witveldweg 35 te Grubbenvorst" van 25 april 2014 met kenmerk 3054ao0113 v3, opgesteld door G&O Consult, Sint Anthonis + erratum rapport 3054ao0113 v3 d.d. 5 juni 2014. Het rapport is opgesteld conform de Handleiding Meten en Rekenen industrielawaai 1999 (HMRI 1999).

Het geluid wordt beoordeeld op basis van de representatieve bedrijfssituatie. Dit is de toestand waarbij de inrichting gebruik maakt van de volledige capaciteit in de betreffende beoordelingsperiode.

De representatieve bedrijfssituatie is in bovengenoemd akoestisch rapport nauwkeurig beschreven.

Beoordeeld worden de geluidsbelasting, de maximale geluidsniveaus en de indirecte hinder als gevolg van het in werking zijn van de inrichting.

4.7.2 Normstelling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$)

In het kader van de beoordeling of de inrichting niet op ontoelaatbare wijze geluidshinder teweegbrengt is de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening, oktober 1998 (Handreiking) gehanteerd.

De inrichting betreft een op te richten bedrijf. Het bedrijf is gelegen in het LOG Witveldweg.

De gemeente Horst a/d Maas heeft geen beleid ten aanzien van industrielawaai vastgesteld.

Wij toetsen daarom het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau vanwege de inrichting aan de normstelling uit hoofdstuk 4 van de Handreiking.

De inrichting wordt opgericht in het Landbouw Ontwikkelgebied (LOG) Witveldweg. In de omgeving zijn meerdere bedrijven gevestigd. De locatie is verder gelegen nabij de Rijksweg A73. De meest nabij gelegen woningen zijn gelegen aan de Witveldweg op ca. 200 m ten noorden van de inrichting.

Overeenkomstig de Handreiking kenmerkt de omgeving van de inrichting Kuijpers zich als landelijke omgeving. Hiervoor zijn de volgende richtwaarden van toepassing: 40/35/30 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

Vanwege de aanwezigheid van andere bedrijven in de directe omgeving en de nabijheid van de A73 is door de provincie Limburg onderzoek gedaan naar het referentieniveau van het omgevingsgeluid nabij de woningen in de onmiddellijke nabijheid van de inrichting (rapport G.10015.JV van mei 2010). Hiervoor zijn bij de woning Witveldweg 33 metingen uitgevoerd in de dag-, avond- en nachtperiode. De metingen en de beoordeling van de geluidsniveaus zijn uitgevoerd conform de notitie "Richtlijnen voor karakterisering en meting van omgevingsgeluid IL-HR-15-01". Daarnaast is een berekening uitgevoerd naar het wegverkeerslawaaï op de Witveldweg.

Uit de metingen en berekeningen blijkt dat het referentieniveau aan de Witveldweg gelijk is aan 50/45/40 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. In de dagperiode is het omgevingsgeluid bepalend. In de avond- en nachtperiode blijkt het wegverkeerslawaaï maatgevend.

Overeenkomstig de Handreiking is overschrijding van de richtwaarde mogelijk tot het referentieniveau van het omgevingsgeluid.

4.7.3 Normstelling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

Maximale geluidniveaus bij (bedrijfs)woningen en andere geluidgevoelige bestemmingen worden getoetst overeenkomstig de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening. Volgens deze Handreiking moet gestreefd worden naar het voorkomen van maximale geluidsniveaus die meer dan 10 dB(A) boven het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau uitkomen. De grenswaarden voor de maximale geluidsniveaus bedragen 70, 65 en 60 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode.

4.7.4 Beoordeling langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$)

In het akoestisch onderzoek is de volgende bijdrage van de inrichting bepaald op de in onderstaande tabel aangegeven beoordelingspunten.

beoordelingspunt	langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,LT}$)		
	dag	avond	nacht
1. Witveldweg 33	35	27	27
2. Witveldweg 34	27	24	24
3. Witveldweg 37	37	29	29
4. Witveldweg 40	35	29	29
5. Witveldweg 44	31	28	28
6. Horsterweg 70	30	23	23
CP 1: 50 meter noord	44	35	35
CP 2: 50 meter oost	49	34	34
CP 3: 50 meter zuid	40	34	34
CP 4: 50 meter west	49	48	48

Tabel 2 Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau

Uit de tabel blijkt dat bij alle woningen wordt voldaan aan de voor de omgeving geldende richtwaarde. Wij hebben aan de vergunning een voorschrift verbonden, waarin grenswaarden zijn gesteld aan het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ter plaatse van een aantal controlepunten op 50 meter vanaf de grens van de inrichting. De geluidimmissie voor de dag-, avond- en nachtperiode ter plaatse van deze punten is overeenkomstig de voor de aangevraagde activiteiten gewenste geluidsruimte en voldoet aan de hierboven beschreven normstelling.

Omdat het een nieuwe inrichting betreft wordt een verplichting opgelegd om na het in gebruik nemen van de inrichting een controlemeting uit te voeren om te bekijken of voldaan wordt aan de grenswaarden uit deze vergunning. Omdat de inrichting gefaseerd zal worden opgestart, zal de akoestische prognose voor de gehele inrichting pas 3 jaar na opstart op een zinvolle wijze getoetst kunnen worden.

Het controlerapport dient ter goedkeuring aan het bevoegd gezag voorgelegd te worden.

4.7.5 Beoordeling maximale geluidniveaus (L_{Amax})

In het akoestisch onderzoek zijn de volgende maximale geluidniveaus berekend.

beoordelingspunt	maximaal geluidsniveau (L_{Amax})		
	dag	avond	nacht
1. Witveldweg 33	47	46	46
2. Witveldweg 34	32	42	42
3. Witveldweg 37	48	43	43
4. Witveldweg 40	44	38	38
5. Witveldweg 44	41	34	34
6. Horsterweg 70	36	37	37
CP 1: 50 meter noord	57	47	47
CP 2: 50 meter oost	62	52	52
CP 3: 50 meter zuid	57	53	53
CP 4: 50 meter west	53	44	44

Tabel 3 Maximaal geluidniveau

Ter plaatse van de woningen bedraagt het L_{Amax} ten hoogste 48/46/46 in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. De streefwaarde uit de circulaire industrielawaai ($L_{Aeq} + 10$ dB) wordt op de rekenpunten in de dagperiode niet overschreden maar in de avond- en nachtperiode wel overschreden. Aan de grenswaarden wordt echter voldaan. De aangevraagde bedrijfssituatie kan worden vergund. De maximale geluidsniveaus ter plaatse van de controlepunten hebben wij in een voorschrift vastgelegd.

4.7.6 Indirecte hinder vanwege het verkeer van en naar de inrichting

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen vanwege het wegverkeer van en naar de inrichting geldt de circulaire 'Geluidhinder veroorzaakt door wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de wet milieubeheer', d.d. 29 februari 1996.

Op grond van deze circulaire dient de indirecte hinder te worden berekend conform de Standaardrekenmethode wegverkeerslawaai I of II. Indien deze niet mag worden toegepast, bijvoorbeeld ten gevolge van een te lage rijsnelheid, kan hiervoor in de plaats de Handleiding meten en rekenen industrielawaai worden gehanteerd. De voorkeursgrenswaarde voor de geluidbelasting is 48 dB en de grenswaarde 63 dB. De voorkeursgrenswaarde mag alleen worden overschreden als in de geluidsgevoelige ruimten van woningen een geluidbelasting van 33 dB gewaarborgd is.

Uit het akoestisch rapport blijkt dat het equivalente geluidsniveau veroorzaakt door het verkeer van en naar de inrichting bij de woningen langs dit traject niet meer bedraagt dan 45/35/35 dB(A) in respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Aan de voorkeursgrenswaarde wordt voldaan.

4.7.7 Tonaal of impulsachtig geluid

Gezien de aard van de activiteiten en de afstand tot de gevoelige bestemmingen is het niet te verwachten dat geluid met een tonaal of impulsachtig karakter hoorbaar is. Desalniettemin is in het akoestisch rapport voor de achteruitrijsignalering van vrachtauto's en het hanengekraai een strafcorrectie van 5 dB toegepast voor tonaal geluid.

4.8 Geur

Binnen de inrichting van Kuijpers komt geur vrij uit de stallen, de slachterij, de BEC, de biologische afvalwaterzuivering en de WKK-installaties. De stallen zijn emissiearme huisvestingsystemen die bovendien zijn voorzien van chemische luchtwassers met 40% emissiereductie voor geur (BWL2007.05.V4). De lucht van de pluimveeslachterij en de BEC wordt via een 2-tal driertraps luchtwassers geëmitteerd.

4.8.1 Ligging van de inrichting en geurgevoelige objecten in de omgeving

De inrichting is gelegen aan de Witveldweg in Grubbenvorst in het Landbouw Ontwikkelsgebied (LOG) Witveldweg. Dit gebied is met name bestemd voor de (her)vestiging van intensieve veehouderijen uit twee reconstructiegebieden: Noord- en Midden Limburg en het Brabantse reconstructiegebied.

De maatgevende verspreid liggende woningen van particulieren in de directe omgeving van de inrichting zijn de woningen:

- aan de Witveldweg op ca. 280 meter ten noorden van de inrichting;
- aan de Horsterweg op ca. 500 meter ten zuiden van de inrichting.

De maatgevende aaneengesloten woonbebouwing is:

- de kern Horst op ca. 2700 meter ten noordoosten van de inrichting;
- de kern Melderslo op ca. 2900 meter ten noorden van de inrichting;
- de kern Grubbenvorst op ca. 2300 meter ten zuidwesten van de inrichting.

4.8.2 Toetsingskader

Dierverblijven

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt het toetsingskader voor de milieuvergunning, als het gaat om geurhinder vanwege dierenverblijven van veehouderijen. De Wgv is laatstelijk tekstueel gewijzigd op 12 juli 2012 (Staatsblad 2012, 493).

De geurhinder van veehouderijen dient op basis van de methodiek, zoals aangegeven in deze wet en de gelijknamige regeling, te worden getoetst. De Regeling geurhinder en veehouderijen (Rgv) bevat emissiefactoren, uitgedrukt in Europese odour units (ou_E) per seconde per dier, die nodig zijn om in de vergunde en in de aangevraagde situatie de geuremissie van een veehouderij te kunnen berekenen.

De geurbelasting wordt berekend en getoetst met het verspreidingsmodel V-Stacks Vergunningen. Dit geldt alleen voor dieren waarvoor geuremissiefactoren zijn opgenomen in de Rgv. Voor dieren zonder geuremissiefactor gelden minimaal aan te houden afstanden.

De geurbelasting berekend met V-Stacks vergunning wordt uitgedrukt in ou_E/m^3 als 98-percentielwaarde. De 98-percentielwaarde betekent dat deze concentratie gedurende 2% van de tijd wordt overschreden, de overige 98% van het jaar is de concentratie lager. Kortheidshalve wordt in de Wgv en in deze handleiding gesproken van ou_E/m^3 waar wordt bedoeld ou_E/m^3 als 98-percentielwaarde.

De Wgv geeft normen voor de geurbelasting die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object. Ingevolge artikel 1 Wgv wordt onder geurgevoelig object verstaan: gebouw, bestemd voor en blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt, waarbij onder "gebouw, bestemd voor menselijk wonen of menselijk verblijf" wordt verstaan: gebouw dat op grond van het bestemmingsplan, bedoeld in artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening, een inpassingsplan als bedoeld in artikel 3.26 of 3.28 van die wet daaronder mede begrepen, de beheersverordening, bedoeld in artikel 3.38 van die wet, of, indien met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening is afgeweken, de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van laatstgenoemde wet mag worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf.

In de Wgv worden normen onderscheiden voor concentratiegebieden (zoals bedoeld in bijlage I van de Meststoffenwet) en niet-concentratiegebieden. De gehele gemeente Horst aan de Maas is gelegen in een concentratiegebied. Toetsing dient plaats te vinden aan de volgende normen (artikel 3, eerste lid Wgv):

- Geurgevoelige objecten in concentratiegebied, binnen de bebouwde kom: $3,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$;
- Geurgevoelige objecten in concentratiegebied, buiten de bebouwde kom: $14,0 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

Op grond van artikel 6, eerste lid Wgv kan bij gemeentelijke verordening worden bepaald dat andere normen van toepassing zijn dan de desbetreffende waarden zoals genoemd in artikel 3, eerste lid van de Wgv. De gemeenteraad van de gemeente Horst aan de Maas heeft geen geurverordening vastgesteld voor het betreffende gebied.

Ingevolge artikel 3, eerste lid Wgv wordt een vergunning geweigerd indien de geurbelasting op een geurgevoelig object meer bedraagt dan de hiervoor genoemde waarden. In afwijking van artikel 3, eerste lid Wgv moet de afstand tussen een veehouderij en een geurgevoelig object dat onderdeel uitmaakt van een andere veehouderij, of dat op of na 19 maart 2000 heeft opgehouden deel uit te maken van een andere veehouderij binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter en buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter bedragen.

Op grond van artikel 4, eerste lid van de Wgv dient de afstand tussen een veehouderij waar dieren worden gehouden van een diercategorie waarvoor niet bij ministeriële regeling een geuremissiefactor is vastgesteld en een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom ten minste 100 meter te bedragen en buiten de bebouwde kom ten minste 50 meter te bedragen.

Onverminderd de artikelen 3 en 4 bedraagt ingevolge artikel 5, eerste lid van de Wgv de afstand van de buitenzijde van een dierenverblijf tot de buitenzijde van een geurgevoelig object:

- ten minste 50 meter indien het geurgevoelige object binnen de bebouwde kom is gelegen, en
- ten minste 25 meter indien het geurgevoelige object buiten de bebouwde kom is gelegen.

Pluimveeslachterij, BEC en WKK's

Het landelijk geurbeleid is opgenomen in de Herziene Nota Stankbeleid (1994). Deze nota is aangepast en nader toegelicht in een brief van de minister van VROM (nu: IenM) van 30 juni 1995 die als bijlage 7.2 in de Handleiding geur is opgenomen. De algemene doelstelling is het zoveel mogelijk beperken van bestaande hinder en het voorkomen van nieuwe hinder.

Op grond van paragraaf 3.6 van de NeR wordt het aanvaardbaar hinderniveau voor geur vastgesteld op basis van de hindersystematiek zoals is beschreven in hoofdstuk 3 van de Handleiding geur. In deze hindersystematiek worden de verschillende aspecten vermeld die in het afwegingsproces voor het bepalen van het aanvaardbaar hinderniveau moeten worden meegenomen.

Maatregelen ter bestrijding van geurhinder moeten worden bepaald in overeenstemming met het BBT-principe (beste beschikbare techniek). Voor een aantal branches is in de NeR een bijzondere regeling opgenomen.

Slachterij

Alle ventilatielucht van de pluimveeslachterij en de slib effluentscheiding wordt afgevoerd via een drietrapsluchtwasser (LW2) in gebouw 10. Deze luchtwasser heeft een geurverwijderingsrendement van 95%. In de NeR is een bijzondere regeling opgenomen voor de vleesindustrie. Voor het hinderniveau rondom slachterijen is in deze bijzondere regeling het volgende vermeld:

"Een geurconcentratie van 3 ge/m^3 als 98-percentiel mag ter plaatse van de te beschermen objecten niet worden overschreden. Wanneer geurreducerende maatregelen worden getroffen moet in ieder geval aan deze waarde worden voldaan. Wanneer de geurconcentratie ligt tussen $1,1$ en 3 ge/m^3 als 98-percentiel dient het bevoegd gezag af te wegen of maatregelen ter verdere reductie nodig zijn. Voor de beoordeling van de situatie moet gebruik worden gemaakt van de hindersystematiek geur. Beneden een berekende concentratie van $1,1 \text{ ge/m}^3$ als 98-percentiel zijn maatregelen niet noodzakelijk". Omgerekend naar ou_E/m^3 geldt derhalve voor de geur afkomstig uit de slachterij het volgende toetsingskader:

- streefwaarde: $0,55 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde;
- grenswaarde: $1,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde.

BEC

De lucht vanuit gebouw 9 (mengkeuken en digestaatverwerking) en gebouw 10 (vulhal en compostering) wordt afgevoerd via een drietrapsluchtwasser (LW1). Deze luchtwasser heeft een geurverwijderingsrendement van 95%. Voor de geur die vrijkomt bij de BEC kan het beste worden aangesloten bij de bijzondere regeling G4 (GFT-compostering) van de NeR. Voor nieuwe inrichtingen geldt in deze bijzondere regeling een richtwaarde van $0,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde en een grenswaarde van $1,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde. In het tussengebied moet door het volgen van de hindersystematiek geur worden bepaald of sprake is van een aanvaardbaar hinderniveau.

WKK's, biologische afvalwaterzuivering

Voor de geur van de WKK's en de biologische afvalwaterzuivering hebben wij overeenkomstig de hindersystematiek uit de Handleiding geur, bepalen van het aanvaardbaar hinderniveau van industrie en bedrijven (niet veehouderijen) het aanvaardbaar hinderniveau vastgesteld op $0,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ (laagste norm voor nieuwe inrichting).

Toetsingskader gehele inrichting Kuijpers

Er is sprake van diverse activiteiten waarbij geur vrijkomt. Zoals hierboven beschreven kent elke activiteit zijn eigen toetsingskader. Daarom is voor de toetsing gebruik gemaakt van een gewogen toetsingskader. De gewogen norm betreft $2,7 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde voor woningen binnen de bebouwde kom en $12,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde voor woningen buiten de bebouwde kom.

4.8.3 Best beschikbare technieken

Volgens heet Mor zijn de volgende documenten, voor de vaststelling van de beste beschikbare technieken, van toepassing voor de inrichting:

1. BREF intensieve veehouderij;
2. BREF slacht- en destructiehuizen;
3. BREF afvalbehandeling;
4. BREF op- en overslag bulkgoederen;
5. BREF energie-efficiency;
6. BREF koelsystemen.

Alleen in de BREF intensieve veehouderij en de BREF slacht- en destructiehuizen zijn geurreducerende maatregelen beschreven. De binnen de inrichting Kuijpers toegepaste stalsystemen met chemische luchtwasser voldoen aan de BREF intensieve veehouderij en zijn daarmee BBT.

De BREF slacht- en destructiehuizen vereist voor activiteiten met dierlijke bijproducten een biologische zuivering van de lucht ter voorkoming van geurhinder. Binnen de inrichting Kuijpers wordt de lucht gezuiverd middels de 3-traps luchtwasser met een verwijderingsrendement van 95% voor geur in gebouw 10. De bij Kuijpers toegepaste geurverwijderingsmethode is niet overeenkomstig BBT maar naar onze mening gelijkwaardig (zie paragraaf 4.1.1 en 4.5). In de vergunning zijn voorschriften opgenomen ten aanzien van het rendement, het onderhoud en inspectie van de luchtwasser.

De geurreducerende maatregelen die binnen de inrichting worden toegepast worden beschouwd als de beste beschikbare technieken.

4.8.4 Beoordeling geurhindersituatie

Toets geur dierverblijven aan Wgv

Op basis van de omrekeningsfactoren van bijlage 1 van de Rgv wordt voor de aangevraagde situatie een geuremissie berekend van 190.068,5 ou_E/s (zie paragraaf 2.1).

In paragraaf 21 van bijlage 2 van de aanvraag zijn verspreidingsberekeningen opgenomen voor de geur van de dierverblijven. De verspreidingsberekeningen zijn uitgevoerd met het programma V-STACKS vergunningen. Hiermee is de geurbelasting bepaald bij de geurgevoelige locaties in de omgeving van de inrichting Kuijpers. De resultaten zijn samengevat in onderstaande tabel.

object	geurnorm (ou _E /m ³)	geurbelasting (ou _E /m ³)	afstand (m)
grens Horst	3,0	0,4	>50
grens Melderslo	3,0	0,3	>50
grens Grubbenvorst	3,0	0,4	>50
Witveldweg 30	14,0	5,7	>50
Witveldweg 33	14,0	13,0	>50
Horsterweg 70	14,0	1,6	>50
Horsterweg 80	14,0	6,1	>50
Witveldweg 34	14,0	8,4	>50
Horsterweg 78	14,0	3,9	>50

Tabel 4 Resultaten V-stacks

Uit de tabel blijkt bij alle objecten dat wordt voldaan aan de geurnorm uit de Wgv. Tevens wordt voldaan aan de vereiste minimale afstand tot aan de buitenzijde van een geurgevoelig object. Geconcludeerd kan worden dat er ingevolge de Wgv geen grond is om de vergunning vanwege de geurbelasting te weigeren.

Toets geur pluimveeslachterij inclusief biologische afvalwaterzuivering

Als bijlage 9 van de aanvraag is het rapport "Geuronderzoek Witveldweg 35 te Grubbenvorst" opgenomen. Dit rapport van 25 april 2014 met kenmerk 3054go0214 is opgesteld door G&O-consult. Dit rapport beschrijft de uitvoering en resultaten van een kwantitatief geuremissie- en immissieonderzoek. Het uitgevoerde geuronderzoek voldoet aan de criteria zoals genoemd in de NTA 9065.

Uit paragraaf 5.3. van dit rapport blijkt dat de geurbelasting van de pluimveeslachterij inclusief de biologische afvalwaterzuivering bij de woningen maximaal $0,014 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde bedraagt. Dit is lager dan de geldende streefwaarde van $0,55 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

Toets geur BEC inclusief WKK's

Als bijlage 9 van de aanvraag is het rapport "Geuronderzoek Witveldweg 35 te Grubbenvorst" opgenomen. Dit rapport van 25 april 2014 met kenmerk 3054go0214 is opgesteld door G&O-consult. Dit rapport beschrijft de uitvoering en resultaten van een kwantitatief geuremissie- en immissieonderzoek. Het uitgevoerde geuronderzoek voldoet aan de criteria zoals genoemd in de NTA 9065.

Uit paragraaf 5.3. van dit rapport blijkt dat de geurbelasting van de BEC inclusief de WKK's bij de woningen maximaal $0,459 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde bedraagt. Dit is lager dan de geldende streefwaarde van $0,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$.

Toets geurbelasting gehele inrichting Kuijpers

Als bijlage 9 van de aanvraag is het rapport "Geuronderzoek Witveldweg 35 te Grubbenvorst" opgenomen. Dit rapport van 25 april 2014 met kenmerk 3054go0214 is opgesteld door G&O-consult. Dit rapport beschrijft de uitvoering en resultaten van een kwantitatief geuremissie- en immissieonderzoek. Het uitgevoerde geuronderzoek voldoet aan de criteria zoals genoemd in de NTA 9065.

Uit de verspreidingsberekeningen voor de gehele inrichting Kuijpers (zie paragraaf 5.3 van het rapport) volgt dat binnen de contour van $2,7 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde (grenswaarde voor woningen binnen de bebouwde kom) geen aaneengesloten woonbebouwing gelegen is. De geurbelasting bij de aaneengesloten bebouwing bedraagt maximaal $0,169 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde. Binnen de contour van $12,5 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde (grenswaarde voor woningen buiten de bebouwde kom) is geen woning gelegen. De geurbelasting bij de woningen buiten de bebouwde kom bedraagt maximaal $3,11 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentielwaarde.

4.8.5 Conclusie

Gezien bovenstaande overwegingen zijn wij van mening dat de aangevraagde activiteiten vergunbaar zijn. De activiteiten voldoen aan het van toepassing zijnde toetsingskader en de beste beschikbare technieken worden toegepast.

Omdat de inrichting van Kuijpers voldoet aan het toetsingskader is het niet zinvol om een geurnorm op te nemen in de vergunning. Echter omdat het een nieuwe inrichting betreft en omdat het geuronderzoek gebaseerd is op kentallen moeten de uitgangspunten van het geuronderzoek eenmalig worden gecontroleerd via een meting.

Verder geldt dat een goede werking van de luchtwassers essentieel is voor het voorkomen van geurhinder. Onderhoud en bewaking van de luchtwassers van de stallen is geregeld in het Activiteitenbesluit. Voor de drietraps luchtwassers LW1 en LW2 zijn in deze vergunning voorschriften opgenomen ten aanzien van rendement, onderhoud en inspectie.

4.9 Grondstoffenbeheer inclusief waterverbruik

De winning van drinkwater kost geld, grondstoffen en energie. Het gebruik van drinkwater als proceswater moet daarom zoveel mogelijk worden beperkt tot die processen waarvoor water van een bepaalde kwaliteit noodzakelijk is. Het gebruik van drinkwater als koelwater bijvoorbeeld moet zoveel mogelijk worden voorkomen.

Voor het onttrekken van grondwater is een ontheffing benodigd. De grondwaterwet ziet hierop toe. Wij mogen diensgevolge in deze beschikking geen eisen stellen aan de winning van grondwater. De Wm verplicht ons echter wel te toetsen of grondstoffen doelmatig worden gebruikt. We moeten voorkomen dat afvalwater ontstaat en als dat niet mogelijk is moeten we het doelmatig beheer van afvalwater bevorderen.

Binnen de inrichting wordt 73.172 m³ drinkwater en 87.500 m³ grondwater verbruikt. Het drinkwater wordt uitsluitend gebruikt als drinkwater voor de kippen en waar het nodig is in de slachterij. Het grondwater wordt uitsluitend gebruikt als drinkwater voor de kippen. Voor de (stal)reiniging, de compostering, de luchtwassers, de koeling wordt gereinigd proceswater (schoon proceswater, R.O. water) gebruikt. Hiervoor wordt jaarlijks 124.844 m³ proceswater gereinigd middels omgekeerde osmose dan wel in de biologische afvalwaterzuivering. Wij zijn daarom van mening dat het in deze situatie niet nodig is om voorschriften met betrekking tot beperking van het (grond)waterverbruik in de vergunning op te nemen.

Verder worden de vrijkomende mest, het slachtafval en het afvalwater uit de slachterij binnen de inrichting verwerkt. Door een koppeling van technieken wordt hieruit energie (warmte, elektriciteit, groen gas), gecomposteerde pluimveemest, dikke fractie digestaat en een mineralenconcentraat geproduceerd.

4.10 Lucht

Binnen de inrichting treden emissies naar de omgeving op. Het betreft de emissie van ammoniak en fijnstof uit de stallen, de emissie van de verbrandingsgassen van de WKK-installaties, de emissie van de verbrandingsgassen van de verkeersbewegingen en de emissie van ammoniak vanuit de BEC.

4.10.1 Luchtkwaliteit

Grenswaarden

Op grond van artikel 5.16 van de Wm kunnen wij vergunning verlenen, indien de concentratie in de buitenlucht van de in bijlage 2 van de Wm genoemde luchtverontreinigende stoffen (inclusief eventuele lokale bronnen in de omgeving van de inrichting) vermeerderd met de immissie ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting (inclusief voertuigbewegingen van en naar de inrichting) lager is dan de grenswaarden. Er zijn grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes (fijnstof of PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen gesteld.

In deze paragraaf worden de concentraties van NO₂ en PM₁₀ aan de grenswaarden getoetst. Hier is voor gekozen omdat de achtergrondconcentratie van NO₂ en PM₁₀ landelijk gezien kritisch zijn in de directe nabijheid van de inrichting én de verschillende bronnen behorend tot de inrichting NO₂ en PM₁₀ uitstoten.

De andere stoffen (zwaveldioxide, stikstofoxiden, lood, koolmonoxide, benzeen) worden niet door bronnen behorend tot de inrichting geëmitteerd en/of vormen geen probleem in de directe omgeving van de inrichting.

Richtwaarden

In § 8 t/m 12 van bijlage 2 van de Wm zijn richtwaarden voor stoffen opgenomen: de richtwaarde voor ozon is gedefinieerd en er zijn richtwaarden gegeven voor het totale gehalte in de PM₁₀ fractie voor arseen, cadmium, nikkel en benzo(a)pyreen. Aan deze richtwaarden hoeft nog niet getoetst te worden.

Immissiebepaling en verspreidingsberekeningen

Voor de bepaling van de immissie van PM₁₀ en NO₂ als gevolg van de nieuw aangevraagde activiteiten heeft de aanvrager een onderzoeksrapport overgelegd (onderzoek luchtkwaliteit Witveldweg 35 te Grubbenvorst d.d. 25 april 2014, G&O-consult, rapportnummer 3054lu0113 + erratum rapport 3054lu0113 d.d. 5 juni 2014). Hierin zijn de gevolgen voor de luchtkwaliteit in de nabije omgeving bepaald door eerst de (gereinigde) emissies te bepalen en vervolgens uit dat gegeven de waarde van de immissie van deze stoffen in de nabije omgeving van de inrichting af te leiden. Hiervoor is een verspreidingsberekening uitgevoerd dat met betrekking tot de uitvoering voldoet aan het nieuwe Nationale model (NNM).

Voor de inrichting van Kuijpers is de bijdrage van de veehouderij, de BEC en de bijdrage van het verkeer van en naar de inrichting van belang voor de luchtkwaliteit.

Toetsing en conclusie

PM₁₀

In onderstaande tabel is een overzicht gegeven van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en de toetsing van de berekende concentratie fijn stof (PM₁₀) aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wet milieubeheer.

PM₁₀

Immissiepunt		Jaargemiddelde concentratie (µg/m ³)	Achtergrond concentratie (µg/m ³)	Bijdrage Kuijpers (µg/m ³)	Aantal overschrijdingen
1	Witveldweg 30	24,0	22,9	1,12	12
2	Witveldweg 33	24,9	22,9	1,98	13
3	Witveldweg 34	24,5	22,9	1,60	13
4	Witveldweg 37	26,3	24,4	1,91	16
5	Witveldweg 40	25,7	24,4	1,30	15
6	Witveldweg 44	25,2	24,4	0,76	15
7	Witveldweg 48	25,0	24,4	0,62	15
8	Horsterweg 70	24,2	23,6	0,57	13
9	Horsterweg 78	24,3	23,6	0,71	14
10	Horsterweg 80	24,4	23,6	0,79	14

PM₁₀

Immissiepunt	Jaargemiddelde concentratie (µg/m ³)	Achtergrond concentratie (µg/m ³)	Bijdrage Kuijpers (µg/m ³)	Aantal overschrijdingen
11 Broekweg 1	24,2	23,8	0,43	13
12 Vlasvenstraat 34	24,1	23,7	0,43	13
13 Parallelweg 6	23,5	23,1	0,44	12
14 Toetspunt Witveldweg	24,7	22,9	1,75	13

Uit de verspreidingsberekeningen blijkt dat de maximale bijdrage aan PM₁₀ vanwege de inrichting Kuijpers gelijk is aan 1,98 µg/m³. De jaargemiddelde concentratie bedraagt maximaal 26,3 µg/m³. De grenswaarde van 40 µg/m³ wordt niet bereikt. Het aantal overschrijdingsdagen van de 24-uursgemiddelde concentratie PM₁₀ is maximaal 15 en daarmee lager dan de norm van 35 dagen.

NO₂

In onderstaande tabel is een overzicht gegeven van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en de toetsing van de berekende concentratie stikstofdioxide (NO₂) aan de grenswaarden uit bijlage 2 van de Wet milieubeheer.

NO₂

Immissiepunt	Jaargemiddelde concentratie (µg/m ³)	Achtergrond concentratie (µg/m ³)	Bijdrage Kuijpers (µg/m ³)	Aantal overschrijdingen
1 Witveldweg 30	23,3	18,7	4,63	0
2 Witveldweg 33	24,1	18,7	5,43	0
3 Witveldweg 34	23,7	18,7	5,00	0
4 Witveldweg 37	27,7	21,8	5,92	0
5 Witveldweg 40	27,3	21,8	5,48	0
6 Witveldweg 44	26,4	21,8	4,60	0
7 Witveldweg 48	26,2	21,8	4,36	0
8 Horsterweg 70	26,5	22,3	4,24	0
9 Horsterweg 78	26,6	22,3	4,33	0
10 Horsterweg 80	26,7	22,3	4,42	0
11 Broekweg 1	28,6	24,5	4,14	0
12 Vlasvenstraat 34	23,1	19,0	4,14	0
13 Parallelweg 6	25,1	21,0	4,14	0
14 Toetspunt Witveldweg	24,2	18,7	5,53	0

Uit de verspreidingsberekeningen blijkt dat de maximale bijdrage aan NO₂ vanwege de inrichting Kuijpers gelijk is aan 5,92 µg/m³. De jaargemiddelde concentratie bedraagt maximaal 28,6 µg/m³. De grenswaarde van 40 µg/m³ wordt niet bereikt. Het aantal overschrijdingen van de uurgemiddelde concentratie NO₂ van 200 µg/m³ is gelijk aan 0 en daarmee lager dan de norm van 18 uur per jaar.

Uit het bovenstaande blijkt dat de aangevraagde activiteiten van de inrichting Kuijpers voldoen aan de luchtkwaliteitseisen zoals die gesteld worden in de Wet milieubeheer. De vergunning kan op basis van luchtkwaliteit worden verleend.

4.10.2 Stookinstallaties

De regelgeving voor stookinstallaties is ondergebracht in het Activiteitenbesluit. De eisen voor grote stookinstallaties (≥ 50 MW) zijn ondergebracht in paragraaf 5.1. De eisen voor de overige stookinstallaties zijn ondergebracht in paragraaf 3.2.1. Ongeacht het type inrichting is nu het thermisch vermogen bepalend voor welke artikelen van toepassing zijn. Het vermogen van installaties ≥ 15 MW binnen een inrichting worden, indien kan worden geëmitteerd via één schoorsteen, opgeteld voor de beoordeling of er al dan niet sprake is van een "grote" stookinstallatie. Voor bestaande installaties gelden overgangstermijnen.

Binnen de inrichting Kuijpers zijn twee WKK's aanwezig met een thermisch vermogen van 956 kW elk. Gelet op het thermisch vermogen is paragraaf 3.2.1 van het Activiteitenbesluit van toepassing op deze installaties. De emissie-eisen en eisen met betrekking tot monitoring en onderhoud zijn rechtstreeks werkend. Daarom zijn hiervoor geen voorschriften opgenomen in deze vergunning.

4.10.3 Zwavelwaterstof (H₂S) (co)vergistingsinstallatie

Het in het biogas aanwezige zwavelwaterstof (H₂S) wordt in de WKK-installaties verbrand tot zwaveloxiden (SO_x). In de Handreiking (co)vergisting van mest (zie www.infomil.nl) is aangegeven dat om de uitstoot van zwaveloxiden te beperken het Besluit zwavelgehalte brandstoffen 1974 is opgesteld. Dit besluit stelt dat het verboden is om als brandstof te gebruiken 'andere brandstoffen, vast, vloeibaar of gasvormig, met een zwavelgehalte van meer dan 1,2%'. Zwavelwaterstof is corrosief en tast de WKK-installatie aan. Om deze corrosie en de emissie van zwaveloxiden te vermijden dient het zwavelwaterstof uit het biogas te worden verwijderd. Leveranciers van gasmotoren geven over het algemeen alleen garantie op de motor indien het zwavelwaterstofgehalte onder 500 ppm wordt gehouden, dit is 0,05 volumeprocent of 0,1 massaprocent zwavel. Het Besluit zwavelgehalte brandstoffen geeft niet aan of de eis volumeprocenten of massaprocenten betreft. In beide gevallen wordt echter voldaan aan de gestelde eisen gesteld in het Besluit zwavelgehalte brandstoffen.

Bij moderne mestvergisters wordt het zwavelwaterstof bijna uitsluitend via biologische ontzwaveling verwijderd. Als gevolg van de in de lucht aanwezige zuurstof wordt een belangrijk deel van het zwavelwaterstof langs biologische weg (zwavelbacteriën) omgezet in vrije zwavel (vast stof) en water. Vervolgens slaat het gevormde zwavel neer in de (vergiste)mest. Middels het toevoegen van een kleine hoeveelheid lucht (4 - 6%) aan het onder de dakconstructie opgevangen biogas vindt een verdere ontzwaveling plaats en is het mogelijk om tot 95% van de zwavelwaterstof te verwijderen. In de praktijk blijkt dat de resulterende zwavelwaterstof concentratie bij mestvergisters na biologische ontzwaveling tussen de 50 en 300 ppm ligt, hetgeen ruim binnen de eisen van de motorfabrikanten ligt. De gemiddelde concentratie zwavelwaterstof in het gereinigde biogas ligt onder de 250 ppm.

In de Handreiking (co)vergisting van mest wordt geadviseerd om in de vergunning op te nemen dat in het gereinigde biogas maximaal 250 ppm zwavelwaterstof aanwezig mag zijn. Qua meetverplichting wordt aangeraden de eis te stellen dat tenminste eens per maand het zwavelwaterstof in het gereinigd biogas te meten en registreren.

Hierbij wordt aangesloten bij de dagelijkse praktijk, waarbij het zwavelwaterstofgehalte regelmatig wordt gecontroleerd. Continue meting van het zwavelwaterstofgehalte is echter niet noodzakelijk. Omdat het zwavelwaterstofgehalte een enkele keer boven de norm van 250 ppm kan liggen, wordt aangeraden te eisen dat het jaargemiddelde van de maandelijkse metingen onder 250 ppm dient te liggen. Wij hebben overeenkomstig bovenstaande aanbevelingen voor zwavelwaterstof een emissie-eis en meetverplichting in de voorschriften opgenomen.

4.10.4 Ammoniak

Binnen de inrichting Kuijpers komt ammoniak vrij uit de stallen en bij de BEC. De in het biogas aanwezige ammoniak wordt volgens de "Handreiking (co)vergisting van mest" in de WKK's vrijwel volledig omgezet in stikstofoxiden. De emissie van stikstofoxiden is geregeld in het Activiteitenbesluit (zie paragraaf 4.10.2).

De stallen zijn emissiearme huisvestingsystemen die bovendien zijn voorzien van een chemische luchtwasser met 90% emissiereductie voor ammoniak (BWL2007.05.V4).

De lucht van de BEC wordt via een drietrapsluchtwasser LW1 geëmitteerd. Het verwijderingsrendement van deze luchtwasser voor ammoniak bedraagt 95%.

4.10.4.1 Dierverblijven

De Wet ammoniak en veehouderij (Wav) bevat het exclusieve toetsingskader voor de beoordeling van de ammoniakemissie uit dierenverblijven in het kader van de vergunningverlening. De ammoniakuitstoot van veehouderijen dient op basis van de methodiek, zoals aangegeven in deze wet en de gelijknamige regeling, te worden getoetst. De Regeling ammoniak en veehouderijen (Rav) bevat emissiefactoren die nodig zijn om in de vergunde en in de aangevraagde situatie de ammoniakemissie van een veehouderij te kunnen berekenen. De Rav bevat een lijst met verschillende stalsystemen per diercategorie en de daarbij behorende emissiefactoren.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wav betreft het bevoegd gezag bij de beslissing inzake de vergunning voor de oprichting of verandering van een veehouderij de gevolgen van ammoniakemissie uit de tot de veehouderij behorende dierenverblijven uitsluitend op de wijze die is aangegeven bij of krachtens de artikelen 4 tot en met 7. Ingevolge artikel 3, derde lid, van de Wav, wordt een vergunning voor een IPPC-installatie, in afwijking van het eerste lid eveneens geweigerd, indien niet kan worden voldaan aan voorschriften die vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden aan de milieuvergunning moeten worden verbonden, maar die niet met toepassing van de in aanmerking komende beste beschikbare technieken kunnen worden gerealiseerd.

Op grond van artikel 6 Wav wordt een vergunning voor het veranderen van een veehouderij geweigerd, indien de aanvraag betrekking heeft op een uitbreiding van het aantal dieren van een of meer diercategorieën en een tot de veehouderij behorend dierenverblijf geheel of gedeeltelijk is gelegen in een zeer kwetsbaar gebied, dan wel in een zone van 250 meter rond een zodanig gebied.

Naast de Wav moet bij de toetsing van de ammoniakemissie rekening worden gehouden met het op 1 april 2008 in werking getreden Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij (Besluit huisvesting). Met dit Besluit wordt invulling gegeven aan het algemene emissiebeleid voor heel Nederland. Het besluit bepaalt dat dierenverblijven, waar emissiearme huisvestingssystemen voor beschikbaar zijn, op den duur emissiearm moeten zijn uitgevoerd. Op grond van het besluit mogen alleen nog huisvestingssystemen met een emissiefactor die lager is dan of gelijk is aan de maximale emissiewaarde, toegepast worden.

Beoordeling en toetsing dierverblijven

Op basis van de omrekeningsfactoren uit bijlage 1 van de Regeling ammoniak en veehouderij wordt voor de aangevraagde situatie een ammoniakemissie berekend van 3.839 kg per jaar (zie tabel paragraaf 2.1). Uit de tabel blijkt verder dat alle afzonderlijke huisvestingssystemen voldoen aan de in bijlage 1 van het Besluit huisvesting genoemde maximale emissiewaarden (zijnde BBT). Op grond van het Besluit huisvesting geldt voor vleeskuikens een maximale emissiewaarde van 0,045 kg NH₃/dier/jaar, voor ouderdieren van vleeskuikens een maximale emissiewaarde van 0,435 kg NH₃/dier/jaar en voor de nageschakelde technieken 0,015 kg NH₃/dier/jaar.

IPPC-omgevingstoets ammoniak en veehouderij

Voor veehouderijen die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn vallen moet op grond van artikel 3, lid 3 van de Wav gekeken worden of vanwege de technische kenmerken en de geografische ligging van de installatie of vanwege de plaatselijke milieuomstandigheden voorschriften moeten worden gesteld die verder gaan dan het toepassen van de beste beschikbare technieken.

Om te bepalen of verdergaande voorschriften nodig zijn, heeft het Ministerie van I&M een Beleidslijn omgevingstoets IPPC vastgesteld. De beleidslijn is bedoeld als handreiking voor het bevoegd gezag bij de uitvoering van de IPPC-omgevingstoetsing, zoals deze is opgenomen in artikel 3, derde lid, van de Wav. De Beleidslijn is opgenomen in tabel 2 van bijlage 1 van de Mor en heeft daarmee een wettelijke status. Aan de hand van de beleidslijn kan worden bepaald of en in welke mate, vanwege de lokale milieusituatie, strengere emissie-eisen dan bij toepassing van 'beste beschikbare technieken' (BBT) in een vergunning voor een IPPC-veehouderij moeten worden opgenomen. De hoogte van de strengere emissie-eisen is gekoppeld aan de omvang van de bedrijven, uitgedrukt in een hoeveelheid ammoniakemissie per jaar.

Samengevat geldt voor IPPC-veehouderijen de volgende beleidslijn:

- Bij uitbreiding kan worden volstaan met toepassing van BBT zolang de emissie niet meer bedraagt dan 5.000 kg ammoniak per jaar;
- Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding bij toepassing van BBT meer dan 5.000 kg, dan dient boven het meerdere een extra reductie ten opzichte van BBT te worden gerealiseerd. De hoogte daarvan hangt af van de uitgangssituatie (de mate waarin BBT de ammoniakemissie reduceert) en de beschikbaarheid van verdergaande technieken in de betreffende diercategorie;
- Bedraagt de jaarlijkse ammoniakemissie na uitbreiding met toepassing van BBT (tot 5.000 kg) en verdergaande technieken dan BBT (vanaf 5.000 kg) daarna nog meer dan 10.000 kg, dan dient boven het meerdere een reductie van circa 85% te worden gerealiseerd.

Kuijpers is een nieuw op te richten bedrijf. Nieuwe stallen moeten direct aan de emissiewaarden van het Besluit huisvesting voldoen. Omdat in de aangevraagde situatie de dieraantallen vermenigvuldigd met de emissiefactor groter is dan 5.000 kg ammoniak worden conform de Beleidslijn omgevingstoets IPPC strengere technieken geëist. De ouderdieren en vleeskuikens worden gehuisvest in stallen die door Kuijpers BBT++ zijn uitgevoerd met een emissiefactor die ruim lager is dan de maximale emissiewaarden uit het Besluit huisvesting (BBT). In de beschreven situatie wordt een berekende ammoniakemissie van 3.839 kg per jaar aangevraagd. Hiermee wordt ruimschoots voldaan aan het ammoniakplafond van de Beleidslijn omgevingstoets IPPC.

Beoordeling en toetsing zeer kwetsbare gebieden

Ingevolge artikel 2 van de Wav hebben provinciale staten van Limburg op 18 april 2008 de zeer kwetsbare gebieden aangewezen. Dit besluit is goedgekeurd op 11 juli 2008 door de Minister van Economische zaken, Landbouw en Innovatie (ELI) en vervolgens op 7 augustus 2008 bekendgemaakt.

Het meest dichtbij gelegen zeer kwetsbaar gebied (nr. 364 op de lijst van kwetsbare gebieden) is uitgaande van de aangevraagde situatie gelegen op een afstand van ca. 2 kilometer van de inrichtinggrens. Geen van de dierenverblijven ligt geheel of gedeeltelijk in een zeer kwetsbaar gebied dan wel in een zone van 250 meter rond een zeer kwetsbaar gebied. De vergunning kan niet worden geweigerd op grond van artikel 4, eerste lid Wav.

Directe ammoniakschade

De zogenaamde 'directe ammoniakschade' die door de ammoniakemissie van dierverblijven wordt veroorzaakt, moet niet via de Wav beoordeeld worden (artikel 3, lid 2 Wav). Dit aspect moet via de Wabo worden geregeld. Directe ammoniakschade is schade die wordt veroorzaakt aan planten en bomen door de directe opname van ammoniak uit de lucht.

Bij de beoordeling van de directe ammoniakschade hebben wij het rapport "Stallucht en Planten 1981" (hierna: het rapport) als uitgangspunt genomen. Uit vaste jurisprudentie volgt dat het hanteren van het rapport bij de beoordeling van aanvragen om een milieuvergunning niet in strijd is met het recht. Uit het rapport blijkt dat zich directe schade aan vegetatie rondom stallen kan voordoen door de uitstoot van ammoniak bij intensieve kippen- en varkenshouderij. Ter voorkoming van dergelijke schade worden in het rapport minimale afstanden aanbevolen. In het rapport wordt een afstand aanbevolen van minimaal 50 meter tussen stallen en meer gevoelige planten en bomen, zoals coniferen, en een afstand van 25 meter tussen stallen en minder gevoelige planten en bomen. Volgens het rapport geldt geen minimale afstand tussen stallen en akkerbouwgewassen en grasland (ABRvS van 16 februari 2011, nr. 201003564/1/T1/M2). In het rapport wordt uitgegaan van de afstand van het gevoelig object tot de dichtstbijzijnde gevel van de dichtstbijzijnde stal. Verder volgt uit de uitspraak van de ABRvS van 5 juni 2002 (nr. 200105275/1) dat voor de toepassing van het rapport sprake moet zijn van bedrijfsmatig geteelde planten.

Uit onderzoek ter plaatse hebben wij vastgesteld dat de in het rapport genoemde aan te houden minimale afstanden van 50 meter en 25 meter tussen stallen en respectievelijk bedrijfsmatig geteelde meer en minder gevoelige planten en bomen worden gerespecteerd. Weliswaar ligt binnen 25 meter van de gevel van de stal een deel van de teeltgronden van de firma Coenders BV maar dit bedrijf richt zich op het telen van rozen. Rozen worden in het genoemde rapport niet aangewezen als te beschermen gewassen. Op basis hiervan zijn wij van mening dat voor onaanvaardbare directe ammoniakschade niet behoeft te worden gevreesd.

4.10.4.2 Overige ammoniakemissies

De lucht uit gebouw 9 en gebouw 10 bevat ammoniak als gevolg van de compostering en de opslag. De lucht wordt via een drietrapsgaswasser LW1 geëmitteerd. Voor de toetsing van emissies (niet afkomstig van veehouderijen) naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratie waarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht.

In de NeR is ammoniak ingedeeld in klasse gA3 waarvoor een maximale emissie-eis geldt van 30 mg/Nm³ indien de gereinigde massastroom meer bedraagt dan 150 g/uur.

Op jaarbasis wordt vanuit gebouw 9 en 10 tezamen 8.857 kg ammoniak geëmitteerd. Dit komt overeen met 1,011 kg NH₃ per uur. Het debiet over de gaswasser bedraagt 61.477 Nm³/uur. Er is derhalve sprake van een te reinigen stroom met een concentratie van 16,445 mg NH₃/Nm³.

De gaswasser heeft een ammoniakverwijderingsrendement van 95%. De concentratie na reiniging bedraagt 0,822 mg NH₃/Nm³ en de gereinigde massastroom bedraagt 50,5 g/uur. De gereinigde massastroom is kleiner dan de grensmassastroom. Er wordt voor ammoniak geen concentratie-eis opgenomen in deze vergunning.

Echter een goede werking van de drietrapsluchtwater is essentieel voor het beperken van de ammoniakemissies vanuit de BEC. Voor de drietrapsluchtwater LW1 zijn in deze vergunning voorschriften opgenomen ten aanzien rendement, onderhoud en inspectie.

4.11 Verkeer en vervoer

Het landelijke beleid ten aanzien van verkeer is gericht op de beperking van de uitstoot van stoffen, de verbetering van de bereikbaarheid van bedrijven en de beperking van ruimtebeslag. Vervoersmanagement is vooral van belang bij bedrijven waar veel mensen werken, waar veel bezoekers komen of waar grote stromen goederen vervoerd worden. Het door de provincies gehanteerde relevantiecriteria is hierbij meer dan 500 werknemers en het niet aannemelijk zijn dat het bedrijf alle maatregelen getroffen heeft om de nadelige gevolgen voor het milieu ten gevolge van vervoer door medewerkers tegen te gaan.

Omdat sprake is van een geïntegreerd bedrijf (ouderdieren, broederij, vleeskuikens, slachterij incl. vleesverwerking en BEC) is het aantal transportbewegingen voor een inrichting van deze omvang al gering in vergelijking tot een niet geïntegreerde bedrijfssituatie. Aanvoer van niet verpompbare mest, coproducten, grond- en hulpstoffen en de afvoer van vlees en het slachtafval (het deel dat niet mag worden verwerkt binnen de inrichting) vindt plaats per as. Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat de aanvoer van varkensdrijfmest van het nabijgelegen bedrijf Heideveld per ondergrondse pijpleiding zal worden aangevoerd.

Naar onze mening is sprake van een zeer gering besparingspotentieel. Wij hebben dan ook geen voorschriften met betrekking tot vervoersmanagement opgenomen in deze vergunning.

4.12 Visuele hinder

De inrichting van Kuipers wordt opgericht in het Landbouw Ontwikkelgebied (LOG) Witveldweg. Dit gebied is met name bestemd voor de (her)vestiging van intensieve veehouderijen uit twee reconstructiegebieden: Noord- en Midden Limburg en het Brabantse reconstructiegebied. De nieuwe inrichting komt in de plaats van een aantal vestigingen van Kuipers Kip in Noord-Brabant. Bij de bouw wordt rekening gehouden met de door de gemeente Horst aan de Maas vastgestelde gebiedsvisie en het landschapsplan. Rondom de inrichting zal voldoende groen worden aangelegd. Bovendien worden bepaalde opslagen/activiteiten niet aan de voorzijde gepland. Zo wordt ervoor gezorgd dat de inrichting zoveel als mogelijk zal opgaan in de landelijke omgeving.

De eerste fase bouwvergunningen zijn, met goedkeuring van de welstandcommissie, inmiddels verleend door de gemeente Horst aan de Maas. Gezien het bovenstaande achten wij het stellen van voorschriften met betrekking tot beperken van visuele hinder niet noodzakelijk.

5 Overwegingen in relatie tot de volksgezondheid

5.1 Algemene informatie volksgezondheid en veehouderijen

De afgelopen jaren is er een aantal RIVM-rapporten verschenen waarin de volksgezondheidsrisico's van de intensieve veehouderij in kaart zijn gebracht.

1. State of Infectious Diseases in the Netherlands, 2007
openbaar sinds 07-07-2008
RIVM Rapport 210211004
2. Volksgezondheidsaspecten van veehouderijen-megabedrijven in Nederland; zoönosen en antibioticumresistentie
openbaar sinds 12-02-2008
RIVM Rapport 215011002

Rapport in het kort

De ontwikkeling naar megaveehouderijen kan ertoe leiden dat infectieziekten die van dier op mens overdraagbaar zijn (zoönosen), meer gaan voorkomen. Deze bedreiging is te verminderen wanneer aan de schaalvergroting extra voorwaarden worden gesteld. Hierbij moet men denken aan voldoende afstand tussen bedrijven, geen combinatie van varkens en kippen op een locatie en een minimaal gebruik van antibiotica. Het stalontwerp en de bedrijfsvoering moeten gericht zijn op een zo klein mogelijk risico op introductie en verspreiding van (voor antibioticum ongevoelige) micro-organismen. Gesloten bedrijven, die zoveel mogelijk van start tot slacht op een locatie werken, kunnen verspreiding van infectieziekten voorkomen.

3. Intensieve veehouderij en gezondheid. Overzicht van kennis voor werknemers en omwonenden
openbaar sinds 14-02-2008
RIVM Rapport 609300006
4. Bijdragen veeteeltbedrijven aan fijnstofconcentraties. Tussentijdse evaluatie LOG De Rips
openbaar sinds 26-03-2009
RIVM Rapport 680888001

Rapport in het kort

De bijdrage van emissies uit intensieve varkenshouderijen aan fijnstof- en ammoniakconcentraties kan worden vastgesteld met metingen in de directe omgeving. Hiermee kunnen in de toekomst de effecten van het reconstructiebeleid in Landbouw Ontwikkelingsgebieden worden gevolgd. Het onderzoek is gericht op het effect van beleidsmaatregelen in het kader van de reconstructie van de veeteeltsector waarbij verdichting van veeteeltbedrijven en toepassing van technische installaties zullen leiden tot veranderingen van de emissies. Metingen in de directe omgeving van het Landbouw Ontwikkelingsgebied De Rips, waar vooral varkenshouderijen zijn gevestigd, toonden een duidelijke bijdrage van stalemissies aan ammoniak. De bijdrage van fijn stof is geringer maar wel waarneembaar. Met dit resultaat wordt de beslissing voor voortzetting van het project onderbouwd en de uitbreiding naar het Landbouw Ontwikkelingsgebied in de Gelderse Vallei (vooral pluimveebedrijven) gerechtvaardigd.

5. Veegerelateerde MRSA: epidemiologie in dierlijke productieketens, transmissie naar de mens en karakterisatie van de kloon
openbaar sinds 14-01-2010
RIVM Rapport 330224001

Op de internetsite van GGD Nederland is te lezen dat zij in een reactie op het rapport van de commissie Alders "Van mega naar beter" over de maatschappelijke dialoog megastallen stelt dat de huidige wet- en regelgeving niet toereikend is voor het beschermen van de volksgezondheid. GGD Nederland vindt dat de intensieve veehouderij moet worden gezien als een industriële bedrijfstak, waar hoge eisen worden gesteld aan de bedrijfsvoering. Daar hoort naar haar mening ook een advies over een gezonde afstand tussen bedrijven en woonkernen bij. GGD Nederland pleit ervoor dat er bij nieuwbouw en planontwikkeling van bedrijven en woningen een afstandsnorm wordt gehanteerd van 250 meter. Bij een afstand tot 1.000 meter moet er een gezondheidsadvies worden meegenomen bij de vergunningverlening tot uitbreiding.

GGD Nederland heeft haar standpunt gebaseerd op de update van het informatieblad intensieve veehouderij en gezondheid van oktober 2011. Het informatieblad gaat niet in op de risico's van blootstelling aan agentia in de stallen zelf en de gezondheidseffecten voor werknemers en hun familieleden. Onderwerpen als landschappelijke inpassing, duurzaamheid, dierenwelzijn en voedselveiligheid komen niet aan de orde. In het informatieblad is te lezen dat GGD-medewerkers al langere tijd vragen om het vaststellen van afstandsnormen, maar dat tot op heden de onderzoeksinstituten hiervoor geen onderbouwing hebben kunnen formuleren. Er is niet te verwachten dat in de aanstaande publicaties van het RIVM en de Gezondheidsraad een harde wetenschappelijk onderbouwing kan worden gegeven voor een afstandsnorm in relatie tot volksgezondheidsrisico's.

Voor wat betreft de landelijke discussie over intensieve veehouderij en gezondheid van omwonenden, heeft het kabinet de Gezondheidsraad (GR) om advies gevraagd om een beoordelingskader te maken voor de gezondheidsrisico's van blootstelling aan verschillende micro-organismen die afkomstig zijn van de veehouderij.

Daarbij heeft de toenmalige Staatssecretaris van EL&I (nu ministerie van Economische Zaken) de GR ook verzocht om daarbij het nut en noodzaak van een norm voor een minimale afstand tussen veebedrijven en woongebieden te onderzoeken (zie brief Staatssecretaris van 5 december 2011 inzake Kamervragen Algemeen Overleg Intensieve Veehouderij). Met daarbij aandacht voor meer mogelijke technische maatregelen. Daarbij is door de Staatssecretaris aangegeven dat hij een wettelijke voorziening zal treffen, die een grondslag geeft om een grens te stellen aan de omvang van bedrijven als de noodzaak daartoe is aangetoond. Die noodzaak kan ook bestaan uit volksgezondheidseffecten. De precieze vormgeving hiervan wordt op dit moment gezien.

Vooruitlopende op het advies van de GR is sinds 10 juli 2012 het RIVM rapport 609400004/2012 "Infectierisico's van de veehouderij voor omwonenden" openbaar. Dit rapport betreft een literatuuronderzoek dat is uitgevoerd in opdracht van het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport ter ondersteuning van de GGD'en.

Rapport in het kort

▪ **Infectierisico's van de veehouderij voor omwonenden**

Momenteel kunnen er geen wetenschappelijk onderbouwde uitspraken worden gedaan over het infectierisico van omwonenden van veehouderijen, met uitzondering van Q-koorts. Het is aangetoond dat omwonenden van melkgeitenbedrijven met Q-koorts, een verhoogd risico hebben om deze infectieziekte te krijgen. Voor de overige zoönosen (infectieziekten die van dier op mens worden overgedragen) zijn onvoldoende gegevens beschikbaar over het risico in relatie tot de afstand tot veehouderijen, het bedrijfstype en de bedrijfsgrootte. Wel is bekend dat veehouders, medewerkers op veehouderijen en dierenartsen een verhoogd risico hebben om bepaalde zoönosen op te lopen. Direct contact met dieren is daarbij vaak een risicofactor.

▪ **Zes zoönotische infectieziekten onderzocht**

Dat concludeert het RIVM op basis van een literatuuronderzoek dat is uitgevoerd op verzoek van de GGD'en. Zij hebben het RIVM gevraagd wat de achtergrond was van een afstandsadvies van 1 à 2 km uit 2008. Dit advies blijkt betrekking te hebben op de afstand tussen bedrijven onderling en is erop gericht dierziekten te beheersen, in het bijzonder 'vogelgriep' (aviaire influenza). Of ook een verhoogd risico voor omwonenden kan worden vastgesteld, heeft het RIVM in het onderliggende rapport bekeken aan de hand van zes voorbeelden van zoönosen (vogelgriep, Q-koorts, psittacose, campylobacteriose, veegerelateerde MRSA en ESBL-producerende bacteriën).

Om inzicht te verkrijgen in de infectierisico's voor omwonenden van veehouderijen is het belangrijk om nader onderzoek te verrichten. Van belang daarbij zijn mogelijke relaties tussen de aanwezigheid van micro-organismen in de omgeving van veehouderijen en de mate waarin zoönotische infecties bij omwonenden voorkomen.

6. Advies Gezondheidsraad

De GR heeft op 30 november 2012 het advies uitgebracht over gezondheidsrisico's rond veehouderijen (28 973, nr. 129). De publicatie, adviesaanvraag, samenvatting en persbericht zijn te vinden op <http://www.gezondheidsraad.nl/nl/adviezen/preventie/gezondheidsrisico-s-rond-veehouderijen>.

Rapport in het kort

Het is niet bekend tot welke afstand omwonenden van veehouderijen verhoogde gezondheidsrisico's lopen. Daarom is er niet op wetenschappelijke gronden één landelijke 'veilige' minimumafstand vast te stellen tussen veehouderijen en woningen. Omwonenden zijn echter vaak ongerust, en dat verdient serieuze aandacht. Daarom zouden gemeenten samen met de GGD en belanghebbenden lokaal beleid moeten ontwikkelen met minimumafstanden. Die kunnen namelijk wel op beleidsmatige gronden vastgesteld worden.

7. Reactie Kabinet

In haar brief van 14 juni 2013 ("Kabinetsstandpunt inzake omvang intensieve veehouderij en schaalgrootte") geeft de Staatssecretaris van Economische Zaken, mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu haar visie op de veehouderij en de reactie van het Kabinet op het advies van de Gezondheidsraad. Het Kabinet is van mening dat een begrenzing of beperking aan de groei van de veehouderij alleen op zijn plaats is waar dit uit oogpunt van volksgezondheid, milieu, natuur, kwaliteit van de leefomgeving of landschappelijke inpassing noodzakelijk is en dat deze grenzen door provincies of gemeenten regionaal dan wel lokaal moeten worden bepaald.

8. Reactie Kabinet (2)

Met de brief van 8 april 2014 ("Veehouderij en volksgezondheid") geven de Staatssecretaris van Economische Zaken en de Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu, mede namens de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport invulling aan het verzoek van de Tweede Kamer met betrekking tot het in kaart brengen van de mogelijkheden van andere overheden om reguliere risico's van veehouderijen voor de volksgezondheid te beheersen. Daarbij hebben ze het kabinetsstandpunt van 14 juni 2013 als uitgangspunt genomen. De brief beschrijft welke mogelijkheden de provincies en gemeenten momenteel hebben om het aspect gezondheid mee te nemen bij vergunningverlening en in het ruimtelijk beleid. Daarnaast gaat de brief in op de acties van het kabinet die erop gericht zijn om provincies en gemeenten meer mogelijkheden te geven om gezondheid te betrekken bij afwegingen en vergunningverlening. Concreet betreft het de volgende toezeggingen en acties:

1. Opstellen van een nieuw wettelijk kader op basis van de Wet dieren dat provincies en gemeenten mogelijkheid biedt om grenzen te stellen;
2. Uitwerken van de door de GR aanbevolen norm voor endotoxinen;
3. Inventariseren van mogelijke maatregelen ter vermindering van de risico's van veehouderijen voor de gezondheid van omwonenden;
4. Opnemen van eisen in het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij ten aanzien van de emissie van fijnstof uit pluimveestallen;
5. Onderzoeken van de mogelijkheden van een kennisplatform voor ondersteuning van provincies en gemeenten op het terrein van veehouderij en volksgezondheid;
6. RIVM brengt in kaart welke gezondheidsaspecten aan de orde zijn binnen het omgevingsrecht. Betreft met name een inventarisatie van omgevingsfactoren die nu niet genormeerd zijn maar wel effecten hebben op de gezondheid en veiligheid;
7. Opstellen van een onderzoeksagenda voor het verkennen van de verspreiding van ziekteverwekkers via het oppervlaktewater, via mest en in de bodem.

Na implementatie van de hierboven genoemde maatregelen hebben provincies en gemeenten naar mening van het kabinet voldoende instrumenten om gezondheid mee te nemen in de afwegingen en vergunningen.

9. Reactie Kabinet (3)

In de brief van 14 mei 2014 ("Stand van zaken aangekondigd wetsvoorstel intensieve veehouderij") geeft de Staatssecretaris van Economische Zaken aan dat het wettelijk kader vorm zal krijgen via een wijziging van de Wet dieren. Naar verwachting zal dit wetsvoorstel begin 2015 kunnen worden ingediend.

5.2 Ontwikkelingen LOG Witveldweg

Op voorstel van het College van de gemeente Horst a/d Maas heeft de gemeenteraad op 22 november 2011 besloten in te stemmen met de brief aan de GGD Limburg-Noord, inhoudende opdrachtverstrekking om het bovengenoemde IRAS, NIVEL en RIVM rapport te vertalen naar de locatie van het NGB en de directe omgeving, inclusief de omliggende kernen Grubbenvorst, Lottum, Melderlo en Horst. Het advies moet de gemeente adviseren over de vraag of de komst van de twee inrichtingen binnen het concept NGB tot zodanige gezondheidsrisico's leidt in de directe omgeving en in de omliggende woonkernen, dat vestiging van het concept NGB niet verantwoord is.

De GGD heeft op 25 april 2012 in het gemeentehuis van Horst a/d Maas de resultaten van het onderzoek gepresenteerd aan een grote groep genodigden. Op 8 mei 2012 is het definitieve advies van de GGD Noord-Limburg ontvangen. Samenvattend komt de GGD tot de volgende conclusies:

- de oprichting van het initiatief levert een minimaal extra risico op voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van het aspect fijn stof en geur;
- de oprichting van het initiatief levert geen risico op voor de bevolking van de woonkernen ten aanzien van de biologische agentia.

Verder is in samenwerking met de gemeente Horst a/d Maas en ons cluster Milieuonderzoek en Advies (MOA) in oktober 2011 een meetstation aan de Hoogheide te Lottum gerealiseerd voor fijnstofmetingen. Uit de berekende gemiddelden blijkt dat, als de meetresultaten geëxtrapoleerd zouden worden naar een jaargemiddelde, de jaargemiddelde grens- of streefwaarde van de PM₁₀ en of PM_{2,5} normen niet worden overschreden.

5.3 Beoordeling en toetsing

Uit meerdere uitspraken van de ABRS (nr.200802521/1 van 4 maart 2009, nr. 200903424/1/M2 van 7 april 2010 en nr. 201110809/1/A4 van 24 april 2013) blijkt dat het aspect bestrijding van besmettelijke dierziekten primair is geregeld in andere wetgeving dan de Wet milieubeheer. Het is wel zo dat in het kader van vergunningverlening krachtens de Wet milieubeheer ruimte blijft voor een aanvullende toets.

Verder blijkt uit meer recentere uitspraken van de ABRS (nr. 201107693/1/A van 1 mei 2013, nr. 201208357/1/A4 van 17 april 2013 en nr. 201105852/1/A4 van 16 januari 2013) dat indien door het in werking zijn van een inrichting risico's voor de volksgezondheid kunnen ontstaan, deze risico's gelet op artikel 1.1, tweede lid, aanhef en onder a, van de Wet milieubeheer als gevolg voor het milieu bij de beoordeling van de aanvraag moeten worden betrokken.

In het kader van de emissie en immissie van fijnstof en stikstofoxiden, afkomstig van de inrichting Kuijpers, hebben wij in paragraaf 4.10.1 van de considerans uitgebreid getoetst aan de eisen uit de Wet luchtkwaliteit welke zijn opgenomen ter bescherming van de volksgezondheid.

Geconcludeerd kan worden dat er in ruime mate aan de wettelijke grenswaarden voor fijnstof en stikstofoxiden wordt voldaan. Ook voor wat betreft de geurbelasting welke optreedt als gevolg van het in werking zijn van de inrichting, moet geconcludeerd worden dat geurhinder niet aan de orde kan zijn en omwonenden hiertegen voldoende worden beschermd (zie paragraaf 4.8 considerans). In dit opzicht hebben wij de volksgezondheid dus betrokken in onze afwegingen om tot het bestreden besluit te komen.

Het enkele feit dat er veel dieren worden gehouden binnen de inrichting van Kuijpers is naar onze mening geen zodanige omstandigheid dat er sprake is van een dusdanige grote toename van het besmettingsgevaar (met bijv. de Q-koorts en MRSA bacterie) dat de omgevingsvergunning geweigerd had moeten worden. Bovendien is binnen de inrichting Kuijpers sprake van een korte keten vleeskuikenhouderij. Juist doordat alle aspecten van de vleeskuikenhouderij (ouderdieren, broederij, vleeskuikenhouderij en slachterij) zijn geconcentreerd op één locatie is sprake van een gesloten bedrijf waardoor verspreiding van infectieziekten wordt voorkomen.

Verder zijn naar onze mening in het rechtstreeks werkende Activiteitenbesluit en in de vergunning voldoende voorschriften opgenomen die zien op de hygiëne binnen de inrichting om te stellen dat voldoende maatregelen worden getroffen om besmettingsgevaar te voorkomen, dan wel in voldoende mate te beperken. Uit onze overwegingen in de considerans van het besluit blijkt dat binnen de inrichting van Kuijpers de meest moderne luchtwassystemen worden toegepast, waardoor de emissie van ammoniak, geur en fijnstof zo veel als mogelijk worden beperkt. Verder kunnen als voorbeelden worden genoemd het schoon en ordelijk houden van de inrichting, de gesloten opslag van mest, het bewaren van voer, kadavers en slachtafval.

Ook wordt vaak het antibioticagebruik genoemd als een essentieel aandachtspunt in de zorg ter voorkoming van gezondheidsrisico's. Algemeen erkend is de noodzaak om tot een ingrijpende reductie te komen van het antibioticagebruik in de veehouderij. Naar onze mening wordt in de bij de aanvullende gegevens op het MER toegevoegde notitie van 18 februari 2011 (bijlage 5 ingekomen aanvullende gegevens MER van 25 februari 2011) in voldoende mate ingegaan op het door initiatiefnemers minimaliseren van het antibioticagebruik. Verder dient het antibioticagebruik te worden beschouwd in het kader van andere wetgeving en biedt een omgevingsvergunning hier geen ruimte toe.

Rekening houdende met het bovenstaande en het Kabinetsstandpunt is er naar onze mening geen reden om extra voorschriften inzake volksgezondheid aan dit besluit te verbinden dan wel de vergunning te weigeren.

6 Zienswijzen

Van 9 juli 2014 tot en met 19 augustus 2014 hebben het ontwerpbesluit en de bijbehorende stukken ter inzage gelegen en is een ieder in de gelegenheid gesteld om zienswijzen naar voren te brengen. Er zijn zienswijzen ingekomen.

Gelet op de uitgebreidheid van de ingekomen zienswijzen hebben wij deze niet overgenomen in het besluit maar toegevoegd als de bijlagen D tot en met G bij dit besluit.

Onderstaand zullen wij achtereenvolgens ingaan op de in de verschillende brieven geformuleerde zienswijzen en onze overwegingen daaromtrent. Waar in de verschillende brieven sprake is van zienswijzen die betrekking hebben op hetzelfde (milieu)aspect worden deze zienswijzen in één overweging behandeld.

6.1 Zienswijzen dhr. Rechsteiner

Middels e-mail van 11 juli 2014 en brief van 11 juli 2014, ingekomen 17 juli 2014, zijn zienswijzen ontvangen van dhr. Rechsteiner, Meterikseweg 21, 5961 CT Horst. Per brief van 13 augustus 2014, ingekomen 19 augustus 2014 heeft dhr. Rechsteiner de zienswijzen aangevuld. De aanvulling heeft echter geen betrekking op deze procedure voor een omgevingsvergunning doch uitsluitend betrekking op de procedure van de Nb-wet vergunning (2014-0961). De aanvulling op de zienswijze zal dan ook niet worden meegenomen in onze overwegingen voor de omgevingsvergunning.

Zienswijze

De zienswijze van dhr. Rechsteiner betreft in het kort de volgende punten:

1. De gemeente Horst aan de Maas handhaaft niet op ammoniak;
2. Er is al sprake van gezondheidsschade in en nabij het LOG Witveldweg door o.a. aanwezigheid van de fungus *Aspergillus*. Er is naar zijn mening geen ruimte voor vleeskuikenindustrie dan wel andere dierenactiviteiten.

Overwegingen

Of de gemeente Horst aan de Maas wel of niet handhaaft op ammoniak is voor dit besluit niet van belang. De nog op te richten inrichting Kuijpers valt onder het bevoegd gezag van de provincie Limburg. Na realisatie van de inrichting zal door toezichthouders van de provincie Limburg worden toegezien op naleving van de vergunning.

In hoofdstuk 5 van de considerans is uitvoerig ingegaan op het aspect volksgezondheid. Uit alle onderzoeken blijkt dat er op dit moment geen wetenschappelijk onderbouwde uitspraken kunnen worden gedaan over het infectierisico van omwonenden van veehouderijen met uitzondering van Q-koorts. Het is dus op dit moment voor het Kabinet niet mogelijk om een "volksgezondheidsnorm" of veilige afstand te formuleren waaraan bij vergunningverlening getoetst moet worden. In de vergunning zijn de activiteiten van de inrichting getoetst aan alle wettelijke normen (o.a. ammoniak, fijnstof, geur) die van toepassing zijn. Met in achtneming van de vergunningvoorschriften voldoet Kuijpers aan de wet- en regelgeving.

In de aanvraag en met name in bijlage 5 van de aanvulling op het MER zijn de effecten van de korte keten vleeskuikenhouderij voor de volksgezondheid beschreven. Gezien alle aangevraagde maatregelen en voorzieningen om de gezondheidseffecten tot een minimum te beperken zijn aparte voorschriften voor het aspect volksgezondheid niet nodig. Wel hebben wij verzuimd om bijlage 5 van de aanvulling op het MER onderdeel te laten uitmaken van de vergunning. Dit is in het definitieve besluit hersteld.

6.2 Zienswijzen dhr. Wösten namens diverse omwonenden

Middels fax van 18 augustus 2014 en brief van 18 augustus 2014, ingekomen 21 augustus 2014, zijn zienswijzen ontvangen van dhr. Wösten namens diverse omwonenden (zie onderstaande tabel). Omdat we de zienswijzen in eerste instantie alleen per fax hadden ontvangen en de machtigingen niet waren toegevoegd is dhr. Wösten per brief van 21 augustus 2014 in de gelegenheid gesteld dit te herstellen. Per brief van 25 augustus 2014, ingekomen 28 augustus 2014, heeft dhr. Wösten ons de zienswijzen inclusief een aantal machtigingen per post toegestuurd.

Naam	Straat	Postcode	Plaats	Machtiging
M.E.J.M. Baggen	Venloseweg 55	5971 PB	Grubbenvorst	Ja
B. Botman	Witveldweg 72	5961 ND	Horst	Ja
Paul Vallen	Winterheide 16	5971 GD	Grubbenvorst	Ja
N. Hendrix	Kloosterstraat 78	5971 BD	Grubbenvorst	Nee
A. Teeuwen	Meerlosebaan 1c	5971 NW	Grubbenvorst	Nee
J. Gubbels	Tuinhaverveld 9a	5971 DJ	Grubbenvorst	Ja
M. Vergeldt	Losbaan 46	5973 RL	Lottum	Ja
P. Niessen	Losbaan 45	5971 PA	Grubbenvorst	Ja
J.A.T. Hoof	Losbaan 27	5971 PA	Grubbenvorst	Ja
W. Bergs	Witveldweg 8	5971 NS	Grubbenvorst	Ja
J.H.J. Engels	De Akkervrouw 11	5971 LC	Grubbenvorst	Ja
E. Dings	Losbaan 46	5973 RL	Lottum	Ja
M.G.C. Linskens	E. Dorsstraat 26	5971 VG	Grubbenvorst	Ja
C.J. van der Zalm	Lavendelheide 14	5971 GE	Grubbenvorst	Nee
P.J.M. Beerskens	Prof. Linssenlaan 1	5971 CJ	Grubbenvorst	Nee
Coenders B.V.	Witveldweg 33	5971 NS	Grubbenvorst	Ja
B. Sanders	Meerlosebaan 10	5971 NW	Grubbenvorst	Ja
H. Hermkens	Witveldweg 18	5971 NS	Grubbenvorst	Ja
J.J.M. Geurts	Witveldweg 13	5971 NS	Grubbenvorst	Ja
N.J.A. Jacobs	Burg. Van Leentstraat 3	5971 AG	Grubbenvorst	Ja
W.P.J. Vogelzangs	Spechtenlaan 6	5971 CS	Grubbenvorst	Ja
D. Siepermann	Kaldenbroek 1	5973 RJ	Lottum	Ja
P.J. Geerlings	Witveldweg 17	5971 NS	Grubbenvorst	Nee
N. Gilissen	Stationsweg 10	5973 RH	Lottum	Ja
P. Simons	Maricollenweg 23	5971 AS	Grubbenvorst	Ja
H.A. Hendrickx-Rebbers	Grubbenvorsterweg 32a	5973 NB	Lottum	Ja
J.M. Putker	Witveldweg 22	5971 NS	Grubbenvorst	Ja
J. Ried	Witveldweg 34	5971 NS	Grubbenvorst	Ja
J.M.J. Brutsaert	Horsterweg 35	5971 ND	Grubbenvorst	Nee

Onduidelijkheid over de vergunningaanvrager

Overwegingen

Uit het ontwerpbesluit blijkt overduidelijk aan wie vergunning wordt verleend en door wie vergunning is aangevraagd (zie paragraaf 1 en 2.1 t/m 2.3). Kuijpers onroerend goed B.V. is de aanvrager en aan deze rechtspersoon wordt ook de vergunning verleend. Volgens het systeem van de Wabo is het onmogelijk om vergunning te verlenen aan iemand anders dan de aanvrager van de vergunning. Er is geen reden om te twijfelen over de zeggenschap over de toekomstige inrichting door Kuijpers onroerend goed B.V. In het MER zijn de twee afzonderlijk met elkaar samenhangende activiteiten samen beoordeeld. In die rapportage staan de mogelijke milieueffecten van de activiteiten centraal en niet wie als mogelijke aanvragers/drijvers van beide vergunningen/inrichtingen zijn aan te merken.

Uit de aanvragen en vergunningen blijkt verder duidelijk dat er sprake is van twee afzonderlijke inrichtingen (Heideveld en Kuijpers). Er zijn onvoldoende bindingen tussen beide activiteiten om ze tezamen als één inrichting te beschouwen.

Aanvrager en onderzoeksrapporten

Overwegingen

Het is gebruikelijk dat de ten behoeve van vergunningverlening noodzakelijke onderzoeksrapporten in opdracht van de aanvrager worden opgesteld. Het is immers de aanvrager die verantwoordelijk is voor een deugdelijk onderbouwde vergunningsaanvraag waarop wij moeten kunnen beslissen.

Dat de onderzoeksresultaten daarmee in twijfel worden getrokken, vinden wij onbegrijpelijk. De eisen die aan onderzoeken worden gesteld zijn duidelijk. Verifieerbaar is daarmee ook of de onderzoeken naar behoren zijn uitgevoerd. In de redenering van reclamanten zouden alle onderzoeken behorende bij een vergunningsaanvraag niet onafhankelijk zijn uitgevoerd.

Door het ontbreken van concrete gronden die de deugdelijkheid, dan wel de onafhankelijkheid of onpartijdigheid van de bij de aanvraag behorende onderzoeksrapporten betwisten, treft deze zienswijze geen enkel doel.

Vergunningaanvrager claimt innovatief karakter

Overwegingen

In artikel 2.14 van de Wabo is het milieuhygiënische toetsingskader van een aanvraag beschreven. Of de activiteiten een innovatief karakter hebben of niet, is geen aspect dat bij het verlenen van een omgevingsvergunning beschouwd dient te worden. Er worden verder geen argumenten genoemd waarom dit al dan niet innovatieve bedrijf milieuhygiënisch niet toelaatbaar zou zijn.

MER

Overwegingen

Integraal project-MER beide inrichtingen concept NGB

Het maakt niet uit of er één of twee milieueffectrapportages zijn opgesteld voor twee inrichtingen, als de inhoud van het MER die beide inrichtingen maar goed beschrijft en in de vergunningen ook rekening wordt gehouden met de inhoud van het MER. In casu worden geen argumenten genoemd waaruit het tegendeel van het voorgaande zou moeten blijken.

De in het MER beschreven effecten zijn actueel en niet anders als er voor de beide inrichtingen ieder één afzonderlijke MER zou zijn gemaakt. In de vergunning is rekening gehouden met de uitgangspunten van het MER, de daaruit voortvloeiende aanbevelingen en het toetsingsadvies van de m.e.r.-commissie.

Op basis van artikel 14.5, eerste lid van de Wm waren wij zelfs verplicht om één MER op te laten stellen, aangezien voor twee met elkaar samenhangende activiteiten, zoals die in casu, waaronder die uit dit besluit, één MER moet worden gemaakt. Artikel 14.5, eerste lid van de Wm bevat immers een coördinatieregeling voor met elkaar samenhangende activiteiten die allemaal binnen een beperkte tijdsperiode tot stand zullen komen. Ondanks dat er sprake is van twee inrichtingen, hangen de activiteiten wel degelijk met elkaar samen. Fysiek is er zelfs een binding tussen beide afzonderlijke bedrijven. Het maken van één MER heeft voor de omgeving waartoe reclamanten behoren, bovendien het voordeel dat beide activiteiten tezamen integraal worden beschouwd voor wat betreft hun milieuhygiënische inpasbaarheid. Dit impliceert dat de gevolgen van beide inrichtingen bij elkaar opgeteld inpasbaar zijn.

Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de omgevingsvergunning. In tegenstelling tot wat reclamanten beweren, dienen recente ontwikkelingen in de milieu wet- en regelgeving, die zich na het MER hebben voorgedaan afgewogen te worden middels dit besluit. De gewijzigde inzichten in gezondheidsrisico's zouden ook niet tot een andere MER hebben geleid. Wel hebben wij daarom in hoofdstuk 5 van de considerans een beoordeling van de aanvraag in relatie tot de volksgezondheid opgenomen.

Integraal project-MER en plan-MER

Het opgestelde MER is een project-MER, dat dienst doet bij de besluitvorming over de aangevraagde omgevings(milieu)vergunning. Over dit MER heeft de m.e.r.-commissie een positief toetsingadvies uitgebracht. Daarnaast is dit MER door de gemeente Horst aan de Maas gebruikt als onderbouwing voor het door de gemeente te nemen besluit in het kader van de Wet ruimtelijke ordening (Wro). Vooruitlopend op het opstellen van een nieuw bestemmingsplan wordt voor de beide inrichtingen binnen het concept NGB namelijk een projectbesluitprocedure doorlopen.

Om alle ontwikkelingen binnen het LOG Witveldweg mogelijk te maken stelt de gemeente Horst aan de Maas een herziening van het bestemmingsplan op. Het bestemmingsplan is onder andere kaderstellend voor de nieuwvestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven in het LOG Witveldweg. Ten behoeve van de besluitvorming is een plan-m.e.r.-procedure doorlopen.

De gemeenteraad van Horst aan de Maas is bevoegd voor de planologische procedures en daarmee ook voor het opstellen van een plan-m.e.r.

Op 16 oktober 2012 is door de m.e.r.-commissie het definitieve toetsingadvies uitgebracht over het plan-MER (rapportnummer 2374-98).

Het MER en de bijlagen voor het LOG Witveldweg geven volgens de Commissie een goed beeld van het voornemen en de relevante milieuaspecten. Naast traditionele aspecten is ook uitgebreid ingegaan op het aspect volksgezondheid. Echter volgens de Commissie maakt het MER en de aanvulling niet aannemelijk dat aantasting van natuurlijke kenmerken van de omliggende Natura 2000-gebieden kan worden uitgesloten. De effectiviteit van de in de aanvulling opgenomen maatregelen is onvoldoende aangetoond. Hierdoor ontbreekt volgens de Commissie essentiële informatie voor de besluitvorming.

Alhoewel sprake is van een negatief toetsingadvies is de gemeente Horst aan de Maas nog steeds voornemens om planologische medewerking te verlenen aan het initiatief van Kuijpers onroerend goed B.V. Dit blijkt wel uit het gegeven dat Burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas middels besluit van 30 oktober 2012 voor het initiatief van Kuijpers onroerend goed B.V. de reguliere bouwvergunning fase 1 en projectbesluit ex artikel 3.10 Wet ruimtelijke ordening hebben verleend. De reguliere bouwvergunning fase 1 en het projectbesluit zijn gepubliceerd op 15 november 2012. Tegen deze besluiten is hoger beroep ingesteld. Dit hoger beroep is door de ABRS behandeld op 18 augustus 2014. Er is nog geen uitspraak.

Verder kunnen reclamanten niet goed begrijpen waarom het project-MER niet tevens als plan-MER is opgesteld. De verplichte coördinatie van milieueffectrapporten is geregeld in paragraaf 14.2 van de Wm. In sommige situaties is coördinatie dan inderdaad voorgeschreven. Of coördinatie inderdaad verplicht is, hangt af van het soort besluiten/plannen waarvoor een MER wordt opgesteld:

- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit gelijktijdig een besluit en een plan worden voorbereid (art. 14.4b);
- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit of met elkaar samenhangende m.e.r.-plichtige activiteiten meerdere plannen worden voorbereid (art. 14.4c);
- in gevallen waarbij voor een m.e.r.-plichtige activiteit of met elkaar samenhangende m.e.r.-plichtige activiteiten meerdere besluiten gelden (art. 14.5 en art. 14.12).

Naar onze mening is er op basis van bovenstaande artikelen geen sprake van een coördinatieplicht.

Immers in de situatie van Kuijpers onroerend goed B.V. is niet één integraal MER opgesteld, omdat beide m.e.r.-procedures niet gelijktijdig met elkaar zijn opgelopen. Daarnaast is de procedure voor het project-MER en het plan-MER bij twee verschillende bevoegde gezagen doorlopen. Essentieel daarbij te vermelden is het feit, dat het project-MER specifiek is bedoeld om de vergunningverlening van de beide inrichtingen (Heideveld en Kuijpers) mogelijk te maken.

Daarentegen is het opgestelde plan-MER breder dan alleen de beide inrichtingen binnen het concept NGB. Immers de herziening van bestemmingsplan is kaderstellend voor alle oprichtingen en uitbreidingen van veehouderijen binnen het LOG Witveldweg.

Bouwtitel, projectbesluit

Overwegingen

Onze overwegingen hieromtrent zijn toegelicht in paragraaf 3.9 van dit besluit. De bouwvergunning fase 1 en het projectbesluit zijn van kracht maar nog niet onherroepelijk. Het hoger beroep is inmiddels behandeld maar er is nog geen uitspraak. Tot die tijd is er op grond van de Wabo geen reden om deze aspecten mee te nemen in deze procedure. Iets dat reeds is vergund, zoals de bouwvergunningen eerste fase en de projectbesluiten worden middels de aanvraag die onderdeel uitmaakt van deze vergunning niet opnieuw aangevraagd en haken derhalve ook niet aan.

Overzicht vergunningaanvraagstukken

Overwegingen

Het MER, de volledige aanvraag van 9 januari 2014 en de aanvullingen op de aanvraag van 25 april 2014 en 6 juni 2014 hebben tezamen met het ontwerpbesluit, het advies van het Waterschap en het rapport referentiemetingen geluid G.10015.JV ter inzage gelegen bij de gemeente Horst aan de Maas en in het gouvernement. Uit serviceoogpunt zijn al deze stukken eveneens geplaatst op de website van de provincie Limburg:

(http://www.limburg.nl/Beleid/Milieu/Vergunningen/Projecten/Nieuw_Gemengd_Bedrijf_Grubbenvorst/Omgevingsvergunning_Kuijpers_Onroerend_Goed_B_V)

Al deze stukken zijn door ons beoordeeld. Bij de verschillende milieuaspecten is daarnaast in de vergunning specifiek aangegeven welke documenten zijn gebruikt bij de milieuhygiënische beoordeling van het betreffende aspect.

Verder is in hoofdstuk 1 van het (ontwerp)besluit een opsomming gegeven van die stukken die deel uit maken van het besluit.

Aanvraag (mestleiding en afvalstoffen)

Overwegingen

Er is geen sprake van een ondergrondse mestband maar van een ondergrondse leiding voor het overbrengen van drijfmest tussen de inrichting van Heideveld en de mestverwerkingsinstallatie van de inrichting Kuijpers onroerend goed B.V. De mestleiding (voor zover gelegen binnen de inrichting) heeft naar onze mening geen zodanige milieubelasting buiten de inrichting dat deze apart moet worden afgewogen in dit besluit. De bodemaspecten (vloeistofdichtheid) zijn geregeld in het Activiteitenbesluit.

In bijlage 15 van de aanvraag is precies weergegeven welke afvalstoffen van buiten de inrichting worden verwerkt binnen de inrichting Kuijpers. Dit is eveneens in een voorschrift (voorschrift 5.10) vastgelegd.

Omvang inrichting

Overwegingen

De bindingen tussen de vleeskuikenhouderij, de slachterij en de BEC zijn anders en nauwer dan de bindingen tussen het varkensbedrijf Heideveld en de BEC van de inrichting Kuijpers. Uit de aanvraag blijkt duidelijk dat dit verder gaat dan een gezamenlijke kantine. Alle mest uit de vleeskuikenhouderij en het slachtafval van de slachterij worden verwerkt in de BEC. De energie (warmte en elektriciteit) die hierbij vrijkomt wordt gebruikt voor de broederij, het verwarmen van de stallen en gebouwen en in de slachterij. Verder wordt al het afvalwater van de stallen en de slachterij gereinigd in de BEC. Het gereinigde afvalwater wordt vervolgens weer volledig hergebruikt in de stallen, bij de luchtwassers en in de slachterij. Er is dit geval sprake van zowel organisatorische, technische als functionele bindingen waardoor deze activiteiten als één inrichting moeten worden beschouwd. Onze visie op de bindingen tussen Heideveld en Kuijpers zijn uitvoerig beschreven in paragraaf 2.3 van het besluit en behoeven geen extra toelichting.

Ammoniak

Overwegingen

Reclamant stelt dat het MER onvoldoende ingaat op het probleem van ammoniakdepositie. Zoals eerder gesteld dienen recente ontwikkelingen en veranderde inzichten, die zich na het MER hebben voorgedaan afgewogen te worden in de vergunning.

In paragraaf 3.8 van de considerans wordt uitgebreid ingegaan op Natuurbeschermingswet 1998. Daarbij is aangegeven dat Kuijpers op 23 december 2013 een aanvraag om een Nbwet 1998-vergunning heeft ingediend bij de Provincie Limburg. Omdat deze aanvraag is ingediend voor de aanvraag om omgevingsvergunning haakt de toestemming op grond van de Nbwet 1998 niet aan en zullen de overwegingen in dit kader in een afzonderlijk besluit worden genomen. De effecten op de Nederlandse Natura 2000-gebieden worden beoordeeld in de beschikking op de aanvraag om een Nbwet 1998-vergunning. Het definitieve besluit Nbwet 1998 is door Gedeputeerde Staten van Limburg vastgesteld op 16 oktober 2014 (kenmerk 2013-0961).

Voor de buitenlandse Natura 2000-gebieden is de Habitatrichtlijn van belang. Onze afweging daaromtrent is derhalve meegenomen in deze vergunning en te vinden in paragraaf 3.8 van de considerans.

Gezondheidsrisico's: niet bouwen op minder dan 250 meter van omliggende woningen

Overwegingen

De door reclamanten genoemde afstandsnorm van 250 meter tussen op te richten veehouderijen en woningen, zoals bepleit door GGD Nederland, is niet verankerd in (milieu)wet- en regelgeving. Daarnaast bevat het informatieblad van de GGD Nederland uit 2011 evenmin breed gedragen en daadwerkelijk wetenschappelijk onderbouwde uitgangspunten. Dit wordt als zodanig bevestigd door een groot aantal RIVM-rapporten die de afgelopen jaren zijn verschenen waarin de volksgezondheidsaspecten in de nabijheid van of gerelateerd aan de intensieve veehouderij in kaart zijn gebracht.

Voor wat betreft het aspect volksgezondheid verwijzen wij hier naar hoofdstuk 5 van de considerans. Uit de in dit hoofdstuk genoemde rapporten kan niet worden afgeleid dat tussen een intensieve veehouderij en woningen van derden een minimum afstand van 250 meter moet worden aangehouden. In o.a. een uitspraak van de ABRS van 15 september 2014 (201208940/1/R3) wordt dit standpunt bevestigd. In de uitspraak overweegt de ABRS dat de keuze van de raad om bij gebreke van algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten over de gezondheidsrisico's ten gevolge van intensieve veehouderijen uit te gaan van maximale afstanden (250 m) die in het GGD-advies worden genoemd, onvoldoende draagkrachtig is gemotiveerd.

In hoofdstuk 5 van de considerans is uitgebreid ingegaan op alle onderzoeken die zijn uitgevoerd naar de relaties tussen intensieve veehouderij en volksgezondheid. Behoudens wettelijke normeringen voor geluid, geur, fijnstof, ammoniak en overige relevante luchtcomponenten blijkt het niet mogelijk om specifieke normen op te stellen voor volksgezondheid.

In deze vergunning zijn afwegingen gemaakt ten aanzien van alle relevante milieueffecten. Voor geur verwijzen wij hierbij naar paragraaf 4.8 en voor fijnstof naar paragraaf 4.10.1 van de considerans. De effecten zijn getoetst aan de hiervoor geldende wettelijke normen. Hierbij is gekeken naar de effecten op de woonkernen maar vooral ook naar de effecten om de omliggende (verspreid liggende) woningen. Uit alle toetsingen blijkt dat door de inrichting t.z.t. wordt voldaan aan de hiervoor geldende wettelijke normeringen. Bovendien blijkt uit de aanvraag en de vergunning dat de inrichting voor alle aspecten de best beschikbare technieken toepast. Er zijn derhalve geen weigeringsgronden.

Tot slot vermelden wij dat het bij het aspect volksgezondheid met name gaat om het minimaliseren van de introductie van ziektekiemen op een bedrijf en het minimaliseren van de verspreiding van ziektekiemen binnen en buiten het bedrijf. Ten aanzien hiervan treft het bedrijf een groot aantal maatregelen en voorzieningen. Deze zijn beschreven in de aanvraag en met name in bijlage 5 van de aanvulling op het MER. Deze bijlage beschrijft in hoofdstuk 2 de effecten van de korte keten vleeskuikenhouderij voor volksgezondheid.

De basis is gelegen in het hanteren van strikte hygiënemaatregelen, ongeacht de omvang van het bedrijf. Een gesloten systeem van fokken, vermeerderen, afmesten en slachten in één bedrijf draagt daar zeer aan bij. Het pluimveebedrijf Kuijpers is, behoudens een beperkte aanvoer van onder eigen regie opgefokte ouderdieren, niet afhankelijk van levende aanvoer en/of afvoer van dieren. Daardoor is er geen kans op kruisbesmetting met andere bedrijven in de pluimveeketen.

Verder zijn de dieren gehuisvest in verschillende gebouwen/afdelingen. Elke afdeling/elk gebouw is voorzien van een eigen hygiënisluis en een eigen kadaverton waardoor intern kruisbesmetting wordt voorkomen. Verder wordt gewerkt via een gecertificeerd managementsysteem en is er een bedrijfsgezondheidplan waarin de veterinaire begeleiding van dieren is vastgelegd. Deze begeleiding wordt gedaan door een gespecialiseerde dierenartsenpraktijk. Overigens wordt door Kuijpers geen preventieve antibiotica verstrekt.

Een ander voordeel is het transport van mest via een lopende band naar de BEC binnen de inrichting alwaar deze volledig wordt verwerkt. Hierdoor wordt geen mest afgezet op naburige percelen en is er geen sprake van verspreiding van ziektekiemen via de mest.

Gezien alle aangevraagde maatregelen en voorzieningen om de gezondheidseffecten tot een minimum te beperken zijn aparte voorschriften voor het aspect volksgezondheid niet nodig. Wel hebben wij verzuimd om bijlage 5 van de aanvulling op het MER onderdeel te laten uitmaken van de vergunning. Dit is in het definitieve besluit hersteld.

Flora en faunawet

Overwegingen

Voor het terrein waarop de inrichting van Kuijpers zal worden gevestigd treden vanuit het oogpunt van de Ffwet geen belemmeringen op zo blijkt uit de conclusies van het opgestelde MER dat aan dit besluit ten grondslag ligt. Wel dienen de (bouw)werkzaamheden te worden uitgevoerd buiten het vogelbroedseizoen om verstoring te voorkomen. De bouwwerkzaamheden worden middels dit besluit echter niet vergund, maar zijn reeds vergund door B en W van Horst aan de Maas. Verder wordt door Arcadis – die de ecologische beoordeling in het MER heeft opgesteld – aanbevolen om een strook van minimaal 30 meter breed langs de Rijksweg en langs de Gekkengraaf in te richten voor broedvogels en de levendbarende hagedis.

Langs de Rijksweg zal dit worden uitgevoerd. Aan de zijde van de Gekkengraaf is een strook van 30 meter niet te realiseren omdat de gebouwen van de BEC op minder dan 30 meter van de Gekkengraaf zullen worden opgericht. Uit de habitatgeschiktheidsbeoordeling blijkt dat als gevolg van de oprichting van de inrichting geen nadelige effecten te verwachten zijn op beschermde dier- en plantensoorten. Er treedt als gevolg van de middels dit besluit te vergunnen activiteiten geen strijd op met enige bepaling uit de Ffw, zo volgt uit de ecologische beoordeling. Van een eventuele ontheffingsplicht op basis van de Ffw is derhalve geen sprake en dat is, ongeacht de aanbeveling en realisatie van een 30 meter brede strook, het enige dat relevant is voor dit besluit.

Zoals de ABRS eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 19 juni 2013, in zaak nrs. 201210708/1/A4, 201210709/1/A4, 201210711/1/A4, 201210712/1/A4, 201210714/1/A4, 201210745/1/A4, 201210748/1/A4, 201210751/1/A4, 201210752/1/A4 "behoeft het niet in alle gevallen op voorhand uitgesloten te worden geacht dat de Ffw met de bescherming van diersoorten tevens bescherming biedt aan het belang bij behoud van een goede kwaliteit van de directe leefomgeving van omwonenden". De ingeroepen normen uit de Ffw strekken tot bescherming van plant- en diersoorten. Het daadwerkelijke belang waarin reclamanten dreigen te worden geraakt als gevolg van dit besluit, is de bescherming van hun directe leefomgeving tegen negatieve milieugevolgen als gevolg van het in werking zijn van de, middels dit besluit te vergunnen, inrichting. Gelet op de ligging van de dichtstbijzijnde woningen van reclamanten op een afstand van hemelsbreed iets minder dan 300 meter van de op te richten inrichting en nog iets verder van de eventuele beschermde soorten, zijn wij van oordeel dat op die afstand de goede kwaliteit van de directe leefomgeving van reclamanten niet aan de orde is. Van de reclamanten die rechtspersonen zijn, kan uit de aan hun toevertrouwde belangen niet worden opgemaakt dat zij onder de door hun te behartigen belangen ook de belangen van de potentiële flora en fauna in de omgeving van de inrichting van Kuijpers tot hun doel hebben. Derhalve moet worden geoordeeld dat de Ffw kennelijk niet strekt tot bescherming van hun belangen. Artikel 8:69a van de Awb staat in zoverre dan ook aan een mogelijke vernietiging van het bestreden besluit in de weg.

Geur

Overwegingen

Het bevreemdt ons dat reclamanten stellen dat er sprake zou zijn van slecht leefklimaat en werkklimaat in de omgeving van de inrichting. De door ons in dit besluit opgenomen geurnormering voor de gehele inrichting betreft immers $2,7 \text{ ou}_E/\text{m}^3$. Deze normering vertegenwoordigt een goed tot redelijk goed leefklimaat volgens de door reclamanten aangehaalde tabel.

Reclamanten verwijten ons dat door het gebruik van het gewogen gemiddelde een te soepele norm wordt verkregen voor de slachterij en de BEC-activiteiten binnen de inrichting Kuijpers. De inrichting Kuijpers is een korte keten pluimveehouderij met slachterij en BEC. Er is sprake van diverse geurbronnen waarvoor verschillende normen gelden. Bij de aanvraag om vergunning is een uitgebreid geuronderzoek gevoegd. Bij onze afwegingen voor geur hebben we eerst de geurbelasting van de individuele bedrijfsonderdelen getoetst aan de hiervoor geldende normen (zie paragraaf 4.8). Uit de toetsing blijkt dat elk individueel bedrijfsonderdeel voldoet. Omdat het echter één inrichting betreft als bedoeld in de Wet milieubeheer is in deze vergunning ook de geurbelasting van de gehele inrichting getoetst. Omdat binnen de inrichting Kuijpers verschillende geurbronnen zijn waarvoor verschillende normen gelden, is voor de toetsing van de cumulatieve geureffecten gebruik gemaakt van een gemiddelde gewogen geurnorm. Op deze manier wordt naar onze mening een gedegen en bovendien in de praktijk handhaafbaar toetsingskader verkregen voor de geurbelasting als gevolg van de gehele inrichting.

In tegenstelling tot hetgeen wij lezen in de zienswijzen worden de luchtwassers die ten behoeve van het reinigen van de lucht uit de dierenverblijven worden geïnstalleerd, niet gebruikt voor het reinigen van lucht afkomstig van de mestverwerking en/of de slachterij.

De luchtwassers ten behoeve van de diervverblijven moeten voldoen aan hetgeen hiervoor is opgenomen in het rechtstreeks werkende Activiteitenbesluit. In deze vergunning zijn hiervoor derhalve geen voorschriften opgenomen.

Voor de drietraps luchtwassers LW1 en LW2 die worden gebruikt voor het reinigen van de lucht van de slachterij en de BEC, zijn in deze vergunning voorschriften opgenomen ten aanzien van rendement, onderhoud en inspectie. Deze luchtwassers moeten een geurverwijderingsrendement hebben van 95%, zoals ook is aangevraagd.

Directe ammoniakschade

Overwegingen

Uit jurisprudentie volgt dat het kader voor de beoordeling van directe ammoniakschade nog steeds wordt gevormd door het rapport "Stallucht en planten 1981". Bij de beoordeling van de directe ammoniakschade hebben wij genoemd rapport als uitgangspunt genomen. Rozen worden in het rapport niet genoemd als voor ammoniak gevoelige of minder gevoelige gewassen. Verder zijn de in het rapport gestelde afstandseisen onafhankelijk van de bedrijfsgrootte.

Uit diverse uitspraken van de ABRS (o.a. 201010621/1/M2 van 24 augustus 2011, 201003564/1/T1/M2 van 16 februari 2011) volgt dat indien gewassen niet worden genoemd in het betreffende rapport deze geen bescherming behoeven tegen directe ammoniakschade.

Fijnstof

Overwegingen

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag moet nagegaan worden of de activiteiten binnen de inrichting gevolgen kunnen hebben voor de luchtkwaliteit. Op basis van Hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer dienen bestuursorganen bij de uitoefening van haar bevoegdheden de grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes (fijnstof of PM₁₀), lood, koolmonoxide en benzeen in acht te nemen. In de luchtkwaliteitsberekeningen zijn alle fijnstofbronnen meegenomen. Voor de inrichting van Kuijpers is de bijdrage van de veehouderij, de BEC en de bijdrage van het verkeer van en naar de inrichting van belang voor de luchtkwaliteit. De luchtwassers van de stallen hebben voor fijnstof een reductierendement van 35 %. Deze reductie maakt onderdeel uit van de modellering welke is gebruikt om de luchtkwaliteit in kaart te brengen. Met een rendement van 35% voor fijnstof wordt er buiten de inrichting op de daartoe wettelijk bepaalde plekken voldaan aan de grenswaarden uit de Wet luchtkwaliteit. Reclamanten voeren geen concrete gronden aan waarom de gebruikte modellering niet juist zou zijn. Bij afwezigheid daarvan moet worden uitgegaan van de juistheid van de modellering.

Overeenkomstig de Regeling beoordeling luchtkwaliteit wordt getoetst op die plaatsen waar een significante blootstelling van mensen plaatsvindt. Het gaat dan om een blootstellingsperiode die in vergelijking met de middelingstijd van de grenswaarde (jaar, etmaal, dag) significant is. Verder is expliciet aangegeven dat geen beoordeling plaatsvindt van de luchtkwaliteit:

- op plaatsen waar het publiek geen toegang heeft en waar geen bewoning is. In het geval van akkerland is er sprake van niet toegankelijk gebied;
- op bedrijfsterreinen of terreinen van industriële inrichtingen. Uitzondering: publiek toegankelijke plaatsen, deze worden wel beoordeeld (hierbij speelt het eerder genoemde blootstellingscriterium een rol). Toetsing vindt plaats vanaf de grens van de inrichting op een punt dat representatief is voor de luchtkwaliteit in een gebied van minimaal 250 bij 250 meter, gelegen langs de grens van het terrein van de inrichting;
- op de rijbaan van wegen en op de middenberm tenzij voetgangers normaliter toegang hebben tot de middenberm.

Op alle relevante plaatsen heeft een beoordeling van de luchtkwaliteit plaatsgevonden. Geconcludeerd wordt dat op alle punten wordt voldaan aan de Wet luchtkwaliteit en er geen reden is om de vergunning op grond van luchtkwaliteit te weigeren.

Geluid

Overwegingen

Het MER, de volledige aanvraag van 9 januari 2014 en de aanvullingen op de aanvraag van 25 april 2014 en 6 juni 2014 hebben tezamen met het ontwerpbesluit ter inzage gelegen. Reclamanten suggereren dat dit niet zo is, doch concrete bewijzen hiertoe worden door hen niet overlegd.

Al deze stukken, dus ook het akoestisch rapport van 25 april 2014, zijn door ons beoordeeld voor het opstellen van de vergunning. In hoofdstuk 1 in de opsomming onder nummer 3 staat vermeld welke stukken deel uit maken van dit besluit. Het akoestisch rapport evenals de metingen van het referentieniveau van het omgevingsgeluid maken inderdaad geen onderdeel uit van dit besluit. Of een document onderdeel uitmaakt van de beschikking is een keuze van het bevoegd gezag en is geen wettelijke verplichting. Gebruikelijk is om niet standaard de gehele aanvraag deel uit te laten maken van een vergunning. De aanvraag wordt enkel gebruikt voor het opstellen van de vergunning. De vergunning zelf schept het kader rondom de activiteiten welke binnen de inrichting mogen plaatsvinden. Waarbij uiteraard de grondslag van de aanvraag niet zal mogen worden verlaten.

Reclamanten stellen dat zij hierdoor enkel worden beschermd door de voorschriften en dat dit onaanvaardbaar is. Waarom dit onaanvaardbaar zou zijn wordt niet nader gemotiveerd.

Reclamanten worden geenszins in hun belangen geschaad door het buiten de vergunning laten van het akoestisch rapport. Het zijn immers de vergunningsvoorschriften waarop de vergunning zal worden gehandhaafd. Het akoestisch rapport dient enkel ter onderbouwing van de geluidemissie ten gevolge van de inrichting. Door het (op onderdelen gedetailleerde) akoestische rapport buiten de vergunning te laten, wordt slechts rechtszekerheid gecreëerd voor reclamanten, daar het voor hen des te duidelijker is wat er van aanvrager wordt verlangd, namelijk het voldoen aan voorschrift 8.2 en 8.3.

Voor het overgrote merendeel van de inrichtingen in Nederland gelden overigens rechtstreeks werkende akoestische voorschriften uit het Activiteitenbesluit. Vaak is hiertoe wel een akoestisch rapport door de melder opgesteld, doch dit slechts om aan te tonen dat er aan die akoestische voorwaarden of eventuele maatwerkvoorschriften kan worden voldaan. Vervolgens kan er slechts op de voorschriften worden gehandhaafd. In lijn met het betoog van reclamanten zou deze door de wetgever beoogde situatie onaanvaardbaar zijn.

Vanwege de aanwezigheid van andere bedrijven in de directe omgeving van de inrichting en de nabijheid van de A73 is onderzoek gedaan naar het referentieniveau van het omgevingsgeluid. De resultaten van het onderzoek zijn vastgelegd in het rapport met kenmerk G10015JV "Referentieniveau geluid omgeving Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) Grubbenvorst van mei 2010". Dit rapport heeft samen met de overige ter zake doende stukken ter inzage gelegen.

Zonder dit concreet te motiveren, zijn reclamanten van mening dat de bepaling van het omgevingsgeluid alsmede de representativiteit van de geluidbeoordeling niet correct zouden zijn. Wij hebben geen redenen om te twifelen aan de resultaten. De geluidmetingen ten aanzien van het omgevingsgeluidniveau zijn uitgevoerd conform de van toepassing zijnde richtlijn de IL-HR-15-01 en is de geluidemissie bepaald ten gevolge van het verkeer. Daarnaast hebben wij tot dusver niet kunnen constateren dat er ten aanzien van de uitgangspunten wijzigingen zijn opgetreden.

Er wordt gesproken over richtwaarden, echter deze hebben geen formeel juridische status en geven slechts een inzicht van het omgevingsgeluidniveau in bepaalde gebieden. Factoren als bijvoorbeeld het verkeer kunnen het omgevingsgeluidniveau boven deze richtwaarden laten stijgen en daarmee kan het omgevingsgeluid in onderhavig gebied hoger zijn dan de genoemde richtwaarden. Bij afwezigheid van concrete gronden, moeten de juistheid en representativiteit van de genoemde deskundigenonderzoeken het uitgangspunt zijn. Dat er bepaalde geluidbronnen niet correct zouden zijn gemodelleerd, wordt evenmin inhoudelijk gemotiveerd.

Tot slot willen wij er in dit verband op wijzen dat het betreffende rapport niet is gebruikt bij de beoordeling van de geluidbelasting als gevolg van de inrichting Kuijpers. Bij de toetsing van de geluidbelasting van de inrichting Kuijpers is in eerste instantie getoetst aan de voor de omgeving geldende richtwaarde uit de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening 40/35/30 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Uit de toetsing blijkt (zie paragraaf 4.7 van de considerans) dat voor het langtijdgemiddeld geluidniveau bij alle woningen wordt voldaan aan de richtwaarde. Het referentieniveau is derhalve niet gebruikt voor de beoordeling van de geluidemissie van de inrichting Kuijpers.

In voorschrift 8.4 wordt aanvrager verplicht om binnen 6 maanden na het volledig in gebruik hebben van de inrichting d.m.v. een akoestisch onderzoek aan te tonen dat er wordt voldaan aan geluidvoorschriften 8.2 en 8.3. Het bij de aanvraag gevoegde akoestische rapport is een prognoserapport. Na realisatie zullen de relevante geluidbronnen gemeten moeten worden. Indien niet kan worden voldaan aan de geluidnormen, zullen (aanvullende) akoestische maatregelen of voorzieningen getroffen moeten worden.

Het betreft hier een gebruikelijk en uit jurisprudentie blijkend bestendig voorschrift. Zodra de vergunning onherroepelijk wordt zijn de geluidnormen genoemd in voorschrift 8.2 en 8.3 van kracht en dient de vergunninghouder hieraan onverminderd te voldoen. De bescherming van omwonenden, is ten aanzien van het aspect geluid, te alle tijde verzekerd.

Water

Overwegingen

Wij zijn genoodzaakt te beslissen op de aanvraag zoals is ingediend. Onnodig ingrijpen in de aangevraagde bedrijfsvoering is ons niet toegestaan, tenzij dit zou zijn om de best beschikbare technieken te kunnen afdwingen. Dit laatste is echter niet aan de orde, daar de aangevraagde activiteiten voldoen aan de in aanmerking komende best beschikbare technieken.

Het aangevraagde waterverbruik is inherent aan de aard en de omvang van de aangevraagde activiteiten. Het opgepompte grondwater en het drinkwater wordt volledig gebruikt als drinkwater voor de kippen en waar het nodig is in de slachterij. Voor alle andere watergebruikende processen zoals de (stal)reiniging, de compostering, de luchtwassers en de koeling wordt gereinigd proceswater gebruikt. Hiervoor wordt jaarlijks 124.844 m³ proceswater gereinigd in de eigen afvalwaterzuiveringsinstallatie. Verdere optimalisatie is op dit moment niet aan de orde.

Eventuele verdroging als gevolg van het onttrekken van grondwater is een aspect dat wordt beschouwd in de te verlenen ontheffing in het kader van de grondwaterwet.

Dat er grote delen van de inrichting bestaan uit verharde oppervlakten is inherent aan de omvang van de inrichting en een aspect dat niet aan ons ter beoordeling is. Het niet verontreinigde hemelwater van daken en verhardingen wordt naar een speciaal daartoe aangelegde infiltratievoorziening geleid dan wel geïnfiltreerd in de onderliggende bodem (waardoor de gevreesde verdroging overigens wordt tegen gegaan). Dat dit gebrekkig zou zijn, wordt verder niet inhoudelijk beargumenteerd.

Reclamanten miskennen dat er vanuit de vergisting en slachterij geen afvalwater wordt geloosd. Alleen het huishoudelijk afvalwater van douches en toiletten wordt geloosd op de gemeentelijke riolering. Al het overige afvalwater wordt binnen de inrichting gereinigd en hergebruikt. Waarom de gevolgen van deze waterlozing, welke overigens onder rechtstreeks werkende regels valt, onvoldoende is gereguleerd, wordt niet beargumenteerd.

Luchtwassers en dimensionering

Overwegingen

Ook hier betwisten reclamanten de aangevraagde en vergunde technieken voor wat betreft de luchtwassing zonder concreet aan te geven welke gebreken er dan zouden kleven aan de aangevraagde en vergunde technieken. Er zijn luchtwassers aangevraagd en vergund met bijbehorende systeembeschrijvingen. Indien deze onder de in de systeembeschrijving beschreven procescondities worden bedreven, bestaat er geen reden te twifelen aan de effectiviteit van de aangevraagde technieken. Hetgeen reclamanten stellen over het in de praktijk niet voldoen van luchtwassers betreft een aspect dat in dit besluit geen afweging kan vinden. Het betreft een handavingsaspect dat in zijn algemeenheid geldt, indien er niet wordt voldaan aan de in de vergunning gestelde eisen.

Waarom er specifiek binnen de onderhavig te vergunnen inrichting sprake is van beperkt vertrouwen in het functioneren van de luchtwassers, de deugdelijkheid van de dimensionering wordt betwijfeld en de voorschriften om een juiste werking en controle daarop te waarborgen onvoldoende zeker zijn, wordt niet gemotiveerd. Bij gebrek aan motivering kunnen wij niet concreter ingaan op deze zienswijze. Reclamanten miskennen overigens dat alle voorschriften ter waarborging van de werking van luchtwassers en huisvestingssystemen voor het veehouderijdeel volledig zijn gereguleerd in het Activiteitenbesluit. Het is ons niet toegestaan om hier nog zelf voorwaarden aan te verbinden. In zoverre ontbeert de zienswijze van reclamanten elke grondslag.

Covergisting

Overwegingen

Reclamanten uiten hun vrees en zorgen, zonder daadwerkelijk concreet te motiveren waarom daar binnen de onderhavig te vergunnen inrichting aanleiding toe zou bestaan.

Zoals duidelijk blijkt uit de balansen in hoofdstuk 8 van de aanvraag wordt het slachtafval niet gezamenlijk met andere co-producten en/of mest vergist in dezelfde vergistingsinstallatie. Slachtafval wordt namelijk gescheiden gehouden van overige stoffen en in een aparte vergistingsinstallatie vergist. Het slachtafval (enkel afkomstig van de eigen slachterij) komt niet in aanraking met de buitenlucht. Het komt in pandig vrij en wordt ook volledig in pandig als verpompbare fractie via een (ondergronds) leidingenwerk verpompt, eerst naar een sterilisator en vervolgens naar de vergistingsinstallatie. De na vergisting overblijvende dikke fractie wordt opgeslagen in een silo en afgevoerd naar een destructiebedrijf. Ook hier betreft het een volledig gesloten proces waarbij enig contact met de buitenlucht niet aan de orde is. Van gevreesde risico's is derhalve geen sprake.

Binnen de covergistingsinstallatie worden conform de Handreiking covergisting van mest, coproducten tezamen met minimaal 50% mest vergist om uiteindelijk digestaat vrij te laten komen dat als meststof kan worden afgezet. Zoals aangevraagd en vastgelegd in vergunningsvoorschrift 5.10 betreft het hier enkel G2 restproducten uit de graanverwerkende industrie. Of deze coproducten in voldoende mate beschikbaar zijn is niet onze verantwoordelijkheid maar de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder. Er is voldoende vergistingsmateriaal aangevraagd en vergund. Dat in het verleden op andere locaties niet vergunde stoffen zijn vergist met alle gevolgen van dien doet hier niet aan af. Middels dit besluit is helder ingekaderd welke stoffen in de vergister mogen worden verwerkt, namelijk mest en G2 restproducten uit de graanverwerkende industrie. In een vergunning kan, anders dan reclamanten kennelijk menen, niets worden opgenomen over niet aangevraagde activiteiten. Het vergisten van niet vergunde stoffen is een handhavingsaspect dat buiten deze procedure valt.

Bijlage 8 en 15 van de aanvraag (onderdeel van de vergunning) bieden samen met de vergunningsvoorschriften in voldoende mate bescherming tegen negatieve gevolgen voor het milieu ten gevolge van het covergisten van mest. Vastgelegd is welke stoffen in welke hoeveelheden jaarlijks mogen worden vergist waardoor de mengverhouding vastligt.

De meststoffenwet en de uitvoeringsregeling daarvan zien bovendien toe op het gebruik van digestaat als meststof. Er is daarmee te allen tijde een deugdelijke controle gegarandeerd. Via de verplicht bij te houden meststoffenboekhouding en afvalstoffenregistratie is te allen tijde controle op mengverhouding mogelijk. Afvoer van digestaat moet bovendien bemonsterd en gewogen worden op samenstelling, waarmee het mestgehalte van minimaal 50% in de covergiste mest te controleren is.

Het slachtafvalwater wordt via een biologische waterzuiveringsproces gereinigd tot schoon water dat wordt hergebruikt voor de reiniging van de slachterij en in de luchtwassers van de dierenverblijven. Het proces is uitvoerig beschreven in de aanvraag (o.a. bijlage 8, 17 en 29).

Het overige afvalwater wordt verwerkt in de BEC waarbij via scheiding, ultrafiltratie en omgekeerde osmose een nutriëntenconcentraat wordt teruggewonnen. Ook dit proces is uitvoerig beschreven in de aanvraag (o.a. bijlage 8 en 29). Het concentraat wordt als groene meststroom per as afgevoerd uit de inrichting. Wat er met dit nutriëntenconcentraat buiten de inrichting gebeurt is niet relevant voor dit besluit. Andere regelgeving zal toezien op het transport en verwerking van de nutriënten.

Afvalverwerking

Overwegingen

Reeds hierboven is afgewogen dat er is aangevraagd, overwogen en op basis daarvan vergund om minimaal 50 gewichtsprocent mest te vergisten samen met coproducten (van Bijlage Aa van de uitvoeringsregeling Meststoffenwet). Hierbij is gegarandeerd dat het vrijkomende digestaat als meststof is af te zetten. Afweging/beoordeling van een andere afzetmogelijkheid is niet aan de rode.

De afvalstoffen welke worden geaccepteerd en worden bewerkt door middel van covergisting betreffen slechts één afvalstroom, namelijk G2 afvalstoffen die vrijkomen in de graanverwerkende industrie, zoals tarwegries, -vezel, -kiemen –gist etc. Het betreft hier een niet gevaarlijke niet risicovolle afvalstroom. In bijlage 15 van de aanvraag is een acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) alsmede een administratieve organisatie en interne controle protocol (AO/IC) gevoegd. Voor een enkele afvalstroom als onderhavige is de beschreven procedure, mede rekening houdend met de vrijheden die het LAP 2 biedt aan aanvragers en aan het bevoegd gezag bij het beoordelen van een aanvraag op acceptatiegebied, eerder te uitgebreid dan te beperkt. Reclamanten geven niet aan waarom bij de vergunningsaanvraag een A&V-beleid is gevoegd dat onvoldoende beschrijvend zou zijn.

In voorschrift 5.7 is op basis van een verplichting uit LAP 2 (hoofdstuk 17.3 beleidskader LAP 2) de maximale opslagtermijn opgenomen voor afvalstoffen welke nuttig worden toegepast. Alle binnen de inrichting te accepteren afvalstoffen, zoals genoemd in voorschrift 5.10, zijn nuttig toepasbaar en moeten conform de desbetreffende sectorplannen uit het LAP nuttig worden toegepast. Het voorschrift is dan ook terecht opgenomen en het geven van een overzicht van afvalstoffen is dan ook niet noodzakelijk.

Mestoverschot, dierrechten

Overwegingen

Aspecten inzake de te werven dierrechten moeten worden beschouwd in het kader van de Meststoffenwet. Een omgevingsvergunning biedt hier geen ruimte toe.

Slachtbedrijf

Overwegingen

In de aanvraag is voldoende informatie over de slachterij opgenomen voor een goede afweging. In bijlage 6 van de aanvraag is een uitvoerige beschrijving van de diverse onderdelen van het slachtproces opgenomen en in bijlage 8 zijn de bijbehorende cijfers gepresenteerd. Of de slachterij economisch rendabel is, is geen toetsingskader voor de omgevingsvergunning. Geurhinder als gevolg van de activiteiten van de slachterij is niet te verwachten. Alle lucht wordt naar een drietrapsluchtwasser geleid met een geurverwijderingsrendement van 95% en pas daarna geëmitteerd op de buitenlucht. Voor deze luchtwasser zijn in de vergunning voorschriften opgenomen ten aanzien van rendement, onderhoud en inspectie.

Zorgvuldigheid besluit

Overwegingen

Hetgeen reclamant beweert is naar onze mening onjuist. De inhoudsopgave van het ontwerpbesluit zoals gepubliceerd op de website van de provincie Limburg en zoals verzonden naar de aanvrager en overige geadresseerden is voorzien van de juiste paginaverwijzingen.

Deugdelijke aanvraag

Overwegingen

De aanvraag om vergunning betreft alleen het aspect milieu. De projectkosten zijn voor de procedure niet van belang omdat geen leges berekend hoeven te worden. Dat deze niet zijn ingevuld doet niets af aan de deugdelijkheid van de aanvraag.

Tot slot

Overwegingen

De opmerking van reclamant over de positie van Knowhouse is niet relevant voor de huidige vergunningprocedure.

Aankondiging aanvulling op zienswijzen

Overwegingen

Hoewel aangekondigd zijn er bij ons geen aanvullingen binnengekomen op de hierboven behandelde zienswijzen van dhr. Wösten namens diverse omwonenden.

Overwegingen tot slot

Wij hebben, ondanks dat wij vertegenwoordiger van reclamanten daartoe in de gelegenheid hebben gesteld, van een aantal personen geen bewijs (handtekening) ontvangen waaruit blijkt dat zij de heer mr. Wösten gemachtigd hebben om namens hen in zienswijzen in te dienen tegen het ontwerp van dit besluit. Het betreft de volgende personen:

- J.M.J. Brutsaert, Horsterweg 35, 5971 ND te Grubbenvorst;
- P.J. Geerlings, Witveldweg 17, 5971 NS te Grubbenvorst;
- C.J. van der Zalm, Lavendelheide 14, 5971 GE te Grubbenvorst;
- P.J.M. Beerskens, Prof. Linssenlaan 1, 5971 CJ te Grubbenvorst;
- N. Hendrix, Kloosterstraat 78, 5971 BD te Grubbenvorst;
- A. Teeuwen, Meerlosebaan 1c, 5971 NW te Grubbenvorst.

Verder hebben wij geconstateerd dat reclamanten welke niet aan de Witveldweg in Grubbenvorst wonen, op meer dan 1,9 kilometer afstand tot de inrichting van Kuijpers zijn gehuisvest. Op een dergelijke afstand is de aanwezigheid van de inrichting niet merkbaar. Eventueel in te stellen beroep door reclamanten genoemd op pagina 67 en die niet aan de Witveldweg wonen, moet dan ook vanwege gebrek aan belang niet ontvankelijk worden verklaard.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de aangevoerde zienswijzegronden door de heer Wösten in naam van omwonenden zeer algemeen geformuleerd zijn. Namens reclamanten worden er steeds vrees en zorgen geuit, zonder daadwerkelijk concreet te motiveren waarom daar binnen de onderhavige vergunning inrichting voor een specifiek milieucompartiment aanleiding toe zou bestaan. Verweerders hebben voldoende tijd gehad om inhoudelijke gronden aan te voeren waarbij ze concreet kunnen aangeven om welke redenen ze zich niet met ons ontwerpbesluit kunnen verenigen.

6.3 Zienswijzen dhr. Wösten namens Wakker Dier, Vereniging Leefmilieu en Coöperatie Mobilisation for the Environment

Middels fax van 18 augustus 2014 en brief van 18 augustus 2014, ingekomen 21 augustus 2014, zijn zienswijzen ontvangen van dhr. mr. Wösten namens Wakker Dier te Amsterdam, Coöperatie Mobilisation for the Environment te Nijmegen en Vereniging Leefmilieu te Nijmegen. Omdat wij de zienswijzen in eerste instantie alleen per fax hadden ontvangen en de machtigingen niet waren toegevoegd is dhr. Wösten, per brief van 21 augustus 2014, in de gelegenheid gesteld dit te herstellen. Per brief van 18 augustus 2014, ingekomen 28 augustus 2014 heeft dhr. Wösten ons de zienswijzen inclusief de machtigingen per post toegestuurd.

Hierbij merken wij op dat de toegestuurde machtigingen van Vereniging Leefmilieu en Coöperatie Mobilisation for the Environment alleen betrekking hebben op veehouderijactiviteiten. De zienswijze gronden van deze reclamanten hebben echter ook betrekking op andere aspecten dan puur de veehouderij. Feitelijk is hiervoor geen machtiging verleend. Voor zover de ingebrachte zienswijzen op andere onderwerpen betrekking hebben, komen deze niet voor rekening van beide verenigingen en zullen deze van ontvankelijk beroep zijn uitgesloten.

Verder is de bijgevoegde machtiging van Wakker Dier niet juist. Wakker Dier machtigt dhr. Wösten om op te treden tegen vergunningaanvragen ten name van Heideveld Beheer B.V., Laagheide 9 te Grubbenvorst. Een machtiging voor de inrichting Kuipers onroerend goed B.V. is niet toegevoegd.

Wakker Dier heeft dan ook formeel geen zienswijzen ingediend en is daarmee uitgesloten van ontvankelijk beroep. Indien de heer Wösten de zienswijzen op eigen titel indient, bij afwezigheid van een deugdelijke machtiging, dienen we vast te stellen dat hij ver buiten de invloedssfeer van de inrichting woont en zich verder ook niet als belanghebbende onderscheidt van anderen die op geruime afstand van de inrichting wonen, waardoor de op 18 augustus 2014 ingediende zienswijzen van ontvankelijk beroep zijn uitgesloten.

Per mail en fax van 28 augustus 2014 en brief van 28 augustus 2014, ingekomen 1 september 2014 heeft dhr. Wösten de zienswijzen aangevuld.

A Zienswijzen

De zienswijzen zijn identiek aan de zienswijzen van dhr. Wösten namens diverse omwonenden. Voor onze overwegingen verwijzen wij naar paragraaf 6.2.

B Zienswijzen aanvulling

Door dhr. Wösten zijn de zienswijzen buiten de wettelijke termijn van 6 weken uit artikel 3:16 van de Awb aangevuld.

Nadere aanvulling zienswijzen

Overweging

Reclamant vindt dat wij correspondentie per fax niet mogen weigeren. De provincie Limburg heeft echter de elektronische weg (email en fax) niet opengesteld. Wij hebben reclamant hiervan tijdig op de hoogte gesteld en in de gelegenheid gesteld dit te herstellen.

Reclamant vindt verder dat wij aanvullingen op de zienswijzen buiten de wettelijke termijn van 6 weken uit artikel 3:16 van de Awb moeten accepteren. Wij kunnen reclamant in deze stelling niet volgen. Hij is binnen de daarvoor staande wettelijke termijn in staat geweest om tijdig zienswijzen in te dienen. Indien wij het hem desondanks toe zouden staan om nog buiten de termijn aanvullende zienswijzen in te dienen, wordt het rechtszekerheidsbeginsel met voeten getreden. Er moet immers na de daarvoor geldende zienswijzetermijn zekerheid bestaan of er wel of geen zienswijzen zijn binnengekomen.

Onjuiste dimensionering luchtwassers en gevolgen voor de verspreidingsberekening

Overweging

Reclamant stelt dat de minimaal noodzakelijke luchtcapaciteit onvoldoende verifieerbaar is. Dit is onjuist. In bijlage 3 van de aanvraag zijn de dimensioneringsplannen opgenomen evenals een toelichting op de benodigde ventilatiecapaciteit voor de ouderdieren en de vleeskuikens. Per ongeluk maakt deze bijlage geen onderdeel uit van de vergunning. Dit is in dit definitieve besluit ambtshalve hersteld.

Geluid

Overweging beoordelingshoogte

In de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening wordt een meethoogte van 1,5 meter voor de dagperiode en 5 meter voor de avond- en nachtperiode genoemd. Voor geluidimmissies van bedrijven op een niet gezoneerd industrieterrein wordt tevens gesteld dat er geen eenduidige beoordelingshoogte geldt. Men adviseert om per geval te bezien op welke hoogte de geluidhinder wordt ondervonden, waar de te beschermen verblijfsruimte(n) zijn gelegen en welke betreffende etmaalperiode van toepassing is voor de beoordeling. Waarbij wordt opgemerkt dat vanuit de jurisprudentie is afgeleid dat voor mensen die eventueel 's-nachts werken gedurende de dagperiode geen strengere normen voor het bedrijf moeten gelden.

Verder dienen de normeringen handhaafbaar te zijn. Het meten en beoordelen van geluidimmissies (op beoordelingspunten) vindt plaats conform de Handleiding meten en rekenen industrielawaai, kortweg HMRI'99. Ten aanzien van de keuze van de meethoogte (locatie) stelt de HMRI'99 (par. 3.6.1) ten aanzien van dat de meethoogte (h_m) voldaan dient te worden aan de volgende criteria:

- * afstand immissiepunt $r_1 < 50$ meter: $\geq 1,5$ meter
- * afstand immissiepunt $50 \text{ meter} < r_1 \leq 150$ meter: $\geq 5,0$ meter

Het bevoegd gezag dient handhaafbare vergunningen af te geven. Indien de geluidimmissie zou moeten worden vastgesteld dient de meethoogte te voldoen aan voornoemde criteria uit de HMRI'99.

De vergunningpunten (beoordelingspunten) van gevoelige objecten zijn gelegen op een afstand van 50 meter of meer. Mede gezien dit feit en het feit dat de handreiking industrielawaai en vergunningverlening in onderhavige gevallen dit adviseert, is voor de beoordelingshoogte in deze vergunning 5 meter aangehouden. Omdat de zienswijze niet verder is onderbouwd blijven wij bij ons standpunt dat een beoordelingshoogte van 5 meter recht doet aan de situatie ter plaatse.

Overweging voorschrift 8.4

In voorschrift 8.4 wordt aanvrager verplicht om binnen 6 maanden na het volledig in gebruik hebben van de inrichting d.m.v. een akoestisch onderzoek aan te tonen dat er voldaan wordt aan geluidvoorschriften 8.2 en 8.3. Het bij de aanvraag gevoegde akoestische rapport is een prognoserapport. Na realisatie zullen de relevante geluidbronnen gemeten moeten worden. Indien niet kan worden voldaan aan de geluidnormen, zullen (aanvullende) akoestische maatregelen of voorzieningen getroffen moeten worden. Het betreft hier een gebruikelijk en uit jurisprudentie blijkend bestendig voorschrift. Zodra de vergunning onherroepelijk wordt zijn de geluidnormen genoemd in voorschrift 8.2 en 8.3 van kracht en dient de vergunninghouder hieraan onverminderd te voldoen. De bescherming van omwonenden, is ten aanzien van het aspect geluid, te alle tijde verzekerd.

Voorschriften

Overweging

Hetgeen reclamanten overwegen ten aanzien van de voorschriften 1.2 en 1.4 is niet juist. Het terrein afsluiten voor onbevoegden betekent niet automatisch dat hulpdiensten geen toegang hebben tot de inrichting. Nagenoeg alle bedrijven zijn in elk geval 's avonds en 's nachts afgesloten. De hulpdiensten kunnen altijd binnen. Hiervoor zijn velerlei systemen beschikbaar zoals sleutelkastjes e.d.

Uit de zienswijze volgt niet waarom voorschrift 6.1 rechtsonzeker zou zijn. Informatieblad E11 (BBT) vereist dat nieuwe stallen worden voorzien van natuurlijke daglichtintreding. Het informatieblad meldt dat kan worden bespaard op verlichtingsenergie door zo goed mogelijk gebruik te maken van daglichttoetreding in de stal. Bij het ontwerp van de stallen dienen voldoende ramen te worden geplaatst en/of een lichtkoepel te worden geïnstalleerd als lichtbron in plaats van elektrische verlichting. De lichtplaten op het dak dienen schoon te zijn, evenals witte reflecterende binnenmuren. In de zomer dienen lichtplaten eventueel te worden afgedekt in verband met opwarming van de ruimten en het beperken van ventilatie energie. Dit is vastgelegd in een voorschrift.

Voorschrift 9.2 is niet ongewis. Controle op naleving is vastgelegd in voorschrift 9.3. Abusievelijk is in het ontwerpbesluit in voorschrift 9.3 een foutieve verwijzing opgenomen. Dit is ambtshalve hersteld in het definitieve besluit.

Voorschrift 9.5 staat niet op zichzelf. De voorschriften 9.5 tot en met 9.13 hebben betrekking op de werking, onderhoud en inspectie van de luchtwassers LW1 en LW2. Hierin is ook opgenomen dat bepaalde zaken door deskundigen moeten worden uitgevoerd.

6.4 Zienswijzen Boels Zanders namens Vereniging Behoud de Parel en diverse omwonenden

Middels fax van 18 augustus 2014 en brief van 18 augustus 2014, ingekomen 20 augustus 2014, zijn onder aanvulling van een motivering zienswijzen ontvangen van Boels Zanders Advocaten namens Vereniging Behoud de Parel en diverse omwonenden (zie onderstaande tabel).

Naam	Straat	Postcode	Plaats
Vereniging Behoud de Parel	Winterheide 3	5971 GD	Grubbenvorst
P.Th.J. Schreurs	Bisweide 62	5971 AZ	Grubbenvorst
P.J.J.M. Geurts	Blauwververstraat 77	5961 KH	Horst
A.G.M. Strous	Molenveld 12	5971 CN	Grubbenvorst
J.M.F. Obers	Schoolstraat 4	5971 BH	Grubbenvorst
F.P. Hoek	Meerlosebaan 22	5971 NW	Grubbenvorst
J.G.L. Kurstjens*	Meerlosebaan 7	5971 NW	Grubbenvorst
P.J.H. van Rengs	Meerlosebaan 16	5971 NW	Grubbenvorst
P. van Raak	Burg. Cremersstraat 9	5971 VB	Grubbenvorst
P.A.A.M. Aerdt-Geurts en B. Aerdt	Losbaan 31	5971 PA	Grubbenvorst
E. Vullings	Losbaan 44	5973 RL	Lottum
J.P.A. Litjens	Horsterweg 47c	5971 ND	Grubbenvorst

* onze brieven aan J.G.L. Kurstjens hebben wij retour ontvangen omdat de heer Kurstjens in 2012 is overleden. Iemand die niet meer in leven is, kan onmogelijk nog belang hebben bij het nemen van dit besluit en is daarom uitgezonderd van ontvankelijk beroep.

In deze brief verzoekt Boels Zanders om een termijn van twee weken te verkrijgen om de zienswijzen nader te motiveren. Per brief van 21 augustus 2014 hebben wij Boels Zanders in de gelegenheid gesteld om ons uiterlijk op 5 september 2014 van inhoudelijke gronden te voorzien.

Middels fax van 3 september 2014 en brief van 3 september 2014, ingekomen 8 september 2014 heeft Boels Zanders de eerder ingediende zienswijzen nader gemotiveerd.

Wij moeten constateren dat met uitzondering van reclamant J.P.A. Litjens aan de Horsterweg 47c te Grubbenvorst, de overige reclamanten allen op een afstand van ruim 1,9 kilometer en verder van de inrichting af wonen. Op een dergelijke grote afstand zijn de milieugevolgen van de inrichting niet merkbaar. Aangezien met uitzondering van J.P.A. Litjens (bedrijfswoning behorend bij bedrijf Holland Potgrond BV) reclamanten dus buiten de invloedssfeer van de inrichting wonen, zijn deze uitgezonderd van een ontvankelijk beroep.

A Zienswijzen 18 augustus 2014

Cliënten vrezen gezondheidsschade, geurhinder en verslechtering van de luchtkwaliteit. Verder worden de beroepsgronden tegen de door de ABRS vernietigde oprichtingsvergunning met kenmerk 10/26185 opnieuw ingelast als zienswijze.

Overweging

Reclamanten benoemen slechts een ongemotiveerde vrees voor hinder. De gevreesde gezondheidsschade, geurhinder en verslechtering luchtkwaliteit worden niet toegelicht. Hierdoor kunnen wij niet concreet reageren op de zienswijze. De genoemde aspecten zijn alle afgewogen in de vergunning. De inrichting voldoet op alle punten aan BBT en wettelijke normen. Er zijn geen weigeringsgronden.

Verder worden door Boels Zanders de gronden die eerder door hen zijn aangevoerd in beroep tegen de door de ABRS vernietigde oprichtingsvergunning opnieuw als zienswijze ingebracht.

De eerder ingebrachte en nu zogenaamd ingelaste beroepsgronden worden door ons niet opnieuw afgewogen. Daartoe is allereerst een verweerschrift opgesteld waarin gemotiveerd op deze gronden is ingegaan. Dit kan hier ook als ingelast beschouwd worden. Reclamanten kunnen niet volstaan met het inlassen van beroepsgronden tegen een inmiddels vernietigde vergunning terwijl niet wordt ingegaan op onze weerlegging van die beroepsgronden. Wij verwijzen derhalve onverkort naar ons verweerschrift van 17 december 2012 (2012/62637). Aanvullend merken wij op dat de ingebrachte beroepsgronden betrekking hebben op een aanvraag die is ingetrokken door Kuijpers onroerend goed B.V. Het op basis van deze inmiddels ingetrokken aanvraag genomen ontwerpbesluit is bovendien vernietigd. De thans voorliggende vergunning heeft betrekking op een nieuwe aanvraag van 9 januari 2014 die op een aantal punten verschilt van de eerdere aanvraag. Bovendien zijn een aantal aspecten en onderzoeken uit de vernietigde vergunning, althans de aanvraag daartoe, achterhaald. Om die reden is het evenmin, zonder nadere motivering, mogelijk om daartegen 'oude' beroepsgronden die er inmiddels niet meer toe doen, in te lassen.

B Motivering zienswijzen 3 september 2014

Invoegen zienswijzen van dhr. Wösten

Overweging

Boels Zanders heeft de zienswijzen van dhr. Wösten toegevoegd als bijlage 1 en verzoekt om deze zienswijzen tevens als zienswijzen van zijn cliënten te beschouwen. Voor onze overwegingen ten aanzien van deze zienswijzen verwijzen wij naar paragraaf 6.2 van dit besluit.

Onlosmakelijke samenhang met ruimtelijke ordening

Overweging

Onze overwegingen met betrekking tot het niet meenemen van de aspect ruimtelijke ordening in deze vergunning zijn opgenomen in paragraaf 3.9 van de considerans. Zoals reeds is overwogen, haken er bij dit besluit geen toestemmingen in de ruimtelijke ordeningssfeer aan, daar deze toestemmingen reeds waren aangevraagd en verleend ten tijde van het aanvragen van onderhavige vergunning. Indien men reeds over bepaalde toestemmingen beschikt, worden deze logischerwijs in een nieuwe aanvraag niet opnieuw aangevraagd en kan de omgevingsvergunning voor het oprichten van de inrichting ook niet aanhaken bij een reeds aanwezige planologische toestemming daartoe.

Procedure

Overweging ter inzage legging

Het MER, de volledige aanvraag van 9 januari 2014 en de aanvullingen op de aanvraag van 25 april 2014 en 6 juni 2014 hebben tezamen met het ontwerpbesluit, het advies van het Waterschap en het rapport referentiemetingen geluid G.10015.JV ter inzage gelegen bij de gemeente Horst aan de Maas en in het gouvernement.

Uit serviceoogpunt zijn al deze stukken eveneens geplaatst op de website van de provincie Limburg: (http://www.limburg.nl/Beleid/Milieu/Vergunningen/Projecten/Nieuw_Gemengd_Bedrijf_Grubbenvorst/Omgevingsvergunning_Kuijpers_Onroerend_Goed_B_V)

Het in de zienswijzen genoemde lijstje van stukken betreft de documenten die naar onze mening deel uit maken het besluit. Dit laat onverlet dat alle stukken behorende bij de aanvraag, de aanvullingen op de aanvraag en het MER door ons zijn meegenomen in de besluitvorming.

Overweging adviezen

Het is niet gebruikelijk noch noodzakelijk om procedurecorrespondentie mee ter inzage te leggen dan wel op te sturen naar belanghebbenden. Om elke twijfel weg te nemen hebben wij, zoals gevraagd, de afschriften toegestuurd aan Boels Zanders (brief van 15 oktober 2014 met kenmerk 2014/56869).

Aanvraag

Overweging kadastrale aanduiding

In hoofdstuk 1 van het ontwerpbesluit is vermeld dat de inrichting wordt gevestigd aan de Witveldweg 35 in Grubbenvorst kadastraal bekend als gemeente Grubbenvorst, sectie L, nr. 351. Dit is een typefout. Uit bijlage 20 van de aanvraag blijkt dat de inrichting is gelegen op het kadastrale perceel gemeente Grubbenvorst, sectie L, nr. **361**. Dit perceel is nog steeds als zodanig bekend bij het kadaster en volledig eigendom van de gemeente Horst aan de Maas. De typefout is in het definitieve besluit hersteld.

Overweging eigendom

Een verzoek is slechts een aanvraag in de zin van de Awb als het gericht is op het nemen van een besluit, dat wil zeggen een op rechtsgevolg gerichte publiekrechtelijke beslissing van een bestuursorgaan. Volgens vaste rechtspraak zijn voor een antwoord op de vraag of een verzoek gericht is op het nemen van een besluit, de inhoud en strekking van het verzoek bepalend. In casu is het verzoek zeer helder en zijn er bovendien in de Mor specifieke vereisten aan gesteld. Het verzoek voldoet aan de vereisten uit de Mor en daarmee is derhalve sprake van een aanvraag die bovendien voldoende gegevens bevat om ze te kunnen beoordelen. Aanvrager is mogelijk geen eigenaar van bepaalde kadastrale percelen waarop de oprichting van de inrichting wordt verzocht, doch dit is in het geheel niet relevant. Het is wettelijk nergens verplicht gesteld dat een omgevingsvergunning voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting alleen maar door een eigenaar van de desbetreffende gronden waarop de inrichting wordt gevestigd, aangevraagd kan worden. Kuijpers Onroerend Goed BV is vergunningaanvrager en of Kuijpers nu eigenaar van de gronden is of niet, Kuijpers is voornemens een inrichting op te richten op deze gronden en deze ook daarna in werking te brengen. Kuijpers is daarmee ook als belanghebbende aan te merken.

De rechtbank is op 3 maart 2014 reeds van oordeel geweest dat Kuijpers en BEC belanghebbende zijn bij een beslissing op hun respectievelijke aanvragen om een bouwvergunning. Zij zijn immers aanvrager van de bouwvergunningen en de gedingstukken rechtvaardigen niet de conclusie dat niet aannemelijk is dat de bouwplannen nimmer kunnen worden verwezenlijkt. Het enkele feit dat de aanvragers op het moment van aankoop (nog) geen eigenaar zijn van de gronden waarop de bouwplannen zijn voorzien, leidt namelijk niet tot die conclusie (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 11 april 2012, zaaknummer 201107845/1/A1).

Overigens willen we er tot slot op wijzen dat in paragraaf 2 van bijlage 2 van de aanvraag staat vermeld dat de aanvrager Kuijpers onroerend goed B.V. de volledige zeggenschap heeft over de pluimveetak en de BEC een ook degene is die een koopovereenkomst heeft met de gemeente.

Overweging één inrichting

Onze overwegingen ten aanzien van dit aspect zijn uitvoerig weergegeven in paragraaf 2.3 van de considerans. Alle door reclamant genoemde aspecten zijn daar toegelicht.

Inmiddels heeft de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak (StAB) een advies (StAB-39520, 201402062/1/A4) uitgebracht over ingestelde beroepen tegen de door ons verleende Wm-vergunning aan Heideveld Beheer BV (onderdeel van NGB-concept). De StAB komt in paragraaf 2.3 van het advies ook tot de conclusie dat de aangevraagde inrichting van Heideveld niet één inrichting vormt samen met de toekomstige inrichting van Kuijpers.

Milieueffectrapportage

Overweging

Het maakt niet uit of er één of twee milieueffectrapportages zijn opgesteld voor twee inrichtingen, als de inhoud van het MER die beide inrichtingen maar goed beschrijft en in de vergunningen ook rekening wordt gehouden met de inhoud van het MER. In casu worden geen argumenten genoemd waaruit het tegendeel van het voorgaande zou moeten blijken.

De in het MER beschreven effecten zijn actueel en niet anders als er voor de beide inrichtingen ieder één afzonderlijke MER zou zijn gemaakt. In de vergunning is rekening gehouden met de uitgangspunten van het MER, de daaruit voortvloeiende aanbevelingen en het toetsingsadvies van de m.e.r.-commissie.

Op basis van artikel 14.5, eerste lid van de Wm waren wij zelfs verplicht om één MER op te laten stellen, aangezien voor twee met elkaar samenhangende activiteiten, waaronder die uit dit besluit, één MER moet worden gemaakt. Artikel 14.5, eerste lid van de Wm bevat immers een coördinatieregeling voor met elkaar samenhangende activiteiten die allemaal binnen een beperkte tijdsperiode tot stand zullen komen. Ondanks dat er sprake is van twee inrichtingen, hangen de activiteiten wel degelijk met elkaar samen. Fysiek is er zelfs een binding tussen beide afzonderlijke bedrijven. Het maken van één MER heeft voor de omgeving waartoe reclamanten behoren, bovendien het voordeel dat beide activiteiten tezamen integraal worden beschouwd voor wat betreft hun milieuhygiënische inpasbaarheid. Dit impliceert dat de gevolgen van beide inrichtingen bij elkaar opgeteld inpasbaar zijn.

Dat het MER inmiddels dateert uit 2009 doet niks af aan de deugdelijkheid van de rapportage en de onderbouwing van dit besluit. Het is onoverkomelijk dat er de nodige tijd zit tussen het MER en de omgevingsvergunning. In tegenstelling tot wat reclamanten beweren, dienen recente ontwikkelingen in de milieu wet- en regelgeving, die zich na het MER hebben voorgedaan afgewogen te worden middels dit besluit. Zo hebben de ontwikkelingen met betrekking tot volksgezondheid geleid tot het opnemen van een apart hoofdstuk volksgezondheid in de vergunning (hoofdstuk 5).

Overwegingen in de ontwerpvergunning

a. Milieu algemeen

Overweging weigeringsgronden

Bij het opstellen van het MER is rekening gehouden met de op dat moment bekend zijnde toekomstige ontwikkelingen in de directe omgeving van Kuijpers (oprichting aantal veehouderijen - Klopman, Coenders, Hendriks - in het LOG Witveldweg). Daarnaast is de Gebiedsvisie LOG Witveldweg, zoals in 2008 vastgesteld door de gemeenteraad van Horst aan de Maas, meegenomen. Deze gebiedsvisie gaat uit van nieuwvestiging van maximaal 6 intensieve veehouderijen (incl. NGB) naast de reeds aanwezige bedrijven in het gebied.

De overige door reclamanten genoemde ontwikkelingen (de Floriade, bedrijventerrein Tradeport Noord en de uitbreiding van de veiling ZON Grubbenvorst) zijn niet gelegen binnen de directe invloedssfeer van Kuijpers en kunnen dan ook geen belemmering vormen voor het vaststellen van onderhavig besluit. Bovendien is de Floriade inmiddels beëindigd en sowieso niet meer relevant voor dit besluit. Dat alle genoemde ontwikkelingen voor een toename van het verkeer op de A73 zorgen staat los van deze vergunning. Het verkeer heeft wel gevolgen voor de achtergrondconcentratie luchtkwaliteit. Bij de beoordeling van de effecten van Kuijpers op de luchtkwaliteit is uitgegaan van de meest actuele luchtkwaliteitsgegevens. De bijdrage van de inrichting Kuijpers is middels verspreidingsberekeningen berekend en opgeteld bij de achtergrondconcentratie. Doordat alle in de omgeving van Kuijpers gelegen fijnstof (PM₁₀) en stikstofdioxide (NO_x) bronnen (o.a. andere veehouderijen en wegen) zijn meegenomen in het achtergrondniveau is er voor luchtkwaliteit als het ware sprake van een cumulatieberekening. In paragraaf 4.10.1 van de considerans wordt ingegaan op de resultaten van de uitgevoerde verspreidingsberekeningen. Uit deze resultaten volgt dat de bijdrage van Kuijpers aan de lokale luchtkwaliteit geen belemmering vormt voor het verlenen van de deze vergunning aangezien de in bijlage 2 van de Wm opgenomen grenswaarden voor PM₁₀ en stikstofdioxide NO_x worden gerespecteerd. De overige milieueffecten (geur, ammoniak, geluid) als gevolg van de activiteiten van Kuijpers worden niet cumulatief beschouwd. Dit is zo bepaald in de van toepassing zijnde wet- en regelgeving. Bij de beoordeling en toetsing van de door Kuijpers veroorzaakte milieubelasting is wel rekening gehouden met de in de omgeving van de inrichting gelegen te beschermen objecten. Er zijn geen weigeringsgronden vastgesteld.

Overweging best beschikbare technieken

Bij de aanvraag is een BBT-toets gevoegd (paragraaf 22 van bijlage 2 en bijlage 30) waarin de activiteiten van de inrichting Kuijpers zijn getoetst aan alle van toepassing zijnde BREF's. Dit document is door ons getoetst en in orde bevonden. Een aantal aspecten is in de considerans nader toegelicht waaronder het aspect energiebesparing. Uit het BBT-document en de checklist E11 bleek namelijk dat op grond van het informatieblad E11 meer maatregelen noodzakelijk zijn bij nieuwbouw dan aangekruist door Kuijpers. Deze noodzakelijke maatregelen zijn derhalve specifiek opgenomen in de voorschriften van de vergunning. Een toelichting op de BREF op- en overslag bulkgoederen, de BREF energie-efficiency en de BREF koelsystemen vonden wij niet noodzakelijk. De door aanvrager toegevoegde bijlage spreekt op deze punten voor zich.

In tegenstelling tot wat vermeld is in de zienswijze voldoet de inrichting naar onze mening met in achtneming van de beschreven maatregelen en de aan dit besluit gehechte voorschriften aan de BBT.

b. Afvalstoffen

Overweging

Reclamanten lichten niet toe waarom het afvalstoffenbeheer van de slachterij niet doelmatig zou zijn en behouden zich het recht voor om dit van nadere motivering te voorzien. Wij hebben Boels Zanders reeds een termijn van 2 weken gegeven om de zienswijzen nader toe te lichten. Nog een nadere motivering buiten deze termijn hebben wij niet ontvangen. Deze nadere motivering zou bovendien ver buiten de daartoe gestelde wettelijke termijn binnen komen en daarmee onacceptabel zijn.

In paragraaf 16 van bijlage 2 van de aanvraag is een gelimiteerde lijst opgenomen van af te voeren afvalstoffen. In bijlage 8 is een balans opgenomen voor de slachterij. Hieruit volgt dat jaarlijks 3.800 ton slachtafval wordt verwerkt in de BEC. Daarnaast worden een klein deel (42 ton) van het slachtafval afgevoerd naar een destructor. Het gaat hierbij om ingewanden die niet mogen worden verwerkt in de slachtafvalvergisting. De passage uit de considerans waar reclamant naar verwijst is inderdaad niet helemaal juist. De tekst is ambtshalve aangepast. Dit laat echter onverlet dat de afvalstoffen doelmatig worden beheerd en verwerkt.

In voorschrift 5.7 is op basis van een verplichting uit LAP 2 (hoofdstuk 17.3 beleidskader LAP 2) de maximale opslagtermijn van 3 jaar opgenomen voor afvalstoffen welke nuttig worden toegepast. Alle binnen de inrichting te accepteren afvalstoffen, zoals genoemd in voorschrift 5.10, zijn nuttig toepasbaar en moeten zelfs conform de desbetreffende sectorplannen uit het LAP nuttig worden toegepast. Het voorschrift is dan ook terecht opgenomen.

c. Afvalwater

Overweging

Inderdaad wordt alleen huishoudelijk afvalwater geloosd op de gemeentelijke riolering. Het niet verontreinigde hemelwater wordt geïnfilteerd in de bodem. Al het andere afvalwater wordt binnen de inrichting gereinigd en hergebruikt. Dit is uitvoerig beschreven in de aanvraag. Op de bijgevoegde tekeningen zijn alle afvalwaterleidingen weergegeven. Door ons wordt uitsluitend vergund wat is aangevraagd. Voor het aspect afvalwater is hierbij tevens het advies van het Waterschap Peel en Maasvallei meegenomen. Dit advies heeft met de overige stukken ter inzage gelegen.

d. Bodem

Overweging nulsituatie

Dat het nulsituatiebodemonderzoek dateert van 2009 is niet belangrijk. De destijds vastgelegde kwaliteit van de bodem geldt als nulsituatie voor de inrichting Kuijpers. Sinds 2009 is het perceel uitsluitend in gebruik als landbouwperceel. Potentieel bodembedreigende activiteiten vinden niet plaats. Op enig moment start Kuijpers met activiteiten op het perceel. Uiteindelijk, na beëindiging van de activiteiten, moet door Kuijpers een eindsituatiebodemonderzoek worden uitgevoerd. Alle toename in bodemverontreiniging ten opzichte van het nulsituatiebodemonderzoek moet dan door Kuijpers worden verwijderd. Dit is zo geregeld in het Activiteitenbesluit.

Overweging bodembescherming

Bij de aanvraag is een bodemrisicodocument gevoegd (bijlage 11). In dit document is van alle potentieel bodembedreigende activiteiten de combinatie van voorzieningen en maatregelen vermeld waarmee een verwaarloosbaar bodemrisico wordt behaald. Dit document is door ons beoordeeld en in orde bevonden. Zoals vermeld in hoofdstuk 1 van de considerans maakt deze bijlage deel uit van de vergunning.

e. Energie

Overweging

De maatregelen inzake energiebesparing die wij noodzakelijk achten zijn door ons vastgelegd in een voorschrift. Kuijpers moet zich houden aan de vergunning. Indien dat niet gebeurt zal daarop worden gehandhaafd.

f. Externe veiligheid

Overweging Brzo

Aanvrager heeft aangegeven dat de totale hoeveelheid biogas binnen de inrichting te allen tijde kleiner is dan 4.000 m³. Om dit te borgen is door ons een voorschrift (voorschrift 7.17) aan de vergunning verbonden waarin wordt geëist dat de vergisters worden voorzien van een niveaumeting voor biogas. Tevens moet de totale hoeveelheid biogas worden geregistreerd en mag deze nooit meer bedragen 3.900 m³ biogas totaal. Hiermee is naar onze mening voldoende geborgd dat de drempel uit het Brzo niet wordt overschreden.

Overweging Bevi

In tegenstelling tot hetgeen in de zienswijze staat, staat in de aanvraag en in het ontwerpbesluit (paragraaf 4.6.2) duidelijk vermeld dat binnen de inrichting twee ammoniakkoelinstallaties aanwezig zijn met 750 kg ammoniak elk. Omdat het twee aparte installaties betreft is binnen de inrichting geen insluitsysteem van meer dan 1500 kg ammoniak aanwezig. Hierdoor is het Bevi niet van toepassing is.

Overweging brandveiligheid

Allereerst merken wij hier op dat een groot aantal brandveiligheidsaspecten zijn geregeld via het Bouwbesluit en dat voor deze aspecten geen voorschriften in deze vergunning zijn opgenomen (zie ook paragraaf 4.6.4). De voorschriften behorende bij de milieuvergunning richten zich uitsluitend op preventie en de beheersbaarheid van brand ter voorkoming van milieuverontreiniging buiten de inrichting. Door reclamant genoemde aspecten als vluchtwegen voor het personeel worden derhalve door ons niet afgewogen.

In tegenstelling tot hetgeen reclamant beweert is wel een termijn verbonden aan het aanleveren van de aanvullende gegevens van het brandveiligheidsrapport (voorschrift 7.1). Hiermee is geborgd dat in elk geval voor het in gebruik nemen van de inrichting alles is beoordeeld door de brandweer. Verder is in voorschrift 7.2 vastgelegd dat alle beschreven maatregelen en voorzieningen uit het brandveiligheidsrapport en de aanvulling hierop moeten worden gerealiseerd en in stand gehouden. Hiermee is naar onze mening de brandveiligheid voldoende geborgd.

Ten aanzien van de opslag aan biogas, de WKK's en de fakkels zijn aan de vergunning een groot aantal specifieke voorschriften verbonden die de veiligheid van deze activiteiten waarborgen.

g. Geluid en trillingen

Overweging akoestisch rapport

Het MER, de volledige aanvraag van 9 januari 2014 en de aanvullingen op de aanvraag van 25 april 2014 en 6 juni 2014 hebben tezamen met het ontwerpbesluit, het advies van het Waterschap en het rapport referentiemetingen geluid G.10015.JV ter inzage gelegen bij de gemeente Horst aan de Maas en in het gouvernement. Reclamanten stellen dat dit niet zo is, doch concrete bewijzen hiertoe worden door hen niet overlegd.

Uit serviceoogpunt zijn al deze stukken eveneens geplaatst op de website van de provincie Limburg: (http://www.limburg.nl/Beleid/Milieu/Vergunningen/Projecten/Nieuw_Gemengd_Bedrijf_Grubbenvorst/Omgevingsvergunning_Kuijpers_Onroerend_Goed_B_V).

In paragraaf 4.7.1 van de considerans is vermeld dat een akoestisch rapport is meegenomen in de besluitvorming. Dit rapport is bekend onder de titel: "Akoestisch onderzoek Witveldweg 35 te Grubbenvorst" en is opgesteld door adviesbureau G&O Consult, d.d. 25 april 2014 met kenmerk 3054ao0113 v3. Daarnaast is door de aanvrager een erratum ingediend ten aanzien van dit akoestisch rapport, opgesteld door adviesbureau G&O Consult "erratum rapport 3054ao0113" v3 gedateerd 5 juni 2014. Onterecht wordt derhalve door reclamant opgemerkt dat geen akoestisch rapport is overlegd. Het ingediende akoestisch rapport en het bijbehorende erratum zijn door ons beoordeeld en meegenomen in onze besluitvorming.

In hoofdstuk 1 in de opsomming onder nummer 3 staat vermeld welke stukken deel uit maken van dit besluit. Het akoestisch rapport evenals de metingen van het referentieniveau van het omgevingsgeluid maken inderdaad geen onderdeel uit van dit besluit. Of een document onderdeel uitmaakt van de beschikking is een keuze van het bevoegd gezag en is geen wettelijke verplichting. Gebruikelijk is om niet standaard de gehele aanvraag deel uit te laten maken van een vergunning. De aanvraag wordt enkel gebruikt voor het opstellen van de vergunning. De vergunning zelf schept het kader rondom de activiteiten welke binnen de inrichting mogen plaatsvinden. Waarbij uiteraard de grondslag van de aanvraag niet mag worden verlaten.

Overweging geluidhinder

Overlast of hinder is het effect dat geluid heeft op de mens. Geluidhinder is subjectief. Met behulp van een aantal dosismaten is het mogelijk geluidhinder op meer objectieve manier vast te stellen. Door de wetgever is dit in een norm vastgelegd. Voor vergunningverlening geldt hierbij de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening als leidraad om te komen tot geluidnormen die rechtdoen aan de omgeving. Echter de handreiking merkt hierbij op dat het stellen van normen maatwerk blijft. Normen zeggen niets over de mogelijke hinderbeleving, maar normen zijn een geïkt toetsinstrument om te bepalen of sprake is van een ontoelaatbare situatie.

Bij de vaststelling van de norm wordt meegewogen de situatie op woon- en leefniveau, voor zover sprake is van gevoelige objecten. In onderhavig geval zijn wij van mening dat op woon- en leefniveau bij gevoelige objecten geen sprake van een onhoudbare situatie ten aanzien van het aspect geluid. In de zienswijze is daarentegen geen verdere onderbouwing opgenomen waarom dit wel het geval zou zijn. Wij zien daarom geen reden om ons besluit op dit punt te wijzigen, te herzien of aan te vullen.

Overweging rapport Cauberg Huygen pagina 7 tot en met 14

Voor genoemd rapport van reclamanten is onder andere gericht tegen de beoordeling van de ruimtelijke onderbouwing, het akoestisch rapport van Kuijpers uit 2011 en het referentieniveau geluid omgeving NGB Grubbenvorst met kenmerk G.10015.JV (zie opsomming uitgangspunten technische beoordeling onderdeel geluid, hoofdstuk 3, eerste alinea van het rapport van Cauberg Huygen). Daarmee richt de beoordeling door Cauberg Huygen zich niet op de beschreven situatie ten aanzien van onderhavige omgevingsvergunning milieu en is deze bovendien gedateerd. Door reclamanten wordt thans niet specifiek aangegeven in hoeverre de destijds aangegeven beroepsgronden wel of niet zijn doorgevoerd in het nu voorliggende ontwerpbesluit omgevingsvergunning milieu. De projectenbesluiten en bouwvergunningen waartegen de beoordeling van Cauberg Huygen zich richt zijn vastgesteld op 30 oktober 2012 maar nog niet onherroepelijk. Het hoger beroep hiervan is inmiddels behandeld maar er is nog geen uitspraak. Het is dan ook de vraag in hoeverre het rapport nog actueel is en welke items specifiek als zienswijze moeten worden aangemerkt in het kader van deze procedure.

Het rapport zonder enige toelichting of onderbouwing hoort feitelijk niet in deze procedure. Doch omwille van de volledigheid en zorgvuldigheid zullen wij trachten om te reageren op de opmerkingen uit het rapport. Hierbij merken wij op dat wij ons zullen beperken tot de huidige procedure en de daarbij behorende stukken voor zover ze betrekking hebben op geluid en trillingen.

- i. Er is in de aanvraag van het projectbesluit geen informatie opgenomen over de activiteiten op het buitenterrein;

De activiteiten op het buitenterrein zijn uitvoerig beschreven in het akoestisch onderzoek dat behoort bij de aanvraag. Wij zien derhalve geen reden om ons besluit op dit punt te wijzigen, te herzien of aan te vullen.

- ii. Toetsing dient plaats te vinden conform de VNG-publicatie

De VNG-publicatie Bedrijven en milieuzonering is een hulpmiddel voor milieuzonering in de ruimtelijke planvorming. Hetgeen letterlijk als zodanig is benoemd in de publicatie. Het is geen wettelijke vereiste, maar een richtinstrument om ervoor te zorgen dat nieuwe bedrijven een passende locatie in de nabijheid van woningen krijgen en dat nieuwe woningen op een verantwoorde afstand van bedrijven gesitueerd worden. Het is dus met name gericht op nieuwe initiatieven en het betreft duidelijk richtafstanden. Van deze richtafstanden mag, zij het beargumenteerd, afgeweken worden. De VNG-publicatie legt niet vast wat wel en wat niet is toegestaan. In dit kader stelt Cauberg Huygen ten onrechte dat men de publicatie zondermeer als vereiste dient te zien.

In het kader van de omgevingsvergunning milieu is het juiste toetsingskader om te komen tot vergunningverlening, ten aanzien van het aspect geluid, de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening. Deze handreiking is in het kader van dit besluit gebruikt als basis voor het vaststellen van geluidnormen (voorschrift 8.2 en 8.3). Wij zien derhalve geen reden om ons besluit op dit punt te wijzigen, te herzien of aan te vullen.

- iii. Zonder nadere motivering stelt de Provincie dat het L95-niveau van het omgevingsgeluidniveau de hoogste van de respectievelijk gemeten waarden bedraagt. De IL-HR-15-01 stelt nochtans niet dat moet worden uitgegaan van de hoogste gemeten waarden van het L95-niveau. Door de niet gemotiveerde keuze voor het hoogst gemeten L95-niveau van het omgevingsgeluid zijn hogere beoordelingswaarden gehanteerd.

Het begrip "referentieniveau van het omgevingsgeluid" wordt in de IL-HR-15-01 gedefinieerd als de hoogste waarde van de volgende geluidniveaus (par. 2.4 IL-HR-15-01):

- Het L_{95} van het omgevingsgeluid exclusief de bijdragen de z.g. "niet omgevingseigen bronnen" (in dit geval de inrichting);
- Het optredende L_{Aeq} in dB(A) veroorzaakt door zoneringsplichtige wegverkeersbronnen minus 10 dB(A).

Uitgaande van de beoordeling van Cauberg Huygen volgt uit tabel 14 als tabel 15 dat voor de betreffende beoordelingslocaties het L_{95} -niveau van het omgevingsgeluidniveau op deze wijze is bepaald. Bovendien stelt de IL-HR-15-01 (par. 2.4) dat het referentieniveau afzonderlijk voor zowel de dag-, avond- en nachtperiode wordt bepaald. Het geschetste 'basisidee' dat het laagste geluidniveau gekozen moet worden is niet conform het uitgangspunt van de richtlijn en is een onjuiste interpretatie van de richtlijn. Waar dit 'basisidee' waarover de adviseur schrijft op gebaseerd is, is wettelijk niet te staven, noch is een verwijzing opgenomen dat mogelijk een kern van waarheid in zijn beredenering is gelegen. Uitgaande van de IL-HR-15-01 zien we dat wij niet anders dan de conclusie kunnen trekken dat er geen reden is om ons besluit op dit punt te wijzigen, te herzien of aan te vullen. De zienswijze is ongegrond.

Tot slot willen wij er in dit verband op wijzen dat het referentieniveau van het omgevingsgeluid niet is gebruikt bij de beoordeling van de geluidbelasting als gevolg van de inrichting Kuijpers. Bij de toetsing van de geluidbelasting van de inrichting Kuijpers is in eerste instantie getoetst aan de voor de omgeving geldende richtwaarde uit de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening 40/35/30 dB(A) voor respectievelijk de dag-, avond- en nachtperiode. Uit de toetsing blijkt (zie paragraaf 4.7 van de vergunning) dat voor het langtijdgemiddeld geluidniveau bij alle woningen wordt voldaan aan de richtwaarde. Een toetsing aan het referentieniveau bleek niet noodzakelijk.

- iv. Geluidbeperkende maatregelen zijn niet voldoende gemotiveerd

Door de vergunninghouder worden diverse akoestische maatregelen/voorzieningen genomen. Deze zijn beschreven en gemotiveerd in paragraaf 6.2 van het akoestisch rapport behorende bij de aanvraag.

- v. Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau is hoger dan de richtwaarden genoemd in de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering'. Het bevoegd gezag heeft nagelaten een motivering toe te voegen aan het besluit.

Zoals eerder gesteld is de VNG publicatie gericht om planologische besluiten en niet bedoeld voor omgevingsvergunningen. Hiervoor dient aangesloten te worden bij de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening. Deze handreiking wordt vanuit jurisprudentie als basis gezien voor het opstellen van geluidvoorwaarden en de motivering hieromtrent.

In ons (ontwerpbesluit) is een motivering toegevoegd hoe wij zijn gekomen tot de vaststelling van de geluidnormen, genoemd in o.a. voorschrift 8.2 en 8.3. Wij zijn van mening dat de motivering in ons besluit, aangevuld met de toevoegingen ten aanzien van de ingediende zienswijze, voldoende is.

- vi. Maximale geluidniveaus zijn in de nachtperiode lager dan de langtijdgemiddelde geluidniveaus

Dit moet betrekking hebben op de vorige aanvraag. In het akoestisch rapport behorende bij de huidige aanvraag is dit niet het geval.

- vii. Maatgevende bronnen kunnen binnen de maximale planologische invulling ongetwijfeld veel langer in bedrijf zijn, hetgeen leidt tot hogere geluidniveaus waarvan in de besluitvorming is uitgegaan.

Gesteld wordt dat bronnen langer in bedrijf kunnen zijn. Echter bij de beoordeling van de akoestische situatie dient uitgegaan te worden van de representatieve bedrijfssituatie (RBS). Het hierin geschetste kader wordt vergund. Afwijkingen van dit kader, mits het geen incidentele bedrijfssituatie betreft (maximaal 12 afwijkingen per jaar), leiden tot het afwijken van de vergunde situatie en zullen leiden tot overschrijding van de norm en overtreding van de normering. Voor zover wij kunnen beoordelen is de representatieve bedrijfssituatie realistisch voor een dergelijke inrichting. Daarmee is, naar onze mening, de geluidbelasting realistisch en representatief. Om dit te borgen is in ons besluit tevens de verplichting voor de vergunninghouder opgenomen om na realisatie van de gehele inrichting een akoestisch onderzoek uit te laten voeren.

- viii. Er zijn een aantal relevante voorbeelden van inconsistenties en tegenstrijdigheden ten aanzien van de akoestische modellering (Rekentechnische opmerkingen)

In deze beoordeling gaat men uit van de verschillen tussen de uitgangspunten in het MER en het akoestisch model dat onderdeel uitmaakt van de ruimtelijke onderbouwing (situatie 2011). Nu de ruimtelijk de situatie middels besluitvorming is vastgesteld is de vraag in hoeverre deze zienswijze nog relevant is. Door het ontbreken van een volledige motivering van de zienswijze in het kader van onderhavige procedure zullen wij hier verder niet op ingaan. Immers de beoordeling gaat uit van een akoestisch model uit 2011 dat geen onderdeel uitmaakt van het ontwerpbesluit.

- h. Geur

Overweging

Ten eerste merken wij op dat indien reclamanten het geuronderzoek dat tot de vergunningsaanvraag behoort niet hebben kunnen inzien, dat voor hun rekening komt, daar wij het geuronderzoek terdege alhier in het gouvernementsgebouw als eveneens bij de gemeente Horst aan de Maas ter inzage hebben gelegd. De aanvraag, de aanvullingen daarop en andere op het ontwerpbesluit betrekking hebbende stukken zijn uit serviceoverwegingen bovendien op

http://www.limburg.nl/Beleid/Milieu/Vergunningen/Projecten/Nieuw_Gemengd_Bedrijf_Grubbenvorst/Omgevingsvergunning_Kuijpers_Onroerend_Goed_B_V gepubliceerd.

In de zienswijze worden slechts de conclusies uit het geuronderzoek betwist. Een toelichting ontbreekt echter. Hierdoor kunnen wij niet concreet reageren op deze zienswijze. Reclamanten verwijzen verder naar een rapportage van Ingenieursbureau Cauberg Huygen waaruit zou moeten blijken dat het aspect geur niet volledig zou zijn in het ontwerpbesluit.

In deze rapportage wordt het aspect geur becommentarieerd voor zover het het beroep betreft tegen de door de burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas verleende projectbesluiten en bouwvergunningen eerste fase. De rapportage bevat geen op- en aanmerkingen dan wel commentaar dat betrekking heeft op het aspect geur zoals dat in het ontwerpbesluit alsmede dit besluit is verdisconteerd, dan wel dat expliciet is gericht tegen geuronderzoeken dan wel gegevens die tot de aanvraag behoren welke onderdeel uitmaken van het ontwerpbesluit alsmede dit besluit. Reclamanten geven anders dan het overleggen van de rapportage niet aan waarom hetgeen is verwoord in deze rapportage zou wijzen op eventuele gebreken in het ontwerpbesluit.

De rapportage is in het kader van het beroep bij de Rechtbank Limburg overlegd en inmiddels heeft de Rechtbank Limburg op 3 maart 2014 uitspraak gedaan. "Blijkens de ruimtelijke onderbouwing leidt het initiatief van het NGB voor wat betreft het aspect geur per saldo tot een verbetering van het woon- en leefklimaat ten opzichte van de bestaande situatie. Door Cauberg-Huygen is daar tegen in gebracht dat geen toetsing heeft plaatsgevonden van de afzonderlijke activiteiten, maar dat alleen de gecumuleerde geurbelasting inzichtelijk is gemaakt en getoetst. Naar het oordeel van de rechtbank kan echter niet worden gezegd dat niet wordt voldaan aan de normen zoals die zijn gesteld in de bijzondere wet- en regelgeving. Te minder nu namens vergunninghouder ter zitting is gezegd dat nadien alsnog op individueel niveau is gekeken en dat zowel individueel als gecumuleerd aan de gestelde normen wordt voldaan. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding voor het oordeel dat ten aanzien van het aspect geur zodanige twijfel wordt gewekt dat de beoordeling van dit aspect in het milieuspoor voor onjuist zou moeten worden gehouden zodat hier bij de planologische afweging niet vanuit zou mogen worden gegaan. Met hetgeen in de ruimtelijke onderbouwing is gesteld, heeft verweerder voldoende gemotiveerd dat sprake is van een goed woon- en leefklimaat. Dat bij die beoordeling niet is getoetst aan de hand van de afstandsrichtlijnen van de VNG-publicatie, maakt dat, zoals reeds onder overweging 46 is overwogen, niet anders."

Opmerkingen uit de rapportage inzake modellering luchtwassers alsmede de gewogen gemiddelde waarde zijn achterhaald en niet meer van toepassing op de aanvraag en het (ontwerp)besluit.

i. Grondstoffenbeheer incl. waterverbruik

Overweging

Het (ontwerp)besluit is ondertekend door Gedeputeerde Staten van Limburg. Dit houdt in dat overal in het (ontwerp)besluit waar het woordje wij staat, daarmee Gedeputeerde Staten van Limburg wordt bedoeld.

In de aanvraag is aandacht besteed aan het verbruik van water alsmede het hergebruik daarvan.

De betreffende onderdelen van de aanvraag maken onderdeel uit van de te verlenen vergunning en daarmee kan daarop ook worden gecontroleerd en zo nodig worden gehandhaafd.

Het gebruik van leidingwater binnen de inrichting wordt zoveel als mogelijk vermeden. Hiervoor wordt waar mogelijk het eigen geproduceerde water uit de RO installatie en uit de AWZI intern toegepast. Een en ander heeft aanvrager hiervoor in bijlage 8 van de aanvraag (massabalans) opgenomen met daarin verwerkt de waterstromen binnen de processen en verschillende onderdelen. Binnen de inrichting wordt in totaal 73.172 m³ leidingwater en 87.500 m³ grondwater per jaar verbruikt. Door het toepassen van een (slacht)afvalwaterzuivering met biologische zuivering wordt in totaal 124.844 m³ water (omgekeerde osmose en schoon proceswater uit de biologische zuivering) hergebruikt binnen het proces.

Gezien de omvang van de inrichting en het benodigde waterverbruik achten wij, te meer nu het hier om een oprichtingssituatie gaat, het waterverbruik zeer reëel en zijn verder van mening dat er ruim voldoende aandacht is besteed aan het beperken van leidingwaterverbruik alsmede hergebruik van proceswater.

Hetgeen in de considerans van het besluit wordt gesteld over voorkomen van gebruik van drinkwater als koelwater, dan wel het voorkomen van het ontstaan van afvalwater en het doelmatig beheer van afvalwater is in de vergunningsaanvraag uitgebreid uitgewerkt. Drinkwater wordt niet als koelwater gebruikt en het afvalwater wordt nagenoeg volledig hergebruikt. Er wordt enkel huishoudelijk afvalwater op het riool geloosd. Aanvullende voorschriften zijn niet noodzakelijk.

j. Lucht

Overweging

In de zienswijze wordt gesteld dat de conclusies die getrokken worden m.b.t. het aspect lucht niet juist zijn. Ook is het ontwerpbesluit op dit punt naar mening van reclamant onvolledig. Een toelichting ontbreekt echter. Hierdoor kunnen wij niet concreet reageren op deze zienswijze.

De aanvraag, alsmede de luchtonderzoeken welke daartoe behoren zijn op de daartoe noodzakelijke plaatsen ter inzage gelegd en hadden dus ook zonder enig probleem kunnen worden ingezien.

De stukken zijn bovendien uit serviceoverwegingen op internet gepubliceerd. Er bestond derhalve ruime gelegenheid om stukken in te kunnen zien en daartoe gemotiveerde zienswijzen in te dienen.

Wederom wordt naar de rapportage van Cauberg Huygen verwezen, welke in het kader van een andere beroepsprocedure is opgesteld en waarin stukken worden becommentarieerd welke momenteel niet meer actueel zijn. In deze rapportage wordt niet gesteld waarom de luchtkwaliteitsberekeningen die als onderbouwing van het ontwerpbesluit en dit besluit dienen, niet correct zouden zijn. In het betreffende beroep heeft de rapportage evenmin geleid tot een aantasting van de door burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas genomen besluiten.

Zowel de stikstofemissie, fijnstofemissie alsmede de ammoniak- en geuremissie zijn in dit besluit getoetst aan de wettelijke grenswaarden die daarvoor zijn gesteld. Modelmatig is berekend dat de aangevraagde situatie vergunbaar is.

Inzake luchtkwaliteit wordt wel degelijk rekening gehouden met de bestaande luchtkwaliteit en de effecten daarop van de aangevraagde activiteiten. Voor wat betreft de toetsing aan de Wgv en geur in zijn algemeen worden cumulatieve effecten niet meegewogen. Dat een en ander in een bestemmingsplan anders wordt beschouwd, doet niet af aan de juistheid van de beschouwing in dit besluit.

k. Verkeer en vervoer

Overweging

Ondanks dat dit niet wordt gemotiveerd stellen reclamanten dat er meer besparingspotentieel m.b.t. verkeer en vervoer zou zijn dan wij hebben onderkend. Er zou een verkeerstudie/verkeerskundig rapport onderdeel moeten uitmaken van de ontwerpvergunning, aldus reclamanten. Helaas motiveren reclamanten niet waarom een dergelijke onderzoek zou moeten worden opgesteld.

Juist vanwege het NGB-concept waarbij een pluimveehouderij, een slachterij en een mestverwerking in elkaars directe nabijheid en met elkaar verbonden in één inrichting worden verwezenlijkt, worden transporten en andere verkeersbewegingen tot een noodzakelijk minimum beperkt. Slechts aanvoer van voeders en grondstoffen, alsmede afvoer van consumentenvlees is onoverkomelijk en zal derhalve plaats moeten vinden. Ook zullen er op beperkte schaal ouderdieren aan- en afgevoerd moeten worden, doch grote transportafstanden van pluimvee naar een slachterij en mestafvoerbewegingen worden voorkomen. Aangezien de inrichting in het landelijke buitengebied (LOG Witveldweg) is gelegen, alwaar geen vaarroutes dan wel railverbindingen gelegen zijn, zal aan- en afvoer per as moeten plaats vinden.

Groot voordeel is hierbij dat de autosnelweg A73 op korte afstand van de inrichting is gelegen waardoor transporten efficiënt kunnen worden uitgevoerd. Verkeersstudies en verkeerskundige rapporten hebben betrekking op aspecten waaronder de verkeersveiligheid en parkeeroverlast, welke niet in een omgevingsvergunning voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting kunnen worden gereguleerd. Dit is vaste jurisprudentie van de ABRS, zoals 03-04-2013, 201110836/1/A4.

I. Visuele hinder

Overweging

De vraag of zich visuele hinder voordoet, is beantwoord bij de vaststelling van het ter plaatse geldende bestemmingsplan en concreter de genomen projectbesluiten en de verleende bouwvergunningen eerste fase. De planologische besluitvorming staat hier niet ter discussie. Niet valt in te zien dat bij de verlening van een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu, naast de planologische toets van de visuele hinder, nog beoordelingsruimte resteert voor ons bij de afweging ingevolge artikel 2.14 van de Wabo. In de uitspraak van de Rechtbank Limburg is aangaande de ingestelde beroepen tegen de projectbesluiten en bouwplannen van onderhavige inrichting overwogen dat de kortste afstand tussen de agrarische bouwkaavel Witveldweg 54 tot de kavel van de korte keten Vleeskuikenhouderij circa 725 meter bedraagt. Wij zijn van oordeel dat hier niet gesproken kan worden van een zichtbelemmering. De inrichting wordt bovendien omgeven door taluds (daken zijn ook grotendeels groen) zodat deze aan het zicht van derden wordt onttrokken en in het landschap wordt geïntegreerd. Wij kunnen ons dan ook in alle redelijkheid op het standpunt stellen dat zich niet zodanige visuele hinder voordoet, dat dit zou moeten leiden tot het weigeren van de vergunning of tot het stellen van nadere voorschriften.

m. Volksgezondheid

Overweging

Primair merken wij op dat voor diverse milieuonderdelen die van invloed kunnen zijn op de volksgezondheid wettelijke en beleidsmatige toetsingskaders zijn gevormd, veelal op basis van heersende wetenschappelijke inzichten. Aan deze toetsingskaders wordt voldaan, zo is reeds uitvoerig overwogen in dit besluit. Het ligt op de weg van degene die zich op het bestaan van een risico voor de volksgezondheid beroept om, aan de hand van algemeen aanvaarde wetenschappelijke inzichten, aannemelijk te maken dat deze toetsingskaders niet toereikend zijn om onaanvaardbare risico's voor de volksgezondheid te voorkomen. Voor zover de vrees voor de volksgezondheid is gebaseerd op de gevolgen van de emissie van geur en stof, moet onderkend worden dat op beide gebieden sprake is van een wettelijk toetsingskader. Dit geldt eveneens voor de vrees van reclamanten voor de gevolgen van de verspreiding van endotoxinen die zich aan fijn stof zouden kunnen hechten. Weliswaar is er nog geen toetsingskader voor ultrafijn stof, in het advies van de Gezondheidsraad kan geen indicatie worden gelezen dat de emissie van ultrafijn stof een risico voor de volksgezondheid zou kunnen hebben. Ook wat betreft andere micro-organismen die zouden kunnen worden verspreid als gevolg van het houden van dieren, wordt in het advies van de Gezondheidsraad geen indicatie gezien dat hieraan risico's voor de volksgezondheid zijn verbonden. Omdat geen sprake is van een indicatie rust in dit geval geen nadere onderzoeksplicht op het bevoegd gezag, ook niet vanwege het voorzorgsbeginsel, om te onderzoeken of de mogelijke negatieve effecten op de volksgezondheid van een zodanige ernst kunnen zijn dat hierin aanleiding is gelegen om de vergunning te weigeren, of nadere voorschriften ter voorkoming van gezondheidsrisico's aan de vergunning te verbinden.

Wij willen overigens benadrukken dat de varkenshouderij van Heideveld en de pluimveehouderij welke middels dit besluit wordt vergund, anders dan reclamanten menen, wel degelijk twee bedrijfslocaties betreft en er genoeg ruimte tussen beide is gelegen zodat niet van aangrenzende bedrijven kan worden gesproken. In dat opzicht zijn wij van mening dat het advies van de GGD Limburg-Noord niet wordt veronachtzaamd.

De grieven van reclamanten zijn ook ingebracht in de beroepsprocedure bij de Rechtbank Limburg, waarbij ze stellen dat er geen sprake is van een goede ruimtelijke onderbouwing.

Op 3 maart 2014, AWB-12_1861,12_1862 en 12_1863u heeft de rechtbank overwogen dat ze met burgemeester en wethouders van Horst aan de Maas van oordeel is dat de bestrijding van besmettelijke dierziekten zijn regeling primair in andere wetgeving vindt. Bovendien kunnen aan de milieuvergunning voorschriften worden verbonden die de gevolgen voor de volksgezondheid voorkomen dan wel beperken (zie onder meer ECLI:NLRVS:2012BW5271). Eisers hebben niet aannemelijk gemaakt dat de risico's voor de volksgezondheid op die manier niet afdoende kunnen worden beperkt. De rechtbank overweegt daarbij dat uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt dat verweerder op basis van door de GGD uitgevoerd onderzoek heeft geconcludeerd dat het NGB nagenoeg geen invloed heeft op de milieugezondheidskwaliteit. Daarnaast is in de ruimtelijke onderbouwing beschreven dat naar aanleiding van de maatschappelijke discussie over veehouderijen in een notitie een vergelijking is gemaakt tussen het NGB en de gangbare intensieve veehouderijen, waarbij de voordelen van het NGB zijn beschreven. De in de notitie weergegeven punten zijn genoemd in de ruimtelijke onderbouwing. Naar het oordeel van de rechtbank bestaat vanuit het aspect van de volksgezondheid geen bezwaar tegen het vaststellen van de projectbesluiten. Dat sprake is van een maatschappelijke discussie over intensieve veehouderijen in het algemeen, doet daaraan niet af. Immers, verweerder diende slechts het belang van de volksgezondheid te wegen bij de toetsing van de bedrijven van het NGB.

Tot slot vermelden wij dat het bij het aspect volksgezondheid met name gaat om het minimaliseren van de introductie van ziektekiemen op een bedrijf en het minimaliseren van de verspreiding van ziektekiemen binnen en buiten het bedrijf. Ten aanzien hiervan treft het bedrijf een groot aantal maatregelen en voorzieningen. Deze zijn beschreven in de aanvraag en met name in bijlage 5 van de aanvulling op het MER. Deze bijlage beschrijft in hoofdstuk 2 de effecten van de korte keten vleeskuikenhouderij voor volksgezondheid.

De basis is gelegen in het hanteren van strikte hygiënemaatregelen, ongeacht de omvang van het bedrijf. Een gesloten systeem van fokken, vermeerderen, afmesten en slachten in één bedrijf draagt daar zeer aan bij. Het pluimveebedrijf Kuijpers is, behoudens een beperkte aanvoer van onder eigen regie opgefokte ouderdieren, niet afhankelijk van levende aanvoer en/of afvoer van dieren. Daardoor is er geen kans op kruisbesmetting met andere bedrijven in de pluimveeketen.

Verder zijn de dieren gehuisvest in verschillende gebouwen/afdelingen. Elke afdeling/elk gebouw is voorzien van een eigen hygiënsluis en een eigen kadaverton waardoor intern kruisbesmetting wordt voorkomen. Verder wordt gewerkt via een gecertificeerd managementsysteem en is er een bedrijfsgezondheidplan waarin de veterinaire begeleiding van dieren is vastgelegd. Deze begeleiding wordt gedaan door een gespecialiseerde dierenartsenpraktijk. Overigens wordt door Kuijpers geen preventieve antibiotica verstrekt.

Een ander voordeel is het transport van mest via een lopende band naar de bio-energiecentrale binnen de inrichting alwaar deze volledig wordt verwerkt. Hierdoor wordt geen mest afgezet op naburige percelen en is er geen sprake van verspreiding van ziektekiemen via de mest.

Gezien alle aangevraagde maatregelen en voorzieningen om de gezondheidseffecten tot een minimum te beperken zijn aparte voorschriften voor het aspect volksgezondheid niet nodig. Wel hebben wij verzuimd om bijlage 5 van de aanvulling op het MER onderdeel te laten uitmaken van de vergunning. Dit is in het definitieve besluit hersteld.

Beschermde status natuur megastal Grubbenvorst

Overweging

Dat de natuur rondom dit landgoed in Grubbenvorst deze beschermde natuurstatus krijgt, impliceert slechts dat de potentiële effecten van de onderhavig te vergunnen inrichting in het geheel niet zo negatief zijn voor de natuur, dan reclamanten suggereren.

Zowel bescherming van kwetsbare natuur als ontwikkeling van nieuwe initiatieven op gebied van landbouw of recreatie vormen de kern van de intentieverklaring Landgoed De Steegh. Deputé Van der Broeck heeft hierover het volgende gezegd: "We willen in de intentieovereenkomst de kwetsbare natuur rondom het landgoed beschermen en tegelijkertijd de ruimte bieden om een dynamische ontwikkeling van het Landgoed De Steegh niet te belemmeren. Binnen de kaders van een betere bescherming voor natuurzones is er volop ruimte voor ontwikkeling. Bescherming en ontwikkeling staan dus alles behalve op gespannen voet en gaan op flexibele wijze samen. Landgoed De Steegh én Grubbenvorst gaan de komende jaren een goudgroene toekomst tegemoet waarbij de natuur in kwalitatief opzicht aan terrein wint."

Anders dan reclamanten menen gaan de ontwikkeling van natuur en de vestiging van de inrichtingen van Kuipers en Heideveld in dit gebied dus hand in hand. Aangezien het gebied verder geen Natura 2000 status heeft dan wel andere bescherming geniet op basis van de Natuurbeschermingswet, vormt de intentieverklaring geen enkele belemmering voor het verlenen van deze vergunning.

Overwegingen tot slot

Net als de reclamanten die door mr. Wösten worden vertegenwoordigd, al dan niet met deugdelijke machtiging, betreffen de zienswijzen die door mr. Wynands zijn ingediend, grotendeels ongemotiveerde uitingen van vrees voor diverse milieugevolgen. Een groot aantal gronden betreft een nagenoeg letterlijke herhaling van het beroep dat is ingediend tegen de projectbesluiten en de bouwvergunningen eerste fase, zonder aan te geven waarom dergelijke gronden nu juist ook gekeerd zijn tegen de onderhavig te verlenen vergunning. Ondanks dat er wel een aantal onderwerpen als zienswijzen worden aangevoerd, ontbreekt het aan een deugdelijke motivering waarom het ontwerpbesluit voor wat betreft die onderwerpen concrete gebreken zou vertonen. Het is voor ons onmogelijk om op dergelijke ongemotiveerde gronden zeer uitgebreid in te gaan.

7 Voorschriften

7.1 Milieu

1. ALGEMENE VOORSCHRIFTEN

Terrein van de inrichting en toegankelijkheid

- 1.1 Binnen de inrichting moet een overzichtelijke en actuele plattegrond aanwezig zijn. Op deze plattegrond moeten ten minste de volgende aspecten zijn aangegeven:
- alle gebouwen en de installaties met hun functies;
 - alle opslagen van stoffen welke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken met vermelding van aard en maximale hoeveelheid.
- 1.2 Op het terrein van de inrichting moet een zodanige afscheiding aanwezig zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegden redelijkerwijs niet mogelijk is.
- 1.3 De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
- 1.4 Gebouwen, installaties en opslagvoorzieningen moeten altijd goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.
- 1.5 Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ander ongedierte moet zo veel mogelijk worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

Melden ingebruikname inrichting

- 1.6 De volgende momenten van het in bedrijf nemen van delen van de inrichting dienen binnen een termijn van 2 weken na het in bedrijf nemen van het betreffende onderdeel schriftelijk aan het bevoegd gezag te worden gemeld:
- in gebruik name 1^a vleeskuikenstal;
 - in gebruik name overige vleeskuikenstallen en broederij;
 - in gebruik name slachterij;
 - in gebruik name BEC;
 - in gebruik name vleeskuikenouderdierenstal.

Instructies

- 1.7 De vergunninghouder moet de binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen instrueren over de voor hen van toepassing zijnde voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.

- 1.8 De vergunninghouder moet één of meer ter zake kundige personen aanwijzen die in het bijzonder belast zijn met de zorg voor de naleving van de in deze vergunning opgenomen voorschriften.

Melding contactpersoon en wijziging vergunninghouder

- 1.9 De vergunninghouder moet direct na het in werking treden van de vergunning schriftelijk naam, adres en telefoonnummer opgeven aan het bevoegde gezag van degene (en van diens plaatsvervanger) met wie in spoedeisende gevallen, ook buiten normale werktijden, contact kan worden opgenomen. Als deze gegevens wijzigingen moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld aan het bevoegd gezag.

Registratie

- 1.10 Binnen de inrichting is een exemplaar van deze vergunning (inclusief aanvraag) met bijbehorende voorschriften aanwezig. Verder zijn binnen de inrichting de volgende documenten aanwezig:
- alle overige voor de inrichting geldende omgevingsvergunningen en meldingen;
 - de veiligheidsinformatiebladen die behoren bij de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen;
 - de bewijzen, resultaten en/of bevindingen van de in deze vergunning voorgeschreven inspecties, onderzoeken, keuringen, onderhoud en/of metingen;
 - de registratie van het jaarlijks elektriciteit-, water- en gasverbruik.
- 1.11 De documenten genoemd in voorschrift 1.10 moeten ten minste vijf jaar worden bewaard.

Bedrijfsbeëindiging

- 1.12 Bij het geheel of gedeeltelijk beëindigen van de activiteiten binnen de inrichting moeten alle aanwezige stoffen en materialen door of namens vergunninghouder op milieuhygiënisch verantwoorde wijze in overleg met het bevoegd gezag worden verwijderd.
- 1.13 Van het structureel buiten werking stellen van (delen van) installaties en/of beëindigen van (een van de) activiteiten moet het bevoegd gezag zo spoedig mogelijk op de hoogte worden gesteld. Installaties of delen van installaties die structureel buiten werking zijn gesteld en nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben, moeten in overleg met het bevoegd gezag worden verwijderd tenzij de (delen van de) installaties in een zodanige staat van onderhoud worden gehouden dat de nadelige gevolgen niet kunnen optreden.

2. HET HOUDEN VAN LANDBOUWHUISDIEREN

2.1 Maximaal aantal dieren

In de inrichting mogen ten hoogste de volgende aantallen dieren aanwezig zijn:

Stal- nr.	Diersoort	Aantal dieren	Huisvestingssysteem ^d	NH ₃ ^a (kg/jaar)	Geur ^b OU _E /s	Fijn stof ^c (kg/jaar)
2	(groot)ouder- dieren	74.448	E4.1: BWL 2009.23 + BWL 2007.05.V4	1.295,4	41.690,9	387,13
4	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
5	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
6	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
7	vleeskuikens	264.960	E5.8: BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4	635,9	37.094,4	3788,93
Totaal		1.134.288		3.839,0	190.068,5	15.542,85

^{a)} emissie in kg NH₃ per jaar berekend met emissiefactoren uit bijlage 1 van de gewijzigde Regeling ammoniak en veehouderij van 13 december 2013 (Staatscourant 2013, 35932) voor het genoemde staltype met chemische luchtwasser;

^{b)} aantal odour units per seconde berekend met de emissiefactoren uit bijlage 1 van de gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij van 13 december 2013 (Staatscourant 2013, 35932) voor het genoemde staltype met chemische luchtwasser;

^{c)} emissie in kilogram per jaar berekend met de op 15 maart 2013 op de website van het ministerie van Infrastructuur en Milieu gepubliceerde emissiefactoren voor het genoemde staltype met chemische luchtwasser;

^{d)} BWL 2009.23 + BWL 2007.05.V4: groepskooi met mestbandbeluchting en scharrelgelegenheid, min. 1.300 cm²/dier voorzien van chemisch luchtwassysteem met 90% ammoniakreductie, 40% geurreductie en 35% fijn stofreductie;
BWL 2006.13 + BWL 2007.05.V4: etagesysteem met mestband en strooiseldroging, min. 417 cm² en max. 556 cm² per dier (18-24 dieren per m²) voorzien van chemisch luchtwassysteem met 90% ammoniakreductie, 40% geurreductie en 35% fijn stofreductie.

2.2 Registratie

Binnen de inrichting moet een registratie aanwezig zijn van het aantal dieren dat in iedere stal van de inrichting aanwezig is. Deze registratie mag niet ouder zijn dan 4 weken en moet direct oproepbaar en overdraagbaar zijn op een daartoe strekkend verzoek van een toezichthoudend ambtenaar. De registratie dieraantallen wordt gedurende vijf jaren bewaard.

2.3 Ramen en deuren van stallen moeten gesloten worden gehouden, voor zover ze geen functie hebben voor ventilatie en/of het onmiddellijk doorlaten van personen, dieren, vaste mest of goederen.

2.4 Nevel afkomstig van het reinigen of ontsmetten van de stallen, de reinigingsplaats voor kadavertonnen en de erfverharding mag zich niet buiten de inrichting (kunnen) verspreiden.

2.5 Opslag kadavers

- Kadavers moeten worden aangeboden aan de destructor in een mobiele kadaverton of uit de kadaverkoeling;
- Het reinigen en ontsmetten van de kadaverton moet plaatsvinden boven een daartoe bestemde vloeistofdichte vloer. Deze moet bestand zijn tegen de inwerking van het toe te passen reinigings- of ontsmettingsmiddel. Afvalwater dat vrijkomt bij het reinigen van de kadaverton moet, eventueel via een vloeistofdichte tussenopslag, via de bedrijfsriolering worden afgevoerd naar de BEC waar het wordt verwerkt;
- De kadaverton en kadaverkoeling moeten vloeistofdicht zijn of zijn voorzien van een opvangbak zodat uittredend vocht de omgeving niet kan verontreinigen. Het legen van de opvangbak mag uitsluitend boven de in het vorig lid genoemde vloer voor het reinigen van de kadavertonnen;
- Behalve tijdens het ledigen moet de kadaverton en kadaverkoeling door middel van een verzwaard en goed sluitend deksel of daaraan gelijkwaardige voorziening gesloten worden gehouden;
- Een mobiele kadaverton moet zodanig zijn geconstrueerd dat deze op een doelmatige wijze kan worden vervoerd zodat iedere mogelijkheid tot verspreiding van smetstof en afvalwater naar de omgeving in alle redelijkheid is uitgesloten.

3. HET SLACHTEN VAN DIEREN

- 3.1 De inrichting dient voor de bedrijfsonderdelen slachterij en de BEC te beschikken over een milieumanagementsysteem volgens EN-ISO 14001 dan wel EMAS.
In het milieumanagementsysteem dienen ten minste die zaken te zijn geborgd zoals genoemd in paragraaf 4.1.1 van de BREF Slacht- en destructiehuizen respectievelijk 4.1.2.8 van de BREF Afvalbehandeling.
- 3.2 Het slachten van dieren moet in pandig plaats vinden.
- 3.3 Tijdens het wassen en plukken vrijgekomen veren en vuil, alsmede tijdens het spoelen vrijgekomen vlees- en beenderdeeltjes, moeten worden opgevangen in daartoe ingerichte apparatuur met als doel het voorkomen van stankhinder. Deze apparatuur moet frequent worden gereinigd zodat een goede werking is gewaarborgd.
- 3.4 De luchtconditioneringskamer en broeikamer van de Aeroscalder moeten geïsoleerd worden uitgevoerd.
- 3.5 Voor het transport van de veren dient het water uit de broeiproces te worden gebruikt.
- 3.6 Bloed moet afzonderlijk worden opgevangen en via de bloedgoot worden afgevoerd naar een daarvoor bestemde vloeistofdichte tank. De tank moet voorzien zijn van een overvulbeveiliging.
- 3.7 Mest en inhoud van darmen en magen moeten worden verzameld in een opvangbak voor mest, respectievelijk een speciaal voor dat doel bestemde opslagvoorziening.
- 3.8 Dierlijk afval
Het dierlijk afval categorie 1 moet zo spoedig mogelijk, volgens de bij of krachtens het Besluit dierlijke bijproducten en de Regeling dierlijke bijproducten 2011 gestelde regels, uit de inrichting worden verwijderd.
- 3.9 Het bewaren van dierlijk afval, in afwachting van afvoer naar een destructiebedrijf (categorie 1) of verwerking in de BEC (overige categorieën), moet zodanig geschieden dat geen geurhinder optreedt, het aantrekken van ongedierte wordt voorkomen en geen vermenging met ander afval of materiaal optreedt. Verder mag het dierlijk afval geen visuele hinder veroorzaken.
- 3.10 Het leegmaken van de slachtafvalsilo moet zodanig geschieden dat lekken en morsen wordt voorkomen. Eventueel gemorst slachtafval moet onmiddellijk na het laden van de tankauto worden verwijderd.

4. OPSLAAN

Opslaan van drijfmest en digestaat

- 4.1 Een mestbassin is voorzien van een afdekking.
- 4.2 Een mestbassin en een afdekking zijn uitgevoerd en aangelegd overeenkomstig BRL 2342.
- 4.3 Een mestbassin en een afdekking als bedoeld in voorschrift 4.2 zijn voorzien van een kwaliteitsverklaring mestbassin, waaruit blijkt dat het mestbassin en de afdekking zijn uitgevoerd overeenkomstig BRL 2342 en wat de referentieperiode mestbassins is. De kwaliteitsverklaring mestbassin is binnen de inrichting aanwezig.
- 4.4 Een mestbassin dat, of een afdekking die, visueel waarneembaar lek is of in een slechte staat verkeert, wordt terstond gerepareerd.
- 4.5 Een mestbassin en een afdekking worden overeenkomstig het daartoe in de Regeling bodemkwaliteit aangewezen normdocument beoordeeld en goedgekeurd door een persoon of instelling, die daartoe beschikt over een erkenning op grond van het Besluit bodemkwaliteit.
- 4.6 De beoordeling, bedoeld in voorschrift 4.5, vindt plaats ten minste vier weken voor het aflopen van de referentieperiode mestbassins.
- 4.7 Bij goedkeuring van een mestbassin en een afdekking wordt door de persoon of instelling, bedoeld in voorschrift 4.5, een nieuwe referentieperiode mestbassins vastgesteld.
- 4.8 Indien de goedkeuring, bedoeld in voorschrift 4.7, onder voorwaarden wordt gegeven, wordt binnen een termijn, gesteld door een persoon of instelling als bedoeld in voorschrift 4.5, aan die voorwaarden voldaan.
- 4.9 Indien de beoordeling, bedoeld in voorschrift 4.5, leidt tot afkeuring en het mestbassin of de afdekking reparatie behoeft, draagt degene die de inrichting drijft zorg voor reparatie en wordt het mestbassin of de afdekking binnen een termijn, gesteld door een persoon of instelling als bedoeld in het eerste lid opnieuw ter beoordeling aangeboden.
- 4.10 Indien reparatie als bedoeld in voorschrift 4.9 niet plaatsvindt of een mestbassin of afdekking wordt afgekeurd en reparatie niet mogelijk is, wordt:
 - a. van de afkeuring terstond melding gemaakt bij het bevoegd gezag;
 - b. de drijfmest of het digestaat dat zich in het mestbassin bevindt onmiddellijk verwijderd, en
 - c. het opslaan van drijfmest of digestaat in het mestbassin beëindigd.
- 4.11 Het rapport van goedkeuring waarin een nieuwe referentieperiode mestbassins als bedoeld in voorschrift 4.7 is opgenomen, is binnen de inrichting aanwezig.
- 4.12 Het vul- en zuigpunt van een mestbassin zijn voorzien van een morsvoorziening.

Opslaan van vaste mest

- 4.13 Vaste mest moet in pandig worden opgeslagen in een gebouw waarvan de lucht wordt afgezogen en gereinigd. Dit geldt niet voor het intern transport van de ouderdierenmest van gebouw 2 naar gebouw 10.
- 4.14 Toevoerinstallatie droge coproducten en pluimveemest
De toevoerinstallatie (walking floor) van droge coproducten en pluimveemest moet zich bevinden in een afgesloten overkapte ruimte.

Bunkers, tanks, bufferputten, (na)vergisters

- 4.15 De opslagvoorziening moet voldoen aan de volgende eisen:
- a. De opslagvoorziening moet zijn vervaardigd van een materiaal dat geschikt is voor het opgeslagen product;
 - b. De stijfheid en sterkte moeten voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling of overvulling te voorkomen;
 - c. Bunkers en tanks moeten stabiel staan opgesteld op een voldoende draagkrachtige fundering.
 - d. Bunkers en bufferputten moeten zodanig zijn afgeschermd dat het in de bunker/bufferput vallen van personen wordt voorkomen;
 - e. De opslagvoorziening mag slechts voor 95% worden gevuld;
 - f. De opslagvoorziening moet voorzien zijn van een overvulbeveiliging, die aangeeft wanneer de maximale vullingsgraad is bereikt;
 - g. Een vulleiding moet op afschot liggen, aflopend naar de opslagvoorziening. Indien dat om technische redenen niet mogelijk is, wordt na het vullen de vulleiding doorgeblazen. Vulleidingen zijn met een goed sluitende dop of afsluiter afgesloten, behoudens tijdens het vullen van de tank. Het vullen of aftappen uit een tank gebeurt zonder morsen. Vulopeningen zijn tegen mechanische beschadigingen beschermd;
 - h. De opslagvoorziening moet zijn voorzien van duidelijk leesbare opschriften met de naam van hetgeen in de opslagvoorziening is opgeslagen en de bijbehorende gevarensymbolen.
- 4.16 Aanvullende eisen voor de opslag van verpompbare producten:
- a. De opslagvoorziening en de leidingen moeten onder alle omstandigheden vloeistofdicht zijn. De leidingen moeten zijn vervaardigd van materiaal van voldoende mechanische sterkte, met uitzondering van flexibele leidingen aan een aftapinrichting;
 - b. Indien een vloeistofstandaanwijzer of peilinrichting is aangebracht, moet deze zodanig zijn ingericht dat het uitstromen van vloeistof, ook door verkeerde werking of door breuk wordt voorkomen;
 - c. Een tank moet zijn voorzien van een ontluchtingsleiding met een inwendige middellijn van tenminste 50 mm waarvan de uitmonding zich in de buitenlucht bevindt of in een ruimte waarvan de lucht voortdurend wordt verversd;
 - d. In elke aansluiting beneden het hoogste vloeistofniveau en in de toevoerleiding naar het verbruikstoestel, moet zo dicht mogelijk bij de wand, een afsluiter zijn geplaatst. De afsluiter moet zodanig zijn uitgevoerd dat duidelijk is te zien of de afsluiter is geopend, dan wel is gesloten.

Silo's

4.17 De silo's moeten voldoen aan de volgende eisen:

- a. De stijfheid en sterkte van een silo moeten voldoende zijn om schadelijke vervorming als gevolg van overdruk bij vulling of overvulling te voorkomen;
- b. Een silo en de leidingen moeten onder alle omstandigheden (vloeistof)dicht zijn. De leidingen moeten bovengronds zijn gelegd en zijn vervaardigd van materiaal van voldoende mechanische sterkte, met uitzondering van flexibele leidingen aan een aftapinrichting;
- c. Een silo moet stabiel staan opgesteld op een voldoende draagkrachtige fundering;
- d. Een silo mag slechts voor 95% worden gevuld;
- e. Een silo dient voorzien te zijn van een overvulbeveiliging, die aangeeft wanneer de maximale vullingsgraad is bereikt;
- f. Een silo moet zijn voorzien van een ontluuchtingsleiding met een inwendige middellijn van tenminste 50 mm waarvan de uitmonding zich in de buitenlucht bevindt;
- g. Een silo moet zijn voorzien van vulleidingen die op afschot liggen, aflopend naar de silo. Indien dat om technische redenen niet mogelijk is, wordt na het vullen de vulleiding doorgeblazen. Vulleidingen zijn met een goed sluitende dop of afsluiter afgesloten, behoudens tijdens het vullen van tanks. Het vullen of aftappen uit een tank gebeurt zonder morsen. Vulopeningen zijn tegen mechanische beschadigingen beschermd;
- h. Een silo moet evenals de vulleiding nabij de vulopening, voorzien zijn van duidelijk leesbare opschriften met de naam van hetgeen in de silo is opgeslagen en de bijbehorende gevarensymbolen;
- i. Hinderlijke stofverspreiding bij het vullen van een silo met meng- en droogvoer moet worden voorkomen door het via ontluuchting ontwijkende stof op doeltreffende wijze op te vangen, bijvoorbeeld door middel van een doekfilter.

4.18 Aanvullende eisen voor de opslag van verpompbare producten

- a. Indien een vloeistofstandaanwijzer of peilinrichting is aangebracht, moet deze zodanig zijn ingericht dat het uitstromen van vloeistof uit de silo, ook door verkeerde werking of door breuk, wordt voorkomen;
- b. In elke aansluiting op de silo beneden het hoogste vloeistofniveau en in de toevoerleiding naar het verbruikstoestel, moet zo dicht mogelijk bij de wand, een afsluiter zijn geplaatst. De afsluiter moet zodanig zijn uitgevoerd dat duidelijk is te zien of de afsluiter is geopend, dan wel is gesloten.

Laden en lossen

4.19 Laden en lossen van vloeibare producten

- a. Een laad- en losplaats moet zijn voorzien van een vloeistofkerende vloer die zich vanaf het laad- en lospunt uitstrekt over een afstand van ten minste de lengte van de laad- en losslang plus 1 meter, met een minimum van 5 meter;
- b. Het laden en lossen van een silo uit een tankwagen moet geschieden door een zowel aan de aanvoerende tankwagen als aan de vulleiding gekoppelde slang. Transport geschiedt in gesloten tankwagens;
- c. Het laden en lossen is slechts toegestaan indien de transportmiddelen en laad- en losinstallaties geschikt zijn voor het te verladen product;

- d. Tijdens het laden en lossen dienen de hiermee belaste personen er toezicht op te houden dat correct wordt afgeleverd, geen lekkages bij afsluiters optreden en alle deksels, afsluiters e.d. in de juiste positie staan;
- e. Onmiddellijk na het beëindigen van het laden en lossen en nadat de laad- en losslang is afgekoppeld, moet de los- en vulopening met een goed sluitende dop of afsluiter worden afgesloten of zodanig zijn geledigd dat morsing wordt voorkomen;
- f. Bij het laden en lossen mag geen verontreiniging van de bodem plaatsvinden.

Afleveren van vloeibare brandstof

- 4.20 Het afleveren van diesel moet voldoen aan de voorschriften 3.4.1 tot en met 3.4.9. van de richtlijn PGS 30 (2011).

Opslag van gevaarlijke (afval)stoffen in emballage

- 4.21 De in pandige opslag van reinigingsmiddelen, diergenees- en bestrijdingsmiddelen in een kast:
- a. De opslag moet voldoen aan de volgende paragrafen van de richtlijn PGS 15: 2011 versie 1.1 (december 2012):
 - paragraaf 3.1;
 - paragraaf 3.7;
 - paragraaf 3.10 - 3.12;
 - paragraaf 3.13 - de voorschriften 3.13.1 en 3.13.3;
 - paragraaf 3.14 - 3.16.
 - b. In een kast mag ten hoogste 50 kilogram/liter aan bestrijdingsmiddel worden opgeslagen.
 - c. In een kast mag ten hoogste 1.000 kilogram/liter aan reinigingsmiddelen worden opgeslagen.
 - d. In een kast mag ten hoogste 100 kilogram/liter aan diergenees- en watertoevoegmiddelen worden opgeslagen.

Opslag van zuurstof en koolzuur (CO₂)

- 4.22 De opslag van zuurstof moet voldoen aan de volgende paragrafen van de richtlijn PGS 9: 2014 versie 1.0 (april 2014):
- paragraaf 3.2 – 3.12;
 - paragraaf 4.1;
 - paragraaf 6;
 - paragraaf 7.4 en 7.5.

- 4.23 De opslag van koolzuur moet voldoen aan de volgende paragrafen van de richtlijn PGS 9: 2014 versie 1.0 (april 2014):
- paragraaf 3.2 – 3.12;
 - paragraaf 4.6;
 - paragraaf 6;
 - paragraaf 7.4.

De in pandige opslag van koolzuur moet daarnaast nog voldoen aan paragraaf 3.13.

Opslag van THT

- 4.24 De opslag van THT in een gascilinder moet voldoen aan de volgende paragrafen van de richtlijn PGS 15: 2011 versie 1.1 (december 2012):
- paragraaf 6.1;
 - paragraaf 6.2.

5. AFVALSTOFFEN

Afvalscheiding

- 5.1 Vergunninghouder is verplicht de volgende afvalstromen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren:
- de verschillende categorieën gevaarlijke afvalstoffen, onderling en van andere afvalstoffen;
 - huishoudelijk afval;
 - papier en karton;
 - metaal;
 - hout;
 - glas;
 - kunststoffen (emballage);
 - GFT-/groenafval;
 - kadavers;
 - landbouwplastic.
- 5.2 Gebruikte poetsdoeken, absorptiematerialen en overige gevaarlijke afvalstoffen, die vrijkomen bij onderhoudswerkzaamheden en bij het verwijderen van gemorste dieselolie, smeerolie en hydraulische olie, moeten worden bewaard in vloeistofdichte en afgesloten emballage die bestand is tegen inwerking van de betreffende afvalstoffen.

Opslag van afvalstoffen

- 5.3 De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moeten zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen om deze verontreiniging te verwijderen.
- 5.4 De verpakking van gevaarlijk afval moet zodanig zijn dat:
- niets van de inhoud uit de verpakking kan ontsnappen;
 - het materiaal van de verpakking niet door gevaarlijke stoffen kan worden aangetast, dan wel met die gevaarlijke stoffen een reactie kan aangaan dan wel een verbinding kan vormen;
 - deze tegen normale behandeling bestand is;
 - deze is voorzien van een etiket, waarop de gevaarsaspecten van de gevaarlijke stof duidelijk tot uiting komen.
- 5.5 Afvalstoffen moeten zodanig gescheiden van elkaar worden opgeslagen dat de verschillende soorten afvalstoffen ten opzichte van elkaar geen reactiviteit kunnen veroorzaken.
- 5.6 De maximale opslagcapaciteit en jaardoorzet van de binnen de inrichting aanwezige (gevaarlijke) afvalstoffen mag niet meer bedragen dan is aangegeven in de tabellen van paragraaf 16 van bijlage 2 van de aanvraag.
- 5.7 De termijn van opslag van afvalstoffen mag maximaal drie jaar bedragen indien vergunninghouder ten genoegen van het bevoegd gezag aantoont dat de opslag van afvalstoffen gevolgd wordt door nuttige toepassing van afvalstoffen.
- 5.8 Indien de inrichting definitief buiten werking wordt gesteld moeten binnen 3 maanden na bedrijfsbeëindiging alle afvalstoffen uit de inrichting verwijderd zijn.

Afvoer van afvalstoffen

- 5.9 Indien de afzet van de opgeslagen afvalstoffen stagneert, geeft de vergunninghouder dit onverwijld schriftelijk te kennen aan het bevoegd gezag. Deze mededeling bevat ten minste gegevens over de oorzaak van de stagnatie en de verwachte tijdsduur, alsmede de maatregelen die worden genomen om de stagnatie op te heffen, respectievelijk in de toekomst te voorkomen.

Acceptatie

- 5.10 In de inrichting mogen per kalenderjaar maximaal 42.808 ton dierlijke mest (euralcode 02 01 06), maximaal 5.000 ton structuurmateriaal (euralcode 02 01 07, 19 12 07 en 20 02 01) en maximaal 10.120 ton restproducten uit de graanverwerkende industrie (euralcode 02 02 99) worden geaccepteerd voor be- of verwerking.
- 5.11 De vergunninghouder moet altijd handelen conform het bij de aanvraag gevoegde A&V-beleid en de AO/IC inclusief (voor zover van toepassing) de goedgekeurde aanvullingen en de ingevolge voorschrift 5.13 toegezonden wijzigingen.
- 5.12 Het in voorschrift 5.11 bedoelde A&V-beleid en de AO/IC moeten gedurende de openingstijden van het bedrijf voor het bevoegd gezag ter inzage liggen.
- 5.13 Wijzigingen van de procedure voor acceptatie, be- en verwerking, registratie of controle moeten uiterlijk twee weken voordat de wijziging wordt doorgevoerd (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging moet het volgende aangegeven worden:
- de reden tot wijziging;
 - de aard van de wijziging;
 - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid en de AO/IC;
 - de datum waarop vergunninghouder de wijziging wil invoeren.
- 5.14 Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, moeten deze afvalstoffen door vergunninghoudster worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en). Deze handelwijze moet in het acceptatiereglement van het A&V-beleid en AO/IC zijn vastgelegd.

Registratie

- 5.15 In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangevoerde hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van de locatie van herkomst;
 - de naam en adres van de ontdoener;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

- 5.16 In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan. Het volgende moet worden vermeld:
- de datum van afvoer;
 - de afgevoerde hoeveelheid (kg);
 - de afvoerbestemming;
 - de naam en adres van de afnemer;
 - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 5.17 Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd moet een registratie bijgehouden worden waarin staat vermeld:
- de datum van aanvoer;
 - de aangeboden hoeveelheid (kg);
 - de naam en adres van plaats herkomst;
 - de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
 - de euralcode (indien van toepassing);
 - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).
- 5.18 Ten behoeve van de registratie als bedoeld in dit hoofdstuk moet een registratiepost aanwezig zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd moeten worden bepaald door middel van een gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meetinstituut zijn geijkt. Op aanvraag moeten geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoegd gezag ter inzage worden gegeven.
- 5.19 Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in dit hoofdstuk en de financiële administratie.
- 5.20 Alle op grond van dit hoofdstuk te registreren gegevens moeten iedere werkdag worden bijgehouden en samen met de in het vorige voorschrift genoemde rapportage gedurende ten minste vijf jaar op de inrichting te worden bewaard en aan de daartoe bevoegde ambtenaren op aanvraag ter inzage worden gegeven.

Bedrijfsvoering

- 5.21 Reeds gescheiden aangeboden afvalstoffen moeten gescheiden worden gehouden.
- 5.22 De ingezamelde en binnen de inrichting ontstane afvalstoffen moeten met het oog op hergebruik naar soort worden gescheiden, gescheiden blijven, verzameld, bewaard en gescheiden worden afgevoerd.
- 5.23 Vergunninghouder is verplicht om van de inrichting af te voeren afvalstoffen af te geven aan een vergunninghouder.

6. ENERGIE

- 6.1 De stallen dienen te worden voorzien van daglichtintreding.
- 6.2 De muren en daken van de stallen dienen zodanig te worden geïsoleerd dat de warmtedoorgangscoefficient ten hoogste $0,4 \text{ W/m}^2\text{K}$ bedraagt. Een bewijsstuk hiervoor dient in de inrichting aanwezig te zijn en op verzoek te worden getoond aan de toezichthouder.
- 6.3 In opslagruimtes en andere ruimtes die niet continu bemand zijn dient een aanwezigheidsdetectie te worden geïnstalleerd voor de verlichting. Dit geldt niet voor de pluimveestallen.

7. (EXTERNE) VEILIGHEID

Algemeen

- 7.1 Voor het in gebruik nemen van (delen van) de inrichting dient een, door de brandweer beoordeelde, aanvulling op het brandveiligheidsrapport ter goedkeuring te worden overlegd aan het bevoegd gezag. In deze aanvulling moeten ten minste de ontbrekende gegevens zoals aangegeven in de beoordeling door de brandweer van 26 januari 2011 te worden beschreven.
- 7.2 Vergunninghouder dient de vereiste essentiële maatregelen en voorzieningen als beschreven in het brandveiligheidsrapport uit de aanvraag (bijlage 13) en de aanvulling hierop als bedoeld in het vorig voorschrift te hebben gerealiseerd en in stand te houden.

Brandbestrijding

- 7.3 Risico relevante procesapparatuur, opslagtanks, leidingen en leidingondersteuning die zich aan een terreingedeelte bevinden waar gemotoriseerd verkeer kan plaatsvinden, moeten afdoende zijn beschermd door een vangrail of een gelijkwaardige constructie.
- 7.4 In de inrichting mag, behoudens in de daarvoor ingerichte installaties of in de daarvoor ingerichte ruimten, geen open vuur aanwezig zijn en mag niet worden gerookt. Deze bepaling voor wat betreft open vuur is niet van toepassing indien werkzaamheden moeten worden verricht waarbij open vuur noodzakelijk is. Vergunninghouder moet zich er van hebben overtuigd dat deze werkzaamheden kunnen worden uitgevoerd zonder gevaar.
- 7.5 Het rook- en vuurverbod moet op duidelijke wijze kenbaar zijn gemaakt door middel van opschriften in de Nederlandse en Engelse taal of door middel van een symbool overeenkomstig de NEN 3011. Deze opschriften of symbolen moeten nabij de toegang(en) van het terrein van de inrichting zijn aangebracht. Zij moeten goed leesbaar c.q. zichtbaar zijn.
- 7.6 Alle brandblusmiddelen, brandbestrijdings- en brandbeveiligingssystemen moeten steeds:
- voor onmiddellijk gebruik gereed zijn;
 - goed bereikbaar zijn;
 - als zodanig herkenbaar zijn.
- 7.7 Het terrein en het wegensysteem moeten zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig zijn bewaakt, dat elk deel van de inrichting te allen tijde vanuit ten minste twee richtingen is te bereiken.
- 7.8 Beveiliging tegen blikseminslag en elektrostatische oplading
Gebouwen en procesinstallaties met ontploffings- en brandgevaar moeten tegen blikseminslag en elektrostatische oplading zijn beveiligd met een bliksemafleider- en aardinginstallatie.
De uitvoering, de inspectie en het onderhoud van de bliksemafleider- en van de aardingsinstallaties moeten geschieden overeenkomstig NEN-EN-62305.
- 7.9 Binnen 3 maanden voor het in gebruik nemen van de BEC moet vergunninghouder inzichtelijk maken welke maatregelen worden getroffen om broei te voorkomen. Dit plan van aanpak dient ter goedkeuring te worden overlegd aan Gedeputeerde Staten.

WKK-installatie

7.10 Keuring voor in gebruik name

Alle met biogas in aanraking komende onderdelen van de vergistinginstallatie, biogasopslag, WKK en alle bijbehorende leidingen en voorzieningen moeten, voordat deze in gebruik worden genomen, door een deskundige worden gekeurd. Na de keuring moet de deskundige een verklaring afgeven waaruit de goedkeuring blijkt. Deze verklaring moet binnen de inrichting aanwezig zijn.

7.11 Periodieke keuring

- a. Inspectie naar conditie en goede werking van installatieonderdelen die met biogas in aanraking komen moet periodiek door een deskundige plaatsvinden. Eenmaal per jaar moet dit voor bewegende delen, zoals gasmeters en membranen e.d. en eenmaal per vier jaar moet dit voor de gehele installatie gebeuren. De inspectierapporten moeten binnen de inrichting aanwezig zijn.
- b. Voor de periodieke keuring moet een onderhoudscontract worden afgesloten. Hierin moet onder andere zijn geregeld dat in geval van storing zo snel als mogelijk wordt ingegrepen maar dat in ieder geval binnen 8 uur iemand ter plaatse is die kan ingrijpen.

7.12 Noodprocedure

- a. Voor de installatie moet een noodprocedure worden opgesteld waarin wordt beschreven wat te doen bij incidenten. Situaties die in ieder geval beschreven moeten worden zijn stroomuitval en storing van de WKK;
- b. De noodprocedure moet worden opgehangen bij relevante delen van de installatie;
- c. Binnen 6 maanden na het eerste in gebruik nemen van de installatie moet de procedure getest worden door vergunninghouder. De resultaten van deze test dienen binnen de inrichting bewaard te worden en op verzoek getoond te worden aan het bevoegd gezag.

7.13 Procesonderdelen waar biogas wordt geproduceerd en opgeslagen en het biogasbehandelings-, transport- en afvoersysteem en de condenswaterafscheider moeten gasdicht zijn en bestendig zijn tegen het biogas.

7.14 In ruimten waar leidingen, pompen of behandelingsapparatuur voor biogas zijn opgesteld moet voldoende ventilatie zijn en moet een detectiesysteem voor methaan en zwavelwaterstof zijn aangebracht dat is aangesloten op een alarm. Het detectiesysteem moet in goede staat van onderhoud verkeren en ten minste eenmaal per kwartaal op een goede werking te worden gecontroleerd.

7.15 De alarmering van het detectiesysteem moet zowel ter plaatse van de detectie als in het controlegebouw van waaruit de betreffende bewaakte installatie wordt bestuurd, optisch en akoestisch waarneembaar zijn.

7.16 Om te voorkomen dat biogas op de buitenlucht wordt geëmitteerd moet de installatie zijn voorzien van een deugdelijke, brandveilige biogasopslag (biogasbuffer) van voldoende capaciteit. De procesonderdelen waar biogas wordt geproduceerd en opgeslagen moeten zijn voorzien van een automatisch in werking tredende beveiliging tegen te hoge druk. De afvoer van de druk- of niveaubeveiliging van de biogasopslag moet zijn aangesloten op een fakkelininstallatie met automatische ontsteking.

7.17 Niveaumeting biogas

- a. Een vergistingsilo moet zijn voorzien van een niveaumeter voor de hoeveelheid aanwezig biogas. De totale hoeveelheid aan biogas binnen de inrichting moet worden geregistreerd. Deze registratie moet binnen de inrichting worden bewaard en op verzoek worden getoond aan een toezichthoudend ambtenaar.
- b. Als het biogas een bepaald maximumniveau heeft bereikt moet de gasmotor automatisch worden opgestart. De afstelling dient zodanig te zijn dat de totale hoeveelheid biogas binnen de inrichting te allen tijde kleiner is dan 3.900 m^3 .

7.18 De installatie moet zodanig worden bedreven dat geen explosief mengsel aanwezig is.

7.19 In de omgeving van de biogasopslag dienen ontstekingsbronnen zoveel mogelijk te worden geweerd.

7.20 De gasmotoren moeten zodanig zijn uitgevoerd en beveiligd dat er geen vlamterugslag, ontsteking en explosies in het leidingsysteem kan optreden.

7.21 Het afvoeren van ventilatielucht naar een stookinstallatie tezamen met biogas is niet toegestaan.

7.22 In de leiding naar een gasmotor moet een vlamdover aangebracht.

7.23 Er zijn voorzieningen om ervoor te zorgen dat bij storing of stroomuitval in ieder geval de ontzwaveling en de fakkelininstallatie kunnen blijven draaien.

Fakkel

7.24 De fakkelininstallatie:

- moet zodanig zijn ontworpen en onderhouden dat de naar de fakkels gevoerde afgassen onder alle omstandigheden optimaal worden verbrand;
- mag geen lichthinder in de omgeving veroorzaken.

7.25 De fakkelininstallatie mag uitsluitend in gebruik zijn in noodgevallen, waarbij de vullingsgraad van de biogasbuffer >95% bedraagt, tijdens stilstand wegens storingen en onderhoud van de gasmotor, en wanneer de gasproductie hoger ligt dan de benutting. In alle andere gevallen dient het vrijkomende biogas te worden verbrand in de biogasmotor van de warmtekracht koppeling (WKK) dan wel te worden opgewerkt tot aardgaskwaliteit en aan het aardgasnet te worden geleverd.

7.26 De fakkelininstallatie bevat tenminste een beveiliging die voorkomt dat vlamterugslag in het leidingsysteem kan optreden, terwijl een vrije doorstroming van de fakkelgassen onder alle omstandigheden blijft gewaarborgd.

7.27 De goede werking van de fakkelininstallatie moet continu worden gecontroleerd. Bij uitvallen van de branders moet automatisch een alarm in werking worden gesteld en de gasafvoer worden afgesloten.

7.28 De fakkel moet zodanig zijn geconstrueerd dat ontsteking is gewaarborgd en dat de vlam niet onder invloed van de weersomstandigheden kan worden gedoofd.

- 7.29 Bij een defect in het fakkelsysteem moet het fakkelsysteem onmiddellijk en op een veilige wijze buiten bedrijf worden gesteld en gerepareerd. De installaties die op het defecte fakkelsysteem zijn aangesloten, moeten daarbij buiten bedrijf worden gesteld, tenzij de functie van het defecte fakkelsysteem tijdelijk door een ander fakkelsysteem is overgenomen. Van dit voorschrift mag worden afgeweken na overleg met en na schriftelijke toestemming van het bevoegd gezag.
- 7.30 Voorzieningen moeten zijn aangebracht om te voorkomen dat in de leidingen van het fakkelsysteem een explosief mengsel kan ontstaan.
- 7.31 De ontstekingsinstallatie van de waakvlambranders van de fakkel moet ten minste één maal per maand op de goede werking worden beproefd. Indien dit aantoonbaar niet mogelijk is, kan worden volstaan met het testen van het elektrische/elektronische systeem. De resultaten van de beproeving moeten administratief worden vastgelegd.
- 7.32 Bij elk gebruik van de fakkelinstallatie moeten de volgende gegevens in een logboek worden vastgelegd:
- hoeveelheid en aard van de aangeboden gassen;
 - oorzaak van het fakkelen;
 - datum, tijdstip en tijdsduur van het fakkelen;
 - tijdsduur van het eventueel roetend fakkelen en daartegen ondernomen acties.

Koelinstallaties met propaan

- 7.33 Een koelinstallatie wordt ten minste eenmaal per twee kalenderjaren gekeurd op het veilig functioneren, lekkages en energiezuinigheid.
- 7.34 De keuring als bedoeld in vorig voorschrift wordt verricht door een onafhankelijk deskundig persoon die van de keuring een rapport opmaakt dat hij aan de drijver van de inrichting ter beschikking stelt.
- 7.35 Indien een keuring uitwijst dat de koelinstallatie onderhoud behoeft, vindt dat onderhoud binnen twee weken na keuring plaats.
- 7.36 Het meest recent opgestelde keuringsrapport en het meest recent opgestelde onderhoudsbewijs, waaruit blijkt wanneer, door wie en welk onderhoud is verricht, worden bewaard.

8. GELUID EN TRILLINGEN

- 8.1 Het meten en berekenen van de geluidsniveaus en het beoordelen van de meetresultaten moet plaatsvinden overeenkomstig de Handleiding meten en rekenen Industrielawaai, uitgave 1999.
- 8.2 Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{A,LT}$ veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt	X	Y	Beoordelings- hoogte (m)	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau in dB(A)		
				dag	avond	nacht
CP 1: 50 meter noord	204853	383130	5	44	35	35
CP 2: 50 meter oost	205007	382897	5	49	34	34
CP 3: 50 meter zuid	204784	382693	5	40	34	34
CP 4: 50 meter west	204656	383007	5	49	48	48

- 8.3 Het maximale geluidsniveau L_{Amax} veroorzaakt door de in de inrichting aanwezige toestellen en installaties, door de in de inrichting verrichte werkzaamheden of activiteiten, alsmede door het transportverkeer binnen de grenzen van de inrichting, mag op de onderstaande beoordelingspunten niet meer bedragen dan:

Beoordelingspunt*	X	Y	Beoordelings- hoogte (m)	Maximaal geluidniveau in dB(A)		
				dag	avond	nacht
CP 1: 50 meter noord	204853	383130	5	57	47	47
CP 2: 50 meter oost	205007	382897	5	62	52	52
CP 3: 50 meter zuid	204784	382693	5	57	53	53
CP 4: 50 meter west	204656	383007	5	53	44	44

- 8.4 Binnen 6 maanden na het volledig in gebruik nemen inrichting moet door middel van een akoestisch onderzoek aan het bevoegd gezag worden aangetoond dat aan de geluidsvoorschriften 8.2 en 8.3 wordt voldaan. De resultaten van dit akoestisch onderzoek moeten binnen die termijn schriftelijk worden gerapporteerd. Het bevoegd gezag moet geïnformeerd worden over datum en tijdstip waarop de geluidmetingen ten behoeve van bovengenoemde rapportage plaatsvinden.
- 8.5 Het onderzoek genoemd in voorschrift 8.4 dient uitgevoerd te worden met een, door het bevoegd gezag, goedgekeurde onderzoeksopzet. Aan de opzet van het onderzoek kunnen Gedeputeerde Staten nadere eisen stellen in verband met mogelijke specifieke omstandigheden.

9. GEUR

- 9.1 Het geurverwijderingsrendement van de luchtwassers LW1 en LW 2 bedraagt 95%.
- 9.2 De geuremissie- en -immissiesituatie moet voldoen aan de geursituatie zoals vastgesteld in het geurrapport "Geuronderzoek Witveldweg 35 te Grubbenvorst", G&O-consult d.d. 25 april 2014, rapportnummer 3054go0214.
- 9.3 Binnen 4 maanden na het volledig in gebruik nemen van de inrichting moet vergunninghouder, door middel van geurmetingen en berekeningen volgens NTA 9065, aantonen dat het geurverwijderingsrendement van de luchtwassers LW1 en LW2 voldoet aan de eis uit voorschrift 9.1 en dat de geuremissies niet groter zijn dan vermeld in het in voorschrift 9.2 genoemde rapport. Het meetplan moet vooraf worden voorgelegd aan het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag moet in kennis gesteld worden om bij de geurmetingen aanwezig te kunnen zijn. Het onderzoek moet onder representatieve bedrijfsomstandigheden door een geaccrediteerde meetinstantie (monsternamen, analyse en debietmetingen) uitgevoerd worden.
- 9.4 De resultaten worden binnen twee maanden na uitvoering van het onderzoek uit voorschrift 9.3 overgelegd aan het bevoegd gezag.
- 9.5 De luchtwassers LW1 en LW2 moeten voor de goede werking, onder optimale condities in bedrijf worden gehouden en moeten zo vaak als voor een goede werking noodzakelijk is worden vervangen en gereinigd, doch ten minste jaarlijks worden onderhouden en geïnspecteerd.
- 9.6 Ten aanzien van het gebruik en onderhoud van het luchtwassysteem worden gedragsvoorschriften opgesteld. Hierin wordt ten minste vastgelegd:
- a. wanneer en op welke wijze de schoonmaak en het onderhoud van het luchtwassysteem door een deskundige op het gebied van luchtwassystemen zullen plaatsvinden;
 - b. wanneer en op welke wijze de visuele controles en schoonmaak van het luchtwassysteem door de drijver van de inrichting zullen plaatsvinden;
 - c. op welke wijze de waarden en instellingen van het luchtwassysteem die bepalend zijn voor de goede werking worden gecontroleerd;
 - d. welke maatregelen als bedoeld in voorschrift 9.13 worden getroffen.
- 9.7 Het luchtwassysteem is voorzien van een elektronisch monitoringssysteem, waarmee de parameters die van belang zijn voor een goede werking van het luchtwassysteem worden geregistreerd.
- 9.8 In een elektronisch monitoringsysteem als bedoeld in voorschrift 9.7 worden ieder uur de waarden van in ieder geval de volgende parameters geregistreerd:
- a. de zuurgraad van het waswater;
 - b. de geleidbaarheid van het waswater in milliSiemens per centimeter;
 - c. de spuiwaterproductie in kubieke meter;
 - d. de drukval over het filterpakket in pascal;
 - e. het elektriciteitsverbruik van de waswaterpomp in kilowatt uur.
- 9.9 Van de parameters, genoemd in voorschrift 9.8, onderdelen c en e, worden tevens de cumulatieve waarden geregistreerd.

- 9.10 Het waswater van het luchtwassysteem is voorzien van een debietmeting en een laagdebiet-alarmering die onmiddellijk in werking treedt als het debiet van het waswater te laag is voor een goede werking van het luchtwassysteem.
- 9.11 De geregistreerde waarden van de parameters worden gedurende ten minste vijf jaar binnen de inrichting bewaard.
- 9.12 Voorzieningen
1. Voor de registratie van de parameters als bedoeld in voorschrift 9.8 zijn doelmatige meetvoorzieningen aanwezig die voldoen aan het tweede tot en met vierde lid.
 2. Voor het meten van de spuiwaterproductie is per spuiwaterstroom in de spuileiding een elektromagnetische flowmeter geïnstalleerd.
 3. Ten minste eenmaal per zes maanden worden de EC-elektrode en de pH-elektrode gekalibreerd door een deskundige op het gebied van het kalibreren van elektrodes.
 4. Bewijzen van de kalibraties worden gedurende ten minste vijf jaar binnen de inrichting bewaard.
- 9.13 Indien uit de registratie als bedoeld in 9.7 blijkt dat de parameters worden overschreden, worden onmiddellijk maatregelen getroffen om een goede werking van het luchtwassysteem te waarborgen.

10. LUCHT

Zwavelwaterstof (H₂S) in het biogas

10.1 Zwavelwaterstof (H₂S)

- a. De concentratie zwavelwaterstof (H₂S) in het gereinigd biogas mag maximaal 250 ppm bedragen;
- b. Het zwavelwaterstofgehalte in het gereinigd biogas van de covergisting en in het gereinigd biogas van de slachtafvalvergisting moet afzonderlijk minimaal eenmaal per twee weken worden gemeten en geregistreerd. Het jaargemiddelde van de metingen moet onder de 250 ppm liggen;
- c. Van deze periodieke metingen moet een registratie worden bijgehouden. Deze registratie mag niet ouder zijn dan 6 maanden en moet direct (elektronisch) oproepbaar en overdraagbaar zijn op een daartoe strekkend verzoek van een toezichthoudend ambtenaar;
- d. Indien na ten minste een jaar uit de metingen blijkt dat de variatie in de gegevens beperkt is kan, in overleg met het bevoegd gezag, het meetpunt worden verplaatst naar de gezamenlijke biogasstroom van covergisting en slachtafvalvergisting en kan de meetfrequentie worden teruggebracht naar 1x per maand.

Ammoniak

10.2 Het verwijderingsrendement van de luchtwasser LW1 bedraagt 95% voor ammoniak.

10.3 Binnen 4 maanden na het in gebruik nemen van de BEC wordt een meting naar de emissiereductie van ammoniak uitgevoerd. De meting vindt plaats onder representatieve bedrijfsconditie, waarbij de meting wordt uitgevoerd overeenkomstig paragraaf 3.7 van de NeR en volgens NEN 2826. Het meetplan moet vooraf worden voorgelegd aan het bevoegd gezag. Het bevoegd gezag moet in kennis gesteld worden om bij de metingen aanwezig te kunnen zijn. Het onderzoek moet onder representatieve bedrijfsomstandigheden door een geaccrediteerde meetinstantie (monstername, analyse en debietmetingen) uitgevoerd worden.

10.4 De resultaten worden binnen twee maanden na uitvoering van de meting uit voorschrift 10.3 overgelegd aan het bevoegd gezag.

10.5 Monitoring, onderhoud en inspectie van luchtwasser LW1 vindt plaats overeenkomstig de voorschriften 9.5 tot en met 9.13 van deze vergunning.

Intern transport en verkeer

10.6 Teneinde hinderlijke verspreiding van stof buiten de inrichting te voorkomen als gevolg van de transportactiviteiten moet onmiddellijk kunnen worden voorzien in en - indien noodzakelijk - gebruik worden gemaakt van een veegmachine en/of sproeiwagen die, zo vaak als nodig is, het gedeelte van de inrichting waarop transportverkeer plaatsvindt schoon veegt en/of besproeit met water.

10.7 Verkeersbewegingen binnen de inrichting moeten plaatsvinden op de daartoe aangelegde (semi)verharde wegen.

11. VERRUIMDE REIKWIJDTE

Registraties

- 11.1 Het waterverbruik dient maandelijks te worden geregistreerd. De jaarrekening van het waterverbruik moet binnen de inrichting worden bewaard. De gegevens moeten naar herkomst (drinkwater en grondwater) worden geregistreerd (in m³).
- 11.1 Het energieverbruik dient maandelijks te worden geregistreerd.

Onderzoeken

- 11.2 Uiterlijk 6 maanden na in gebruik name van de BEC dient een rapport te worden overgelegd met betrekking tot de mogelijkheden van het gebruik van niet verontreinigd hemelwater voor activiteiten van de inrichting teneinde het gebruik van drinkwater en grondwater verder te beperken. In het rapport moet zijn aangegeven welke maatregelen voor hergebruik van schoon hemelwater binnen welke termijn worden genomen en/of welke maatregelen niet worden genomen inclusief een toelichting hierop.
- 11.3 Vergunninghouder moet de maatregelen als bedoeld in het vorige voorschrift uitvoeren binnen de daarin aangegeven termijnen.
- 11.4 Indien vergunninghouder een maatregel wil vervangen door een gelijkwaardige maatregel, moet dit voornemen vooraf schriftelijk aan het bevoegd gezag worden overgelegd. Vergunninghouder dient daarbij aan te tonen dat de alternatieve maatregel minstens evenveel bijdraagt aan de beschreven preventiedoelstelling.

7.2 Begrippenlijst

Voor zover in een voorschrift verwezen wordt naar een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, BRL, PGS of NPR, wordt de uitgave bedoeld die voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen. Indien er sprake is van reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties is -de norm, BRL, PGS, NPR of het AI-blad van toepassing die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

Besteladressen

publicaties zijn in ieder geval verkrijgbaar bij de onderstaande instanties:

PGS-richtlijnen zijn digitaal verkrijgbaar via www.publicatiereeksgevaarlijkestoffen.nl

DIN, DIN-ISO, NEN, NEN-EN, NEN-ISO, NVN-normen en NPR-richtlijnen verkrijgbaar bij
Nederlands Normalisatie-instituut (NEN)
Postbus 5059
2600 GB DELFT
www.nen.nl

BRL-richtlijnen verkrijgbaar via www.sikb.nl

InfoMil is het informatiecentrum in Nederland over milieu wet- en regelgeving.
www.infomil.nl

Bodembedreigende activiteit

bedrijfsmatige activiteit die gepaard gaat met het gebruik, de productie of de emissie van een bodembedreigende stof.

Bodemrisicodocument

Document dat inzicht geeft in het risico van bodemverontreiniging. Hiertoe wordt per bodembedreigende activiteit overeenkomstig de bodemrisicochecklist uit de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bepaald of met de aanwezige of voorgenomen combinatie van voorzieningen en maatregelen sprake is of zal zijn van een verwaarloosbaar bodemrisico.

Bedrijfsriolering

Een stelsel van buizen, verbindingstukken en elementen zoals straat- en trottoirkolken, gootelementen, verzamelputten en installaties, zoals slibvangputten, olie-waterscheider en controleputten voor de opvang en afvoer van bedrijfsafvalwater.

Beoordelingshoogte

De hoogte van het beoordelingspunt boven het maaiveld.

Beoordelingspunt

Het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden.

Bodembeschermende maatregel

Op de gebezigde stoffen en gebruikte bodembeschermende voorziening toegesneden handeling gericht op reparatie, schoonmaak, onderhoud, actie bij incidenten, bedrijfsinterne controle, inspectie of toezicht ter voorkoming van bodemverontreiniging waarvan de uitvoering is gewaarborgd.

Bodembeschermende voorziening

Fysieke voorziening die de kans op emissies of immissies reduceert.

Bodemrisico

Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

Diffuse emissies

Niet gekanaliseerde emissies.

Emballage

Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

Geluidsgevoelige bestemmingen

Gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465).

Geluidsniveau in dB(A)

Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989.

Geurbelasting

Geurconcentratie in de omgeving (per tijdseenheid). De geurbelasting wordt uitgedrukt in Europese geureenheden per kubieke meter lucht bij een bepaalde percentielwaarde (ou_E/m^3 als x-percentiel van de uurgemiddelde concentratie). De x-percentielwaarde vertegenwoordigt de tijdsfractie van een jaar waarvoor geldt dat gedurende deze tijdsfractie de geurconcentratie beneden deze aangegeven concentratie blijft of gelijk is aan deze waarde.

Gevaarlijke stoffen

Stof of preparaat dat bij of krachtens het Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten is ingedeeld in een categorie als bedoeld in artikel 34, tweede lid, van de Wet milieubeheer.

Indien sprake is van een opslag volgens PGS 15

Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{A,T}$):

Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, bepaald in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

Maximale geluidniveau (L_{Amax})

Het hoogste A-gewogen geluidsniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectieterm C_m . De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms.

NEN

Een door het Nederlands Normalisatie-instituut (NEN) uitgegeven norm.

NeR

Nederlandse emissie Richtlijn Lucht.

NRB

Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, Informatiecentrum Milieuvergunningen (InfoMil).

Nulsituatie

De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

Nuttige toepassing

Handelingen die zijn opgenomen in bijlage IIB van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. De belangrijkste handelingen zijn het als product of als materiaal opnieuw gebruiken van een afvalstof in dezelfde of een andere toepassing en het toepassen van een afvalstof met een hoofdgebruik als brandstof.

Percentielwaarde

tijdfractie van het jaar dat een bepaalde geurconcentratie niet wordt overschreden
(OPMERKING: Een geurbelasting van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ als 98-percentiel van de uurgemiddelde concentratie geeft bijvoorbeeld aan dat de geurconcentratie van $1 \text{ ou}_E/\text{m}^3$ gedurende 2 % van de tijd (minder dan 176 h per jaar) wordt overschreden).

PGS

Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen, onder verantwoordelijkheid van vier departementen uitgebrachte richtlijnen voor opslag en handling van gevaarlijke stoffen (voorheen CPR-richtlijn). De adviesraad gevaarlijke stoffen heeft voor het tot stand komen van deze richtlijnen een adviserende taak.

Risico

De mate van ongewenste gevolgen van een activiteit in relatie met de kans dat deze zich voordoen.

Vloeistofdichte vloer of voorziening

vloer of verharding direct op de bodem die waarborgt dat geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die vloer of verharding kan komen.

Vloeistofkerende voorziening

Fysieke barrière die in staat is stoffen tijdelijk te keren.

Woning

gebouw of gedeelte van een gebouw waar bewoning is toegestaan op grond van het bestemmingsplan, de beheersverordening, bedoeld in artikel 3.38 van de Wet ruimtelijke ordening, of, indien met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht van het bestemmingsplan of de beheersverordening is afgeweken, de omgevingsvergunning, bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, van laatstgenoemde wet.